Έτος Ε'

Τεῦχος 100ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ

ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ, Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Α'
ΑΡΓΥΡΙΟΥ ΠΕΤΡΟΣ, Μηχανικὸς—Τοπογράφος
ΑΡΧΟΝΤΟΥΛΑΚΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ, Διευθυντὴς Β'
ΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΑΡΓΥΡΟΣ, Ἰατρὸς
ΒΕΡΓΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, Διευθυντὴς Ὑπουργείου Δικαιοσύνης
ΒΛΥΣΙΔΗΣ ΖΑΧΑΡΙΑΣ, Ὑφηγητὴς Πανεπιστημίου
ΓΑΡΔΙΚΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, Καθηγητὴς Πανεπιστημίου
ΓΑΛΑΝΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ, Καθηγητὴς Πανεπιστημίου
ΓΙΩΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΣ τ. Ἐφέτης—Συγγραφεὺς
ΓΑΒΑΛΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ, Εἰσαγγελεὺς
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΝΑ, Λογοτέχνις
ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, Ὑπαστυνόμος Α'
ΓΑΡΔΙΚΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ, Ὑπαστυνόμος Α'
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, Καθηγητὴς Πανεπιστημίου
ΚΑΤΣΑΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ, Καθηγητὴς Πανεπιστημίου
ΚΑΨΑΣΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, Ἰατροδικαστὴς
ΚΩΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, Καθηγητὴς Ἀμερικανικοῦ Κολλεγίου Ἑλληνικοῦ
ΚΛΕΙΣΙΟΥΝΗΣ ΑΓΓΕΛΟΣ, Ἱστορικὸς
ΚΙΝΝΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ, τ. Ἀρχηγὸς Ἀστυνομίας Πόλεων
ΚΑΤΣΙΜΑΓΚΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, Ἀστυνόμος Β'
ΚΡΟΚΙΔΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, Ἀστυνόμος Β'
ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, Ὑπαστυνόμος Α'
ΚΑΤΣΙΜΠΑΡΟΣ ΣΩΤΗΡΙΟΣ, Ὑπαστυνόμος Β'
ΛΕΟΝΤΑΡΙΤΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ, τ. Ἀρχηγὸς Ἀστυνομίας Πόλεων
ΛΑΣΚΑΡΗΣ ΚΙΜΩΝ, Ἀρχιτέκτων
ΛΕΜΟΝΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, Ὑπαστυνόμος Β'
ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, Σύμβουλος Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου—Δ/τωρ Δικαίου
ΜΩΡΑΪΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, Ψυχίατρος
ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗ ΜΑΡΙΑ, Διευθύντρια Ὑπουργείου Δικαιοσύνης
ΜΟΡΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, Ἀστυνόμος Α'
ΝΤΖΙΩΡΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, Ὑπαστυνόμος Α'
ΝΙΑΣΚΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, Ὑπαστυνόμος Β'
ΠΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, Διευθυντὴς Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους
ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ, Καθηγητὴς Ἐγκληματολογίας καὶ Σωφρονιστικῆς
ΠΟΥΛΑΝΤΖΑΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ, Καθηγητὴς Δικαστικῆς Γραφολογίας
ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ ΘΑΛΕΙΑ, Ἰατρὸς
ΠΑΤΣΟΥΡΗΣ ΧΡΙΣΤΟΣ, Ὑπαστυνόμος Α'
ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ, Ὑπαστυνόμος Α'
ΠΗΛΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ, Ἀρχιφύλαξ
ΡΑΪΚΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, Ὑπαστυνόμος Β'
ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ ΜΙΧΑΗΛ, Καθηγητὴς Παντείου—Σύμβουλος Ἐπικρατείας
ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, Καθηγητὴς Πανεπιστημίου
ΣΜΠΑΡΟΥΝΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ, Καθηγητὴς Ἀνωτάτης Ἐμπορικῆς
ΣΚΟΥΖΕΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, Πρόεδρος Συλλόγου Ἀθηναίων
ΣΑΓΙΑΣ ΗΛΙΑΣ, Τμηματάρχης Ε.Ι.Ρ.
ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ, Ἀρχιφύλαξ
ΤΟΥΣΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ, Ἀντεισαγγελεὺς Ἀρείου Πάγου
ΤΑΝΑΓΡΑΣ ΑΓΓΕΛΟΣ, Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας Ψυχικῶν Ἐρευνῶν
ΤΣΙΠΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Β'
ΤΟΥΖΕΝΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, Ἀστυνόμος Α'
ΦΡΑΓΚΙΔΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, τ. Γυμνασιάρχης

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΓΡΙΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.—Ἐξάμηνος δραχμαὶ 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἐξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ Ε'. | ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΙΟΥΛΙΟΥ 1957 | ΤΕΥΧΟΣ 100ΟΝ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1957)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΕ'. Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

V. Η ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ.
— ΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΑΡΧΙΦΥΛΑΚΩΝ —

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ:

159.—*Ἡ Σχολὴ Ἀρχιφυλάκων τῆς ΣΤ' Ἐκπαιδευτικῆς Περιόδου καὶ ἡ δρᾶσις αὐτῆς κατὰ τὴν 3-12-1944.*

160.—*Ἐπίθεσις τῶν κομμουνιστῶν κατὰ τῶν Παλαιῶν Ἀνακτόρων καὶ ἀπόκρουσις αὐτῶν.*

161.—*Συγκρότησις τῆς Σχολῆς Ἀρχιφυλάκων σὲ μάχιμη στρατιωτικὴ μονάδα καὶ δρᾶσις αὐτῆς ἀπὸ 8-12--1944 μέχρι 5-1-1945.*

***

165. Ἡ Σχολὴ Ἀρχιφυλάκων τῆς ΣΤ' Ἐκπαιδευτικῆς Περιόδου καὶ ἡ δρᾶσις αὐτῆς κατὰ τὴν 3-12-44.

Ἡ Σχολὴ Ἀρχιφυλάκων τῆς ΣΤ' Ἐκπαιδευτικῆς περιόδου λειτουργοῦσε τὸ Δεκέμβρη τοῦ 1944 στὰ Παλαιὰ Ἀνάκτορα καὶ συγκεκριμένα στὴν αἴθουσα τῆς Βουλῆς. Οἱ δόκιμοι ἀρχιφύλακες ἦσαν 230. Διοικητὴς τῆς Σχολῆς ἦτο ὁ νῦν Ἀστυνομικὸς Δ/ντὴς Α' κ. Δημήτριος Κόλλιας, Ὑποδιοικητὴς ὁ τότε Ἀστυνόμος Α' Ἰωάννης Πολυχρονόπουλος, Κοσμήτωρ ὁ νῦν Δ/ντὴς Β' κ. Ἐμμ. Ἀρχοντουλάκης καὶ Ἀξιωματικοὶ Ὑπηρεσίας οἱ νῦν Ἀστυνόμοι κ.κ. Ἀνδρ. Μπράμης, Χρῆστος Καμπούρης, Κ. Τσιοῦγκος καὶ ὁ Ἀνθυπαστυνόμος κ. Γ. Γιαλακίδης.

Ἡ δύναμις ἦτο ἀρτίως ἐξωπλισμένη μὲ ὅπλα καὶ αὐτόματα τύπου STEN, ποὺ εἶχαν σταλῆ γιὰ τὴν Ἀστυνομία Πόλεων ἀπὸ τὸ Στρατηγεῖο τῆς Μέσης Ἀνατολῆς. Τὴν Κυριακὴ 3-12-1944 ἡ Σχολὴ Ἀρχιφυλάκων, κατόπιν Διαταγῆς τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων, ἔλαβε μέτρα ἀπαγορεύσεως τοῦ παρανόμου κομμουνιστικοῦ συλλαλητηρίου στὴν πλατεῖα Συντάγματος. Ὑπὸ τὰς Διαταγὰς τοῦ Διοικητοῦ τῆς Σχολῆς κ. Κόλλια διετέθη καὶ ὁ νῦν Ἀστυν. Διευθυντὴς Β' κ. Δημήτριος Καρανάσος, ὁ ὁποῖος ὑπηρετοῦσε τότε στὴ Διεύθυνση Ἐγκληματολο-

γικῶν Ὑπηρεσιῶν (1). Μὲ τὴ δύναμη αὐτὴ τῶν δοκίμων ἀρχιφυλάκων εἶχαν δημιουργηθῆ ζῶνες σ' ὅλα τὰ στόμια τῶν ὁδῶν ποὺ ὡδηγοῦσαν στὴν πλατεῖα Συντάγματος, ἤτοι τῶν ὁδῶν Ἑρμοῦ, Μητροπόλεως, Καραγεώργη Σερβίας, Φιλελλήνων καὶ Σταδίου. Καὶ ἀπὸ μὲν τὰς ὁδοὺς Ἑρμοῦ καὶ Καραγεώργη Σερβίας κατωρθώθη νὰ ἐμποδισθῆ ἡ εἴσοδος κομμουνιστῶν. Οἱ ζῶνες ὅμως τῶν ὁδῶν Φιλελλήνων—Σταδίου καὶ Μητροπόλεως διεσπάσθησαν καὶ ἔτσι ἡ πλατεῖα Συντάγματος γέμισε μὲ ἐνόπλους κομμουνιστάς, ποὺ κρατοῦσαν διάφορα λάβαρα καὶ ἦσαν φανατισμένοι καὶ ἀπειλητικοί. Οἱ ἀστυνομικοί, σύμφωνα μὲ τὶς διαταγὲς ποὺ εἶχαν, προσπάθησαν νὰ τοὺς διαλύσουν μὲ ἤπια μέτρα.

Κατὰ τὶς 11.30' π.μ. ἀκούσθηκαν ἀπὸ τὸ βόρειο μέρος συνεχεῖς ριπὲς πολυβόλων, ὁπόταν οἱ κομμουνισταὶ πανικοβλήθησαν, πέταξαν τὰ λάβαρα καὶ τὰ διάφορα πανὼ ποὺ κρατοῦσαν καὶ ἐτράπησαν εἰς φυγήν. Ἀμέσως ὅμως οἱ πιὸ θαρραλέοι ἄρχισαν μὲ χωνιὰ νὰ καλοῦν τὸ πλῆθος νὰ ἐπιστρέψῃ, λέγοντας ὅτι οἱ πυροβολισμοὶ ρίχτηκαν γιὰ ἐκφοβισμὸ καὶ ὅτι δὲν διέτρεχαν κανένα κίνδυνο. Ἔτσι τὸ πλῆθος ἄρχισε νὰ ξαναγυρίζῃ, ὁπότε ἀκούσθηκαν νέες ὁμοβροντίες ἀπὸ τὴν ἴδια κατεύθυνση, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ τραποῦν καὶ πάλιν εἰς φυγὴν οἱ διαδηλωταί, ποὺ τὴ φορὰ αὐτὴ κρατοῦσαν στοὺς ὤμους των δύο ἢ τρεῖς τραυματίες. Μερικοὶ μάλιστα ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς ἔβαφαν μὲ τὸ αἷμα τῶν τραυματιῶν πινακίδες καὶ φανάτιζαν τοὺς διαδηλωτὰς προτρέποντας νὰ ἐπιτίθενται κατὰ τῶν ἀστυνομικῶν. Συγχρόνως, μὲ τὰ χωνιά, καλοῦσαν καὶ τοὺς ἀστυνομικοὺς νὰ πᾶνε μὲ τὸ μέρος τοῦ λαοῦ, ὅπως ἔλεγαν. Οἱ ἀστυνομικοὶ συγκεντρωμένοι ἐκράτησαν σὲ ἀπόσταση τοὺς διαδηλωτὰς μέχρι τῆς 13.30' ὥρας, ὁπότε κατέφθασε στὴν πλατεῖα Συντάγματος ἰσχυρὰ δύναμις Ἄγγλων ἀλεξιπτωτιστῶν, ποὺ ἐν συνεργασίᾳ μὲ τοὺς ἀστυνομικοὺς ἐξεκαθάρισαν τὴν πλατεῖα καὶ ἀπομάκρυναν τοὺς διαδηλωτὰς χωρὶς ἄλλα ἐπεισόδια.

Ἡ δύναμι τῆς Σχολῆς Ἀρχιφυλάκων ἀπεσύρθη τὴ 17η ὥρα καὶ ἀνέλαβε τὴ φρούρηση τοῦ οἰκήματος τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Ἀθηνῶν.

Τὴν ἑπομένη ἡμέρα, 4-12-1944, οἱ κομμουνισταὶ ἐπρόκειτο νὰ κάμουν ἐντυπωσιακὴ κηδεία τῶν δῆθεν θυμάτων τοῦ συλλαλητηρίου τῆς Κυριακῆς, μὲ σκοπὸ προφανῶς νὰ προκαλέσουν ταραχὲς καὶ ἐπίθεση κατὰ τῶν Καταστημάτων τῶν Κεντρικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ Σχολὴ Ἀρχιφυλάκων ἀνέλαβε τότε τὴ φρούρηση τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως, μὲ δύναμη ἐκ 35 περίπου δοκίμων καὶ μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν νῦν Ἀστυν. Δ/ντὴν Β' κ. Δ. Καρανάσον.

Τὶς μεσημβρινὲς ὧρες, ἡ διαδήλωσις τῶν κομμουνιστῶν μὲ τὰ φέρετρα τῶν δῆθεν θυμάτων κατευθύνετο πρὸς τὸ Μνημεῖο τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου, οἱ δὲ διαδηλωταὶ ἄρχισαν νὰ βρίζουν τοὺς ἀστυνομικοὺς φωνάζοντας «Θάνατος στοὺς Μπουραντᾶδες», κινῶντας συγχρόνως ἀπειλητικὰ τὶς γροθιές των.

166. Ἐπίθεσις τῶν κομμουνιστῶν κατὰ τῶν Παλαιῶν Ἀνακτόρων καὶ ἀπόκρουσις αὐτῶν.

Στὶς 6 Δεκεμβρίου καὶ ὥρα 18, διετάχθη νὰ συγκεντρωθῆ ἐπειγόντως ὅλη ἡ δύναμι τῶν δοκίμων ἀρχιφυλάκων στὴν ἕδρα τῆς Σχολῆς, δηλαδὴ στὰ Παλαιὰ Ἀνάκτορα, καὶ τοῦτο γιατὶ οἱ κομμουνισταὶ εἶχαν ἀρχίσει ἐπίθεση κατὰ τοῦ οἰκοδομικοῦ συγκροτήματος τῶν Παλαιῶν Ἀνακτόρων. Οἱ δόκιμοι ἀρχιφύλακες ἀνέλαβαν τὴν ἄμυνα τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς τῶν Ἀνακτόρων, ἐνῷ στὴ δυτικὴ πλευρὰ ἠμύνοντο οἱ δόκιμοι Ὑπαστυνόμοι.

Ἡ ἀνταλλαγὴ πυρῶν ἐσυνεχίσθη ὅλη τὴ νύκτα καὶ τὸ πρωὶ τῆς 7-12-44 οἱ κομμουνισταὶ ἄρχισαν ἐντονώτερα καὶ πυκνότερα πυρά. Ἐπειδὴ ὑπῆρχε ὑπόνοια

(1) Τὰ στοιχεῖα γιὰ τὴ δρᾶσι τῆς Σχολῆς Ἀρχιφυλάκων ἔχουν ληφθῆ ἀπὸ ἀναφορὰν (ἡμερολόγιον) τοῦ κ. Δ. Καρανάσου καὶ ἀπὸ πληροφορίες ποὺ συγκεντρώσαμε, καθόσον δὲν εὕρομεν στὰ ἀρχεῖα τοῦ Ἀρχηγείου ἄλλη σχετικὴ ἔκθεση.

ὅτι οἱ κομμουνισταὶ εἶχαν εἰσχωρήσει στὸ Βασιλικὸ κῆπο καὶ εἶχαν ἐγκαταστήσει ἐκεῖ πολυβολεῖα, ἐστάλη περιπολία ἀπὸ δοκίμους ἀρχιφύλακας. Αὐτοὶ ἐξερευνήσανε ὁλόκληρο τὸ Βασιλικὸ κῆπο καὶ ἐπεσήμαναν δύο πολυβολεῖα τῶν κομμουνιστῶν στὴν ὁδὸ Διοχάρους, κοντὰ στὴ γέφυρα τοῦ Ἰλισσοῦ. Ἀμέσως εἰδοποιήθη ἡ ἐκεῖ Ἀγγλικὴ μονάδα, ἡ ὁποία μὲ βαρειὰ πολυβόλα ἀνάγκασε τὰ πολυβολεῖα τῶν κομμουνιστῶν νὰ σιγήσουν. Κατὰ τὶς μάχες αὐτὲς σκοτώθηκαν ἀρκετοὶ κομμουνισταί.

16ή. Συγκρότησις τῆς Σχολῆς Ἀρχιφυλάκων σὲ μάχιμη στρατιωτικὴ μονάδα καὶ δρᾶσις αὐτῆς ἀπὸ 8-12-1944 μέχρι 5-1-1945.

Γιὰ νὰ εἶναι πλέον ἐπιτυχὴς ἡ δρᾶσις τῶν δοκίμων Ὑπαστυνόμων καὶ Ἀρχιφυλάκων, καθὼς καὶ ὅλων τῶν ἀστυνομικῶν ποὺ ἔφθασαν στὸ Κέντρο μετὰ τὴν κατάληψη τῶν Ἀστυνομικῶν Τμημάτων ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς, κατόπιν διαταγῆς τῆς Στρατιωτικῆς Διοικήσεως Ἀθηνῶν συνεκροτήθη τὸ 1ον Τάγμα τῆς Ἀστυνομίας ἀπὸ τρεῖς Λόχους. Στοὺς δύο πρώτους Λόχους ἐνετάχθησαν οἱ δόκιμοι Ἀρχιφύλακες καὶ στὸν τρίτο οἱ δόκιμοι Ὑπαστυνόμοι.

Ἡ Διοίκησις τοῦ Τάγματος ἀνετέθη στὸν Ἀστυν. Δ/ντὴ Α' κ. Ἰωάννη Γιαννοῦτσο, μὲ Ὑποδιοικητὴν τὸν Ἀστυν. Δ/ντὴ Β' κ. Σωτήριο Σταματιάδη. Οἱ Διοικηταὶ τῶν Λόχων ὡρίσθησαν ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὸ Ἀρχηγεῖο.

Ἔτσι ἡ Διοίκησις τοῦ 1ου Λόχου ἀνετέθη στὸν τότε Ἀστυνόμο κ. Γεώργιο Μπέλη, μὲ βοηθοὺς τὸν τότε Ἀστυνόμο κ. Παναγιώτη Μαριόλη καὶ τὸν Ἀνθυπαστυνόμο κ. Ἀναστάσιο Μπεσιέρη καὶ μὲ δύναμη δοκίμων Ἀρχιφυλάκων, οἱ ὁποῖοι ἦσαν οἱ ἑξῆς :

1) Ἀθανασόπουλος Εὐστ., 2) Ἀλεξάνδρου Νικόλαος, 3) Ἀμφιλοχιάδης Ἀμφ., 4) Ἀναγνωστόπουλος Θεόδωρος, 5) Ἀναγνωστόπουλος Σπυρίδων, 6) Ἀνθούσης Χρῆστος, 7) Ἀντεριώτης Δημήτριος, 8) Ἀποστολόπουλος Δημήτριος, 9) Ἀραβαντινὸς Ἀγαμ., 10) Ἀρβανίτης Σταῦρος, 11) Ἀργύρης Ἀνδρέας, 12) Ἀσημακόπουλος Ἀθανάσιος, 13) Βέος Βασίλειος, 14) Βασιλόπουλος Φώτιος, 15) Βέρροιος Ἀνδρέας, 16) Βοτσέας Ἰωάννης, 17) Γιακουμάκης Ἰωάννης, 18) Γλύκας Δημήτριος, 19) Γραμμένος Δημήτριος, 20) Δάβος Ἀνδρέας, 21) Δαριώτης Σωτήριος, 22) Δασκαλάκης Παναγιώτης, 23) Δέδες Κων/νος, 24) Δεληστάθης Παναγιώτης, 25) Δημόπουλος Ἰωάννης, 26) Διαούρτας Ἀλέξανδρος, 27) Δρούζας Ἰωάννης, 28) Εὐθυμίου Ἰωάννης, 29) Ἐφεντάκης Στυλιανός, 30) Ζαΐμης Ἀπόστολος, 31) Θεοφίλου Μιχαήλ, 32) Θωμόπουλος Θωμᾶς, 33) Καλαθάκης Μιχαήλ, 34) Καλογεράκης Ἐμμανουήλ, 35) Καμάρας Ταξιάρχης, 36) Καμπούρης Μιχαήλ, 37) Κανάκης Φίλιππος, 38) Κανέλλης Κων/νος, 39) Κανελλόπουλος Σωτήριος, 40) Καραγεωργος Γεώργιος, 41) Καρατζένης Ἰωάννης, 42) Καραχάλιος Εὐάγγελος, 43) Καργάδος Ἄγγελος, 44) Καρκούλιας Γεώργιος, 45) Καρναβέζος Δημήτριος, 46) Καρπενησιώτης Ἠλ., 47) Καρυδόπουλος Ἀναστάσιος, 48) Κατριγάρης Ἀθανάσιος, 49) Κατσαρὸς Νικόλαος, 50) Κάτσαφάδος Νικόλαος, 51) Κατσόρχης Τσιλιβῆς, 52) Κοκκινάκης Φώτιος, 53) Κοντογιάννης Χαρ., 54) Κριππᾶς Χρῆστος, 55) Κουκουράκης Γεώργιος, 56) Κουλουμπῆς Παναγιώτης, 57) Κουρκουτᾶς Βασίλειος, 58) Κουτσοσταθόπουλος Θεμ., 59) Κουτσοῦκος Βασίλειος, 60) Κρομμύδας Ἡρακλῆς, 61) Κυριακόπουλος Ἀνδρέας, 62) Κωνσταντόπουλος Νικόλαος, 63) Λαμπρόπουλος Κων/νος, 64) Λάριος Νικόλαος, 65) Λιαππῆς Σεραφείμ, 66) Μανώλης Νικόλαος, 67) Μασούρας Σωτήριος, 68) Μαστοράκης Μιχαήλ, 69) Νικολαΐδης Κων/νος, 70) Νευράκης Γεώργιος, 71) Ξουρῆς Θεόδωρος, 72) Παναγιωτόπουλος Χρῆττος, 73) Παναγιωτόπουλος Γεώργιος, 74) Παπαγγελῆς Θεόδωρος, 75) Πλέσσας Δημήτριος, 76) Πομώνης Ἀπόστολος, 77) Πρέσβελλος Γεώργιος, 78) Ρήγας Κων/νος, 79) Σάββας Ἀντώνιος, 80) Σιδέρης Παναγιώτης, 81) Σκιγκόπουλος Κων/νος, 82) Τράγαρης Γεώργιος, 83) Φιορέτζης Μιχαήλ, 84) Θεοδωρόπουλος Ἀριστ., 85) Ζώης Πέτρος, 86) Κουράκης Μιχαήλ, 87) Κωστόπουλος Γεώργιος, 88) Ράλλης Γεώργιος, 89) Λεβέντης Παναγιώτης, 90) Ζωγράφος Σπυρίδων,

91) Δημόπουλος Χαρίλαος, 92) Λογοθέτης Γεώργιος, 93) Τσαγγάρης Λεωνίδας, 94) Ροῦσσος Κωνσταντῖνος, 95) Μακρῆς Γεώργιος, 96) Κοντολάκης Ἰωάννης, 97) Ἀναγνωστόπουλος Ἀλ., 98) Βλαχόπουλος Παναγιώτης, 99) Ἀντωνόπουλος Κωνσταντῖνος, 100) Γρηγορόπουλος Γρηγόριος, 101) Γαλάτης Ρένος, 102) Κριτσιδήμας Παντελῆς, 103) Ἀργυριάδης Ἀργύριος, 104) Ντάρλας Γεώργιος, 105) Θεμέλης Νικόλαος, 106) Κυριακόπουλος Ἠλίας, 107) Γιαννόπουλος Δημ., 108) Ἀναστασίου Ἀναστάσιος, 109) Γιαννακόπουλος Νικόλαος, 110) Δολαψάκης Δημ., 111) Χριστοφορίδης Χ., 112) Γεωργίου Παναγ. καὶ 113) Δημόπουλος Κων.

Ἡ Διοίκησις τοῦ 2ου Λόχου ἀνετέθη στὸν τότε Ἀστυνόμο κ. Δημ. Καρανάσο, ὁ ὁποῖος καὶ ἐτήρησε λεπτομερὲς ἡμερολόγιο τῆς δράσεως τοῦ Λόχου του.

Ἡ σύνθεσις τοῦ Λόχου αὐτοῦ τῶν δοκίμων Ἀρχιφυλάκων εἶχεν ὡς ἑξῆς :

Διοικητής : Ἀστυνόμος Β′ Καρανάσος Δημήτριος.

Ὑποδιοικητής : Ἀστυνόμος Β′ Παπακωνσταντίνου Ἐπαμεινώνδας.

Ὁμὰς διοικήσεως : Δόκιμοι Ἀρχιφύλακες : Ταβουλαρέας, Οἰκονομίδης Λ., καὶ Χολέβας Δ.

Α′. Διμοιρία

Διοικητής : Ἀστυνόμος Β′ Μαριολάκος Δημήτριος.
Βοηθός : Ὑπαστυνόμος Α′ Χρυσανθόπουλος Ἀρ.
Σύνδεσμοι : Δόκ. Ἀρχ/κες : Παναγόπουλος Α., Πάνου Δ. καὶ Παπαγγελῆς Β.

Α′. Ὁμὰς	Β′ Ὁμὰς	Γ′ Ὁμὰς
Ὁμαδάρχης :	Ὁμαδάρχης :	Ὁμαδάρχης :
Ἀνθυπαστυνόμος	Δόκιμος Ἀρχιφύλαξ	Δόκιμος Ἀρχιφύλαξ
Γιαλακίδης Γ.	Γεωργακόπουλος Ἠ.	Χριστοφορίδης Γ.
Τυφεκιοφόροι Δόκ. Ἀρχ.	Τυφεκιοφόροι Δόκ. Ἀρχ.	Τυφεκιοφόροι Δόκ. Ἀρχ.
1) Παπαγεωργίου Ν.	1) Τσάκας Λ.	1) Χρύσανθος Β.
2) Σταμούλης Κ	2) Φειδᾶς Ἀν.	2) Ροῦμπος Π.
3) Στούπης Σ.	3) Φουστέρης Δ.	3) Παπαθανασίου Α.
4) Κωστόπουλος Μ.	4) Φρυσίδας Γ.	4) Παπαθεοδώρου Λ.
5) Τριανταφυλλόπουλος Β.	5) Παντελᾶτος Π.	5) Τίγγας Ν.
6) Τροκάλης Λ.		6) Παπαχρυσάνθου Π.
7) Τσαντίλης Π.		

Β′. Διμοιρία

Διοικητὴς : Ἀστυνόμος Β′ Κάουλας Θεοφάνης.
Βοηθός : Ὑπαστυν. Α′ Διαβάτης Εὐάγγ. καὶ Καραματσούκης Εὐάγγ.
Σύνδεσμοι : Δόκ. Ἀρχ/κες : Παπουτσάκης Ἀγάπ., Παχὸς Ἰ. καὶ Πετράκος Δ.

Α′. Ὁμὰς	Β′. Ὁμὰς	Γ′. Ὁμὰς
Ὁμαδάρχης :	Ὁμαδάρχης :	Ὁμαδάρχης :
Ἀνθυπαστυνόμος	Δόκιμος Ἀρχιφύλαξ	Δόκιμος Ἀρχιφύλαξ
Σωτηρόπουλος Κων/νος	Σερέτης Δ.	Μακρῆς Γ.
Τυφεκιοφόροι Δόκ. Ἀρχ.	Τυφεκιοφόροι Δόκ. Ἀρχ.	Τυφεκιοφόροι Δόκ. Ἀρχ.
1) Πεγῆς Χ.	1) Σιδηρόπουλος Ἀ.	1) Μαλαβάζος Ε.
2) Πλάκας Ἀθ.	2) Σμυρλῆς Γ.	2) Μάνδαλος Λ.
3) Πολίτης Ἀ.	3) Κολιώνης Ν.	3) Μαργέτης Κ.
4) Ρήγας Κ. τοῦ Νικ.	4) Κοτίνης Ἀ.	4) Μασούρης Κ.
5) Σαμαρᾶς Λ.	5) Λυμπερόλουλος Χ.	5) Μαστοράκης Ν.
6) Σβούκας Κων/νος	6) Λῶλος Κ.	6) Μαστρογεωργίου Ἀ.
		7) Λυκόπουλος Θ.

Γ'. Διμοιρία.

Διοικητής : Ἀστυνόμος Α' Δραγουμᾶνος Παναγιώτης.
Βοηθός : Ὑπαστυνόμος Α' Παπακώστας Ἀ.
Σύνδεσμοι : Δόκ. Ἀρχ/κες Μεγρέμης Α., Μηλιώνης Δ. καὶ Μιχαλόπουλος Π.

Α'. Ὁμὰς	Β'. Ὁμὰς	Γ'. Ὁμὰς
Ὁμαδάρχης :	Ὁμαδάρχης :	Ὁμαδάρχης :
Ὑπαστυνόμος Β'	Δόκιμος Ἀρχιφύλαξ	Δοκιμος Ἀρχιφύλαξ
Γεωργακόπουλος Δ.	Οἰκονόμου Χ.	Σαρρῆς Μ.
Τυφεκιοφόροι Δόκ. Ἀρχ.	Τυφεκιοφόροι Δόκ. Ἀρχ.	Τυφεκιοφόροι Δόκ. Ἀρχ.
1) Μίχας Ε.	1) Οἰκονόμου Χ.	1) Μπερδούσης Γ.
2) Μπαμπίκης Ν.	2) Μαλάμης Β.	2) Οἰκονόμου Τ.
3) Μπαχαδάκης Σ.	3) Φωτόπουλος Γ.	3) Παρασκευόπουλος Ν.
4) Ζαφείρης Κ.	4) Τασόπουλος Ἠ.	4) Λάγιος Γ.
5) Δάρλας Γ.	5) Κουλούρης Μ.	5) Κυριακόπουλος Λ.
6) Ξουρῆς Θ.		6) Λογοθέτης Γ.
7) Ξουρῆς Ἰ.		

Κατὰ τὴ διάρκεια τῶν ἐπιχειρήσεων ἐτοποθετήθησαν στὸ Λόχο αὐτὸ καὶ οἱ κάτωθι: Στὶς 9-12-44 ὁ Ὑπαστυνόμος Α' κ. Βλαχάκης Ἀθανάσιος καὶ οἱ Ὑπαστυν. Β' κ.κ. Παλούκης Δημ., Κοντὸς Κων/νος καὶ Πέτσης Εὐάγγ., προερχόμενοι ἐκ τῆς Δ/νσεως Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν. Ἐπίσης στὶς 12-12-1944 ἐτοποθετήθησαν καὶ οἱ ἀστυφύλακες ΙΕ'9, ΙΕ14, ΙΕ44, ΙΕ30, ΙΕ47, Δ6 (ἀρχιφ.), ΙΔ149 καὶ Δ43 τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα δὲν μπόρεσα νὰ ἐξακριβώσω.

Τὶς βραδυνὲς ὧρες κατόπιν διαταγῆς τῆς Στρατιωτικῆς Διοικήσεως ἀπεστάλη ὁ Ἀστυνόμος Β'. κ.Κάουλας Θ. μὲ τὴ διμοιρία του στὸ Μαιευτήριο τῆς «Ἕλενας» γιὰ νὰ κάμῃ ἔρευνα, γιατὶ ἐδόθη ἡ πληροφορία ὅτι ἐκεῖ ὑπῆρχε ἀποθήκη ὅπλων τῶν κομμουνιστῶν. Ἡ δύναμις αὐτὴ ἐξετέλεσε τὴν ἀποστολή της κάτω ἀπὸ τὰ πυρὰ τῶν κομμουνιστῶν, ποὺ ἔβαλαν ἐναντίον των κατὰ τὴν μετάβαση καὶ κατὰ τὴν ἐπιστροφή, ὁπότε ἐσκοτώθη καὶ ὁ στρατιώτης ὁδηγὸς τοῦ αὐτοκινήτου τῆς Ὀρεινῆς Ταξιαρχίας ποὺ μετέφερε τοὺς ἀστυνομικούς.

Στὶς 9-12-1944 καὶ ὥρα 11, διετάχθη ὅλη ἡ δύναμι τοῦ 1ου Τάγματος τῆς Σχολῆς Ἀρχιφυλάκων καὶ Ὑπαστυνόμων μὲ τοὺς Ἀξιωματικοὺς νὰ ἐγκατασταθῇ στὸ οἴκημα τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου «Παρνασσός». Ἡ μετάβασις ἔγινε ὑπὸ τὰ πυρὰ τῶν κομμουνιστῶν ποὺ ἔβαλλαν ἀπὸ διαφόρους ταράτσες. Ὅταν ὅμως τὸ Τάγμα ἐγκατεστάθη στὸν «Παρνασσὸ» ἔγιναν συστηματικὲς ἔρευνες καὶ περιπολίες, ἔτσι ποὺ ἐξεκαθαρίσθη ἡ περιφέρεια ἀπὸ τοὺς ἐλευθέρους σκοπευτάς.

Στὶς 11-12-1944, ὥρα 12η μεσημβρινή, οἱ 2ος καὶ 3ος Λόχος τοῦ 1ου Τάγματος, δηλαδὴ τὸ ἥμισυ τῆς Σχολῆς Ἀρχιφυλάκων καὶ ἡ Σχολὴ Ὑπαστυνόμων διετάχθησαν καὶ μετεκινήθησαν στὸ Μετοχικὸ Ταμεῖο Στρατοῦ, ὅπου ἐτέθησαν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Ἄγγλου Συνταγματάρχου κ. Ἔρμαν. Ἡ δύναμις αὐτὴ ἐχρησιμοποιήθη γιὰ τὴν ἐνέργεια μικτῶν περιπολιῶν πρὸς ἐκκαθάρισιν τῶν ἐλευθέρων σκοπευτῶν στὴν περιοχὴ τοῦ Μοναστηρακίου καὶ στὴν περιοχὴ ἀπὸ Σίνα—Διδότου—Ἱπποκράτους—Ἁγ. Νικολάου (Πευκάκια)—Γερμανικῆς Σχολῆς—Σίνα—Ἀκαδημίας—Γεν. Χημείου τοῦ Κράτους. Ἡ ἴδια δύναμι βαλλομένη συνεχῶς ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς ἔκαμε διείσδυση στὴν ἐλασοκρατούμενη περιοχὴ καὶ συνέχισε τὴν ἐπιχείρηση ἀπὸ 2.30'—5ην πρωϊνὴν ὥραν τῆς 12-12-1944. Τὴν 3.30' ἡ ὁμὰς τῆς Σχολῆς Ἀρχιφυλάκων, ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ὁποίας ἦτο ὁ Ἀστυνόμος Καρανάσος Δημ. συνεπλάκη στὴν πλατεῖα Ἁγ. Νικολάου Πευκακίων μὲ ἰσχυρὰ δύναμη κομμουνιστῶν. Ἐκεῖ ἐτραυματίσθη σοβαρῶς Ἄγγλος ἐπιλοχίας, τὸν ὁποῖον μετέφεραν σὲ ἀσφαλὲς σημεῖον οἱ ἀστυνομικοὶ καὶ ἀμέσως μὲ ἀντεπίθεση διεσκόρπισαν καὶ ἀπεμάκρυναν ἀπὸ τὴν περιοχὴ ἐκείνη τοὺς ἐλασίτες.

Κατὰ τὰς 12, 13, 14 καὶ 15 Δεκεμβρίου 1944 ἡ δύναμι τῆς Σχολῆς Ἀρχιφυλάκων ἀπησχολεῖτο εἰς περιπολίας, εἰς ἐρεύνας ὑπόπτων καὶ εἰς ἐρεύνας σὲ σπίτια καὶ πολυκατοικίες ὅπου ἐκρύπτοντο ἐλεύθεροι σκοπευταί. Σ' ἕνα σπίτι τῆς ὁδοῦ Σόλωνος 84, συνελήφθησαν 4 ἀδελφοὶ Τ.... ἀπὸ τοὺς ὁποίους ὁ ἕνας ἦταν λοχαγὸς τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. καὶ ὁ ἄλλος πολιτικὸς καθοδηγητὴς τοῦ Κ.Κ.Ε. Ἐπίσης στὴν ὁδὸ Καπλανῶν 1 συνελήφθη ὁ Ἰασημίδης Σωτήριος, στέλεχος τοῦ Κ.Κ.Ε., κατεσχέθησαν δὲ ἕνας πολύγραφος καὶ διάφορα κομμουνιστικὰ ἔντυπα. Ἐκτὸς αὐτοῦ οἱ δόκιμοι ἀρχιφύλακες ἐκτελῶντας ὑπηρεσίαν ὑπὸ ραγδαιοτάτην βροχὴν ἐπέτυχαν νὰ ἐμποδίσουν διείσδυση τῶν κομμουνιστῶν στὴ ζώνη ποὺ ἐξεκαθαρίσθη. Στὶς 15-12-1944 στὴν ὁδὸ Ἱπποκράτους συνελήφθη ὁ Φιλ...ἐλεύθερος σκοπευτὴς ποὺ εἶχε σκοτώσει Ἄγγλο ὑπολοχαγό.

Ἀπὸ 16-12-1944 ἐσυνεχίσθησαν οἱ ἐκκαθαριστικὲς ἐπιχειρήσεις μὲ ὅλη τὴ δύναμη τῆς Σχολῆς Ἀρχιφυλάκων ποὺ ἔφθασε μέχρι τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας. Ἔγινε ἔρευνα στὴν ὁδὸ Σίνα 62, ὅπου ἔμενεν ὁ δικηγόρος Σ... ὁ ὁποῖος κατὰ πληροφορίες πυροβολοῦσε ἀπὸ τὸν ἐξώστη τοῦ σπιτιοῦ του κατὰ τῶν στρατιωτῶν ποὺ περνοῦσαν στὶς παρόδους. Ἐκεῖ εὑρέθη τμῆμα ἀπὸ τὸ ἀρχεῖο τοῦ Κ.Κ.Ε., τὸ ὁποῖο καὶ κατεσχέθη. Ἔρευνες ἔγιναν καὶ σ' ἄλλα ὕποπτα σπίτια, ὅπου συνελήφθησαν 10 ἄτομα (ἄνδρες καὶ γυναῖκες) καὶ ἐκρατήθησαν.

Κατὰ τὶς ἡμέρες ἀπὸ 20—28 Δεκεμβρίου 1944 ἔγιναν ἔρευνες στὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σόλωνος 83 βιβλιοδετεῖον, ὅπου ἀνευρέθησαν κομμουνιστικὰ βιβλία, στὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἱπποκράτους 13 τυπογραφεῖον, ὅπου εὑρέθησαν ἐπίσης κομμουνιστικὰ βιβλία. Ἐκτὸς αὐτῶν συνελήφθησαν κρυμμένοι σὲ διάφορα σπίτια 8 κομμουνισταί. Ὅταν ἐγίνετο ἔρευνα κατὰ τὶς 21-12-1944 στὴν περιοχὴ τῆς ὁδοῦ Ναυαρίνου, κομμουνισταὶ ἐπυροβόλησαν ἀπὸ γειτονικὲς στέγες καὶ ἐτραυμάτισαν θανασίμως μὲ διαμπερὲς τραῦμα τοῦ θώρακος τὸ δόκιμο Ἀρχιφύλακα Οἰκονομίδην Ἀνδρέαν, ὁ ὁποῖος μὲ Ἀγγλικὸ τάνκ μετεφέρθη εἰς Νοσοκομεῖον, ὅπου καὶ ὑπέκυψεν, ἐνταφιασθεὶς τὴν ἑπομένη ἡμέρα στὸ Βασιλικὸ κῆπο.

† ΑΝΔΡΕΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

Στὶς 29-12-1944 ἡ δύναμις τῆς Σχολῆς Ἀρχιφυλάκων διετέθη γιὰ σωματικὲς ἔρευνες τῶν πολιτῶν ποὺ ἔμπαιναν στὴν ἐλεύθερη ζώνη καὶ γιὰ ἔρευνες σὲ πολυκατοικίες.

Τὸ προκεχωρημένο φυλάκιο τῶν ὁδῶν Μαυρομιχάλη καὶ Διδότου (οἰκία Ρουχωτᾶ) ἐκινδύνευσεν ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς ποὺ ἄνοιξαν τρύπες στὰ ἐνδιάμεσα οἰκήματα ὥστε νὰ τὸ ἀνατινάξουν. Τὸ πρωῒ δὲ στὶς 6.30' ἔρριψαν κατὰ τοῦ φυλακίου αὐτοῦ μεγάλη ποσότητα δυναμίτιδος, ποὺ ἐξερράγη καὶ ἐξετίναξε στὸν ἀέρα τὰ παράθυρα καὶ τὶς πόρτες, χωρὶς ὅμως ἀνθρώπινα θύματα.

Τὸ βράδυ, τὸ φυλάκιο αὐτό, κατόπιν διαταγῆς τῆς ἐκεῖ Ἀγγλικῆς μονάδος, ἀπεσύρθη στὸ φυλάκιο τῆς ὁδοῦ Ἱπποκράτους—Ναυαρίνου, ἐναντίον τοῦ ὁποίου ἐξεδηλώθη ἐπίθεσις, συγχρόνως μὲ τὴν ἐπίθεση στὸ φυλάκιο τῆς ὁδοῦ Διδότου. Ἐδῶ οἱ κομ-

μουνισταὶ ἐξαπέλυσαν (διὰ κατρακυλήσεως) μιὰ μεγάλη ρόδα αὐτοκινήτου ἀπὸ καουτσοὺκ γεμάτη μὲ ἐκρηκτικὲς ὕλες, ἀλλὰ κατὰ τὴ στιγμὴ ἐκείνη οἱ ἀστυνομικοὶ ἔβαλλαν κατὰ τῶν κομμουνιστῶν καὶ ἔτσι δὲν μπόρεσαν νὰ δώσουν κατεύθυνση στὴ ρόδα, ποὺ παρεξέκλινε καὶ ἐξερράγη πιὸ πέρα χωρὶς θύματα.

Στὶς 30-12-1944 συνελήφθη στὴν ὁδὸ Διδότου—Ἀσκληπιοῦ ὁ Ἰταλὸς Ἀνθυπολοχαγὸς Κατζιόλα Τζιοβάνι, ποὺ ἐχρησιμοποιεῖτο ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς ὡς ἐλεύθερος σκοπευτὴς στοὺς δρόμους Μασσαλίας—Σόλωνος—Ἀσκληπιοῦ—Σκουφᾶ ὡς λοχαγὸς τοῦ Ε.Λ.Α.Σ.

Σημειωτέον ὅτι στὴ διασταύρωση τῶν ὁδῶν Ἀσκληπιοῦ—Σόλωνος εἶχαν σκοτωθῆ ἀπὸ ἐλεύθερο σκοπευτὴ δύο γυναῖκες καὶ ἕνα παιδί.

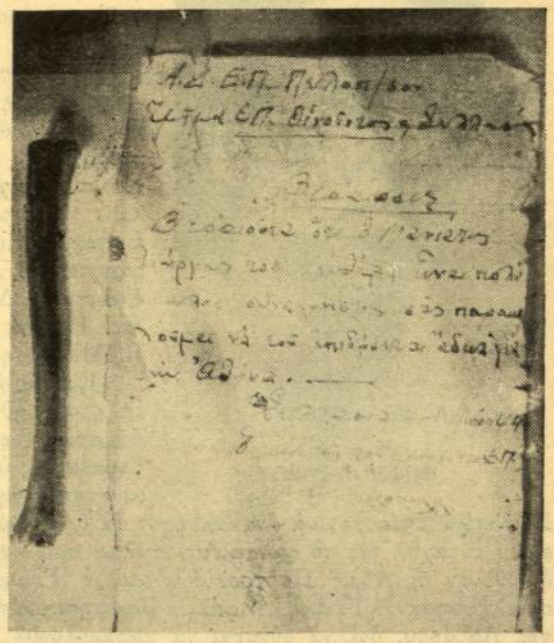
Στὶς 2 Ἰανουαρίου 1945, οἱ δόκιμοι ἀρχιφύλακες ἀφοῦ ἐφωδιάσθησαν μὲ πυρομαχικά, ἦσαν ἕτοιμοι σύμφωνα μὲ τὶς διαταγὲς ἀπὸ τῆς 6.15′ στὸ οἴκημα τοῦ Γεν. Χημείου τοῦ Κράτους, γιὰ νὰ λάβουν μέρος στὴν τελικὴ ἐπίθεση κατὰ τῶν κομμουνιστῶν. Ἀπὸ ἐνωρὶς τὰ Ἀγγλικὰ μηχανοκίνητα ἔβαλλαν κατὰ διαφόρων θέσεων ποὺ κατεῖχαν οἱ ἐλασῖτες, τοὺς ὁποίους ἀνάγκαζαν νὰ τρέπωνται εἰς φυγήν. Στὶς 7 ἡ ὥρα διετάχθη νὰ ἐκκαθαρίσῃ ἡ Σχολὴ Ἀρχιφυλάκων τὴν κλινικὴ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Χαριλάου Τρικούπη 35, ὅπου εὑρέθησαν 200 περίπου κομμουνισταί, ἄλλοι ὡς νοσηλευόμενοι, ἄλλοι ὡς μάχιμοι, ἄλλοι ὡς ἐπισκέπται καὶ ἄλλοι ὡς προσωπικὸ τῆς κλινικῆς. Συνελήφθησαν μετὰ ἐπισταμένη διαλογὴ 29 κομμουνισταί. Μεταξὺ τῶν συλληφθέντων ἦταν καὶ ὁ Μανιάτης Γεώργιος τοῦ Ἐλευθερίου, τραυματίας, νοσηλευόμενος, ποὺ εὑρέθη στὸ θυλάκιό του μία καπνοσύριγγα (πίππα) τὴν ὁποίαν αὐτὸς μετεχειρίζετο, καμωμένη ἀπὸ λεπτὸ κόκκαλο ἀνθρώπινο, μήκους 10 ἑκατοστῶν.

Στὰ θυλάκια τοῦ ἰδίου τέρατος εὑρέθη καὶ συστατικὸ σημείωμα ὅτι εἶναι καλὸς συναγωνιστής.

Κατόπιν ἔγινε ἐξόρμησις τῶν δοκίμων Ἀρχιφυλάκων στὰ Ἐξάρχεια μὲ πλήρη ἐπιτυχία.

Στὶς ἐπιχειρήσεις αὐτὲς ἐτραυματίσθη στὸ δεξιὸ μάτι ὁ Ὑπαστυν. Α′ κ. Βλαχάκης Ἀθ.

Στὶς 3-1-1945 ὅλη ἡ δύναμις συνεκεντρώθη στὸ κινηματοθέατρο «ΟΡΦΕΥΣ», ὅπου ἀνεκοινώθη ὅτι οἱ κομμουνισταὶ κατετροπώθησαν καὶ ὀπισθοχώρουν ἀτάκτως. Ἡ πολεμικὴ ἀποστολὴ τῶν δοκίμων Ἀρχιφυλάκων ἔληξε. Οἱ Ἀξιωματικοὶ παρουσιάσθησαν στὶς Ὑπηρεσίες των καὶ οἱ δόκιμοι Ἀρχιφύλακες πῆγαν καὶ πάλι στὴ Σχολή τους ὅπου μετὰ ἐκπαίδευση ὠνομάσθησαν ἐπαξίως Ἀρχιφύλακες.

Ἡ καπνοσύριγγα (πίππα) ἀπὸ ἀνθρώπινο κόκκαλο ποὺ χρησιμοποιοῦσε ὁ κομμουνιστὴς Γ. Μανιάτης καὶ τὸ συστατικὸ σημείωμα ὅτι εἶναι καλός . . . συναγωνιστής.

(Στὸ ἑπόμενο ἡ δρᾶσις τῆς Σχολῆς Ὑπαστυνόμων Β′)

Ο ΠΑΡΑΝΟΜΟΣ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ Κ.Κ.Ε.

ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΤΟΥ Κ.Κ.Ε.— ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ ΜΥΣΤΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

'Αναδημοσίευσις ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα «ΒΗΜΑ» τῆς 3-7-1957

'Η Γενικὴ 'Ασφάλεια 'Αθηνῶν εἶχε τὰς τελευταίας ἡμέρας μίαν ἀκόμη μεγάλην ἐπιτυχίαν εἰς τὸν τομέα τῆς διώξεως τοῦ κομμουνισμοῦ, διὰ τῆς συλλήψεως δύο σημαινόντων στελεχῶν τοῦ Κ.Κ.Ε., τὰ ὁποῖα εἶχαν ἀποσταλῆ εἰς τὴν 'Ελλάδα ἀπὸ τὸ Παραπέτασμα διὰ τὴν ἀναδιοργάνωσιν τοῦ κατασκοπευτικοῦ δικτύου καὶ τὸν συντονισμὸν τῆς δράσεως τῶν παρανόμων ἀνατρεπτικῶν ὀργανώσεων. Τὰ δύο ταῦτα στελέχη εἶναι ἡ Φωφὼ Λαζάρου, ἐτῶν 35, τέως φοιτήτρια τῆς Νομικῆς καὶ ὁ Περικλῆς Πεταλωτῆς, ἐτῶν 45, γεωπόνος, ἐπικεκηρυγμένος ἀντὶ 15.000 δραχμῶν. Παραλλήλως πρὸς τὰς ὡς ἄνω συλλήψεις, ἡ Γενικὴ 'Ασφάλεια ἐσημείωσε καὶ ἄλλην ἐπιτυχίαν, διὰ τῆς ἀνακαλύψεως ἑνὸς παρανόμου τυπογραφείου, λειτουργοῦντος εἰς τὴν Φιλοθέην, εἰς τὸ ὁποῖον ἐξετυποῦντο διάφορα κομμουνιστικὰ ἔντυπα καὶ ἐφημερίδες τῆς Ε.Π.Ο.Ν. «Νέα Γενιά».

ΦΩΦΩ ΛΑΖΑΡΟΥ

Εἶναι γνωστόν, ὅτι ἡ Γενικὴ 'Ασφάλεια κατὰ τὰ ἔτη 1953, 1954 καὶ 1955 διὰ συντόνων ἐνεργειῶν καὶ παρακολουθήσεων, καθὼς καὶ διὰ τῆς ἀξιοποιήσεως διαφόρων στοιχείων, τὰ ὁποῖα εἶχον περιέλθει εἰς χεῖρας της, συνέλαβε περὶ τοὺς 100 σημαίνοντας κομμουνιστάς, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ 30 εἶχον εἰσέλθει ἀπὸ τὸ παραπέτασμα. Μεταξὺ αὐτῶν ἦσαν οἱ Καπετὰν Γιώτης, Δ. Δάλλας, Λ. Τζεφρώνης, Κωνστ. Λουλές, Ρούλλα Ζαχαριάδου, Αὔρα Παρτσαλίδου, Γ. Μωραΐτης κλπ.

Εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ 1955 ἡ Γενικὴ 'Ασφάλεια ἐπληροφορήθη ὅτι εἶχεν ἔλθει εἰς 'Αθήνας, ὡς ἀπεσταλμένη τοῦ Κ.Κ.Ε. ἡ Φωτεινὴ Λαζάρου. Τὰ ὄργανα τῆς ὑπηρεσίας διώξεως κομμουνισμοῦ ἐκινητοποιήθησαν ἀμέσως καὶ κατόπιν πολυμήνων ἐνεργειῶν ἐπέτυχον νὰ ἀνακαλύψουν τὰ ἴχνη της. Διεπιστώθη τότε, ὅτι ἡ Λαζάρου εἶχεν ἐνταχθῆ εἰς τὸ γυναικεῖον τμῆμα τοῦ κατασκοπευτικοῦ δικτύου, τὸ ὁποῖον διηύθυναν ἡ Αὔρα Παρτσαλίδου καὶ ἡ Ρούλα Ζαχαριάδου. Ὅταν αἱ δύο αὗται συνελήφθησαν, ἡ Γενικὴ 'Ασφάλεια ἐθεώρησε σκόπιμον νὰ μὴ προβῆ εἰς τὴν σύλληψιν τῆς Λαζάρου, διὰ νὰ δύναται νὰ παρακολουθῆ τὰς κινήσεις καὶ τὰς ἐπαφάς της. 'Ολίγον κατόπιν ἔφθασε λαθραίως εἰς τὰς 'Αθήνας ἡ 'Αλέγκρα Καπέτα, τακτικὸν μέλος τῆς Κεντρικῆς 'Επιτροπῆς τοῦ Κ.Κ.Ε., ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῆς ὁποίας ἐτέθη ἡ Δαζάρου. 'Αργότερον συνελήφθη ἡ Καπέτα, ἀλλὰ καὶ πάλιν ἡ Λαζάρου παρέμεινεν ἐλευθέρα καὶ ἡ ἄγρυπνος παρακολούθησίς της ἀπὸ τὰ ὄργανα τῆς 'Ασφαλείας συνεχίζετο νυχθημερόν. 'Η παρακολούθησις αὐτῆς ἀπέδειξεν ὅτι αὕτη εἶχε τακτικὰς συναντήσεις μὲ σημαίνοντα στελέχη τοῦ παρανόμου μηχανισμοῦ τοῦ Κ.Κ.Ε., μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦτο καὶ ὁ περιβόητος Ν. 'Ακριτίδης. Ὅταν ἡ Γενικὴ 'Ασφάλεια συνεκέντρωσεν ὅσα στοιχεῖα τῆς ἐχρειάζοντο, ἀπεφάσισε τὴν σύλληψίν της. 'Ο Διευθυντὴς

τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας κ. Ρακιτζῆς ἔδωσε τὰς καταλλήλους διαταγὰς καὶ προχθὲς αὕτη συνελήφθη εἰς ἕνα κομματικὸν ραντεβοῦ. Μετὰ τὸ ραντεβοῦ αὐτό, ἡ Λαζάρου ἀντιληφθεῖσα ὅτι παρηκολουθεῖτο καὶ ἐπρόκειτο νὰ συλληφθῇ, ἐπεβιβάσθη ἑνὸς αὐτοκινήτου καὶ ἐτράπη πρὸς τὴν Πλατεῖαν Ἀμερικῆς. Ἀστυνομικὸν αὐτοκίνητον ἐτέθη ἀμέσως εἰς καταδίωξίν της καὶ τελικῶς παρ' ὅλας τὰς προσπαθείας της, δὲν ἐπέτυχε νὰ διαφύγῃ. Δέον νὰ σημειωθῇ, ὅτι ἡ ἐνέργεια τῶν ἀστυνομικῶν αἰφνιδίασε τὴν Λαζάρου καὶ κατὰ τὴν σύλληψίν της κατεσχέθησαν εἰς χεῖρας της σημαντικὰ ἔγγραφα, 260 δολλάρια καὶ ἄλλα στοιχεῖα ἀποκαλυπτικὰ διὰ τὴν δρᾶσιν τῶν κομμουνιστῶν εἰς Ἀθήνας. Ἡ Φωφὼ Λαζάρου ἐκυκλοφόρει μὲ πλαστὴν ταυτότητα τοῦ Γ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος ὑπὸ τὸ ὄνομα Μαρίνα Χηνᾶ.

Δέον νὰ σημειωθῇ, ὅτι ἡ συλληφθεῖσα, ὡς ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὸ τηρούμενον εἰς τὴν Γενικὴν Ἀσφάλειαν δελτίον δράσεώς της, εἶναι ἀπὸ τὰ πλέον ἐπικίνδυνα καὶ δραστήρια στελέχη τοῦ Κ.Κ.Ε. Ὑπῆρξε μέλος τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου τῆς Ε.Π.Ο.Ν. καὶ κατὰ τὸν συμμοριτοπόλεμον ἔδρασεν ὡς στρατολόγος εἰς τὴν περιοχὴν Κορινθίας. Ἀργότερα εἰσῆλθεν εἰς τὸ Παραπέτασμα, ἀπ' ὅπου ἀπεστάλη τὸ 1952 μέσῳ Γαλλίας εἰς Ἑλλάδα. Δὲν ἐπέτυχεν ὅμως νὰ φθάσῃ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος, διότι συνελήφθη ἀπὸ τὰς Γαλλικὰς Ἀρχὰς καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸ Παραπέτασμα. Ἐκεῖ ἐφοίτησεν εἰς διαφόρους κατασκοπευτικὰς σχολὰς καὶ ἀπεστάλη ἐκ νέου εἰς Ἑλλάδα μὲ εἰδικὰς ἐντολὰς τὸ 1955.

***

Προχθὲς ἐπίσης, ὀλίγας ὥρας μετὰ τὴν σύλληψιν τῆς Φωφῶς Λαζάρου, ἐπετεύχθη κατόπιν παρακολουθήσεως ἡ σύλληψις καὶ τοῦ Περικλέους Πεταλωτῆ. Ὁ Πεταλωτὴς εἶχεν ἔλθει εἰς Ἀθήνας ἀπὸ τὸ Παραπέτασμα πρὸ 8μήνου, ἐκτελῶν ἐντολὰς τῆς νέας ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε, ἡ ὁποία εἰς τὸ πεδίον αὐτὸ τῆς δράσεως, διὰ τῆς ἀποστολῆς στελεχῶν, ἀκολουθεῖ τὴν παλαιὰν τακτικὴν τοῦ Ζαχαριάδη. Ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια Ἀθηνῶν ἐπληροφορήθη μόλις πρὸ 4μήνου τὴν ἄφιξιν τοῦ Πεταλωτῆ ἐνταῦθα, ἀμέσως δὲ ἐτέθη εἰς ἀναζήτησιν τῶν ἰχνῶν του. Κατόπιν συντόνων ἐνεργειῶν, ἀνεκαλύφθη τὸ κρησφύγετον τοῦ Πεταλωτῆ καὶ οὗτος συνελήφθη. Ὁ συλληφθεὶς κομμουνιστὴς εἶναι ὅπως καὶ ἡ Λαζάρου ἀπὸ τὰ σημαίνοντα στελέχη τοῦ Κ.Κ.Ε, εἶχεν ἔλθει δὲ εἰς Ἀθήνας διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ κατασκοπευτικοῦ δικτύου.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΠΕΤΑΛΩΤΗΣ

Ὁ Πεταλωτῆς κατὰ παρασχεθείσας ἁρμοδίως πληροφορίας, ἔδρασεν ὡς πολιτικὸς καθοδηγητὴς τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. κατὰ τὴν κατοχὴν καὶ κατὰ τὸ Δεκεμβριανὸν κίνημα διωρίσθη δήμαρχος Κιλκίς, διετέλεσεν μέλος τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ ἔλαβε μέρος εἰς τὸν συμμοριτοπόλεμον. Μετὰ τὸν συμμοριτοπόλεμον κατέφυγεν εἰς τὸ Παραπέτασμα. Ἐξεπαιδεύθη εἰς κομμουνιστικὰς σχολὰς τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Πολωνίας, ἤδη δὲ ἡ νέα ἡγεσία τοῦ Κ.Κ.Ε. τὸν ἀπέστειλε πρὸς δρᾶσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἀπὸ τὸ 1950 ὁ Πεταλωτῆς ἔχει ἐπικηρυχθῆ ἀντὶ 15.000 δραχμῶν. Ἐπ' αὐτοῦ κατεσχέθη κατὰ τὴν σύλληψίν του πλαστὴ ταυτότης ὑπὸ τὸ ὄνομα Χαράλαμπος Κορνίλης.

***

Εἰς τὴν Φιλοθέην, ἐξ ἄλλου, ἐπετεύχθη κατόπιν πολυμήνου παρακολουθή-

σεως ὑπὸ ὀργάνων τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν τοῦ φοιτητοῦ Ἀντωνίου Καρκαγιάννη, ἡ ἀνακάλυψις τοῦ παρανόμου τυπογραφείου Ὁ Καρκαγιάννης, ὁ ὁποῖος ἐνεφανίζετο εἰς τὴν Φιλοθέην ὡς φιλήσυχος καὶ μελετηρὸς νέος, εἶχεν ἐγκαταστήσει τέλειον τυπογραφεῖον εἰς τὴν οἰκίαν του, εἰς τὴν ὁποίαν ἐξετυποῦντο πολλὰ κομμουνιστικὰ ἔντυπα καὶ ἐπίσης τὸ ἐπίσημον ὄργανον τῆς Ε.Π.Ο.Ν. «Νέα Γενιά», τὸ ὁποῖον ἐκυκλοφόρει παρανόμως. Ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια δι' αἰφνιδιαστικῆς ἐρεύνης, ἐπέτυχε τὴν ἀνακάλυψιν καὶ κατάσχεσιν τῶν τυπογραφικῶν ἐγκαταστάσεων. Ὁ Καρκαγιάννης διέφυγε τὴν σύλληψιν.

* * *

Ὁ Ὑφυπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Νικ. Β. Ἀθανασίου, ἐξ ἀφορμῆς τῶν ὑπὸ τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας γενομένων ἀνακοινώσεων ἐπὶ τῆς συλλήψεως σημαινόντων μελῶν τοῦ παρανόμου μηχανισμοῦ τοῦ Κ.Κ.Ε., προέβη εἰς τὰς ἀκολούθους δηλώσεις:

«Εἰς πεῖσμα τῆς ἀριστερᾶς, ἡ ὁποία δὲν παύει ἀπὸ τοῦ νὰ ἐκμεταλλεύεται κάθε περίστασιν καὶ νὰ διακηρύσσῃ ὅτι οὔτε παράνομος μηχανισμὸς τοῦ Κ.Κ.Ε. ὑπάρχει ἐν Ἑλλάδι, οὔτε παράνομος δρᾶσις συντελεῖται, τὰ ὄργανα τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας τῆς χώρας ἔσχον τὰς ἡμέρας αὐτὰς μίαν ἀκόμη πρόσθετον ἐπιτυχίαν εἰς τὸν τομέα τῆς ἀντιμετωπίσεως τοῦ κομμουνισμοῦ. Οὕτω, κατόπιν συστηματικῆς καὶ ἀθορύβου παρακολουθήσεως, ἐπετεύχθη ἡ σύλληψις δύο εἰσέτι σημαντικῶν στελεχῶν τοῦ παρανόμου μηχανισμοῦ τοῦ Κ.Κ.Ε., ἤτοι τῆς Φωφῶς Λαζάρου καὶ τοῦ Περ. Πεταλωτῆ, περὶ τῶν ὁποίων γίνονται λεπτομερεῖς ἀνακοινώσεις ἀπὸ μέρους τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας. Οἱ συλληφθέντες ἀπετέλουν ἡγετικὰ στελέχη τοῦ παρανόμως δρῶντος κατασκοπευτικοῦ μηχανισμοῦ τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ εἶχον εἰσέλθει εἰς τὴν χώραν ἀπὸ τὸ Παραπέτασμα, ἡ μὲν Λαζάρου ἀπὸ τοῦ 1955, ὁ δὲ Πεταλωτῆς ἀπὸ ὀκταμήνου περίπου. Ἡ σύλληψίς των ἐπετεύχθη αἰφνιδιαστικῶς καὶ χωρὶς νὰ δοθῇ εἰς τοὺς συλληφθέντας ἡ εὐκαιρία καταστροφῆς τῶν πολυτίμων στοιχείων, τὰ ὁποῖα ἀνευρέθησαν καὶ τῶν ὁποίων ἡ ἀξιοποίησις θὰ ὁδηγήσῃ ἐνδεχομένως καὶ εἰς ἄλλας ἐπιτυχίας. Διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν ἀποδεικνύεται ὅτι καὶ ἡ νέα ἡγεσία, ὄργανον καὶ ἐντολεὺς τῆς ὁποίας εἶναι ὁ Πεταλωτῆς, ὅπως καὶ ἡ παλαιὰ τοιαύτη τοῦ Κ.Κ.Ε., συνεχίζει τὴν προσπάθειαν διαβρώσεως τῆς ἐθνικῆς παρατάξεως καὶ ὀργανώσεως τοῦ παρανόμου κατασκοπευτικοῦ δικτύου τοῦ Κ.Κ.Ε. Ἐνῷ δὲ μὲ τὴν μίαν χεῖρα, κατὰ τὰς ὑποδείξεις τοῦ Κ.Κ. Ρωσίας, προσφέρει κλάδον ἐλαίας, ὁμιλοῦσα περὶ εἰρήνης καὶ ἑνότητος, μὲ τὴν ἄλλην κρατεῖ τὸ δολοφονικὸν ἐγχειρίδιον καὶ τὴν δυναμίτιδα πρὸς ἀνατίναξιν τῆς καθεστηκυίας τάξεως. Δι' αἰφνιδιαστικῆς ἐπίσης ἐρεύνης τῶν ὀργάνων τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας εἰς κρησφύγετον, ἔνθα ἐξεδίδετο παράνομος τύπος, ἐπετεύχθη ἡ ἀνακάλυψις πλήρους τυπογραφικῆς ἐγκαταστάσεως, πολυγράφου καὶ πλήρως στοιχειοθετημένης ὕλης τοῦ παρανόμου ἐντύπου τῆς Ε.Π.Ο.Ν. «Νέα Γενιά». Κατεσχέθη ἄφθονον τυπογραφικὸν ὑλικόν. Τὸ τυπογραφεῖον διηύθυνεν ὁ κομμουνιστὴς Καρκαγιάννης Ἀντών., ἀναζητούμενος ὑπὸ τῆς Ἀσφαλείας».

Ἡ ἐφημερὶς «Βῆμα» σχολιάζουσα τὰς ἀνωτέρω συλλήψεις εἰς τὸ φύλλον τῆς 4/7/1957 γράφει τὰ ἑξῆς:

«Δύο ἀπεσταλμένους κομμουνιστὰς συνέλαβεν ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια, ἕναν » ἄνδρα καὶ μίαν γυναίκα, ἐλθόντας προσφάτως ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸν διὰ νὰ ἐνισχύ- » σουν καὶ νὰ δραστηριοποιήσουν τὸν παράνομον κομμουνιστικὸν μηχανισμόν, καὶ » τὰς ἐν Ἑλλάδι ἀνατρεπτικὰς καὶ κατασκοτευτικὰς ἐργασίας του, αἱ ὁποῖαι εἶναι εἰς » ὅλους γνωσταί. Ἐκεῖνο ποὺ προκαλεῖ ἐκ τῶν νέων αὐτῶν ἀνακαλύψεων καὶ συλ- » λήψεων ἐντύπωσιν, εἶναι ὅτι εἰς τὰς ἀποστολὰς ταύτας αἱ Ἑλληνικαὶ καταδιωκτι- » καὶ Ἀρχαὶ δὲν δύνανται νὰ ἀποδώσουν καμμίαν διαφορὰν καὶ καμμίαν παραλλαγὴν » ἐν σχέσει μὲ τὰς παλαιοτέρας, ὅταν δηλαδὴ τὸ Κ.Κ.Ε. διηύθυνεν ὁ Ζαχαριάδης καὶ » ἡ συμμορία του, ἐνῷ εἰς τὸ μεταξὺ ἔχει ἀναγγελθῆ ὅτι ὁ Ζαχαριάδης ἀπεκηρύχθη » καὶ ἐξετοπίσθη, καὶ ὅτι ἄλλοι νέοι ἄνδρες, μὲ νέαν πολιτικὴν καὶ διαφορετικὰ αἰσθή-

Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΙΣ ΤΟ Γ' ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΟΥ ΑΣΙΑΤΙΚΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΑΝΤΙΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

'Αναδημοσίευσις ἀπὸ τὸ περιοδικὸν
«ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΕΙΜΕΝΑ»
(τ. 12 'Απριλίου 1957)

'Η 'Ελλὰς μετέσχεν κατὰ τὸν τρέχοντα μῆνα ὡς παρατηρητὴς εἰς τὸ ΙΙΙ Συνέδριον τοῦ 'Αντικομμουνιστικοῦ Συνδέσμου τῶν Λαῶν τῆς 'Ασίας, τὸ ὁποῖον συνῆλθεν εἰς τὴν Σαϊγκὸν τοῦ Νοτίου Βιετνὰμ μὲ συμμετοχὴν τῆς Τουρκίας, τοῦ Πακιστάν, τῆς 'Ινδονησίας, τῆς Βιρμανίας, τοῦ Νοτίου Βιετνάμ, τῶν Φιλιππίνων, τῆς Ταϊλάνδης, τῆς Αὐστρίας, τῆς Μαλαισίας, τῆς Σιγκαπούρης, τῆς 'Ελευθέρας Κίνας, τοῦ Χόγκ Κόγκ, τῆς 'Οκινάβας καὶ πολλῶν ἄλλων χωρῶν τῆς 'Ελευθέρας 'Ασίας. Σκοπὸς τοῦ Συνεδρίου ἦτο, μεταξὺ ἄλλων, καὶ ὁ συντονισμὸς τῆς ἀντικομμουνιστικῆς δράσεως τῶν χωρῶν αὐτῶν ἐπὶ τοῦ ἰδεολογικοῦ, κοινωνικοῦ, οἰκονομικοῦ καὶ πολιτικοῦ ἐπιπέδου. Πρὸς ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν του, τὸ Συνέδριον συνεκρότησεν ἓξ ἐπιτροπάς, αἵτινες ἐμελέτησαν καὶ κατήρτισαν σχέδιον κοινῆς ἐνεργείας, ἐξέφρασε δὲ ἐν τέλει τὴν εὐχὴν ὅτι καὶ ἄλλα κράτη θὰ θελήσουν νὰ μετάσχουν εἰς τὸν ἀντικομμουνιστικὸν αὐτὸν 'Ασιατικὸν Σύνδεσμον, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἀποκτήσῃ οὗτος διεθνῆ χαρακτῆρα καὶ νὰ καταστῇ ἓν εἶδος 'Αντικόμινφορμ.

"Ας ἴδωμεν ὅμως καλύτερα τὰς ἀποφάσεις μιᾶς ἑκάστης ἐπιτροπῆς ἐν λεπτομερείᾳ.

1. Εἰς τὴν 'Επιτροπὴν περὶ τῆς ἀκολουθητέας ἔναντι τῶν πρώην κομμουνιστῶν πολιτικῆς ἀπεφασίσθη ἡ τήρησις, ἔναντι αὐτῶν, μιᾶς μεγαλοψύχου στάσεως ὥστε νὰ δυνηθοῦν νὰ ἐπιστρέψουν εὐκόλως εἰς τὸν ἐλεύθερον κόσμον καὶ νὰ κατακτήσουν τὴν εὐημερίαν διὰ τῆς ἐργασίας των. Διὰ τὸν λόγον αὐτόν, ὁ Σύνδεσμος ἀπηύθυνεν ἔκκλησιν πρὸς τοὺς λαοὺς τοῦ ἐλευθέρου κόσμου, ὅπως παράσχουν ἠθικὴν καὶ οἰκονομικὴν βοήθειαν εἰς τοὺς πρώην κομμουνιστάς, καθὼς καὶ εἰς ὅσους κατορθώνουν νὰ διαφύγουν τὸ παραπέτασμα, ἀνεξαρτήτως ἐθνικότητος, φυλῆς καὶ πίστεως. 'Εζήτησεν ἐπίσης ὅπως, ἐφ' ὅσον τοῦτο θὰ ἦτο δυνατόν, ἱδρυθοῦν κατὰ μῆκος τοῦ παραπετάσματος στρατόπεδα ὑποδοχῆς τῶν προσφύγων αὐτῶν.

2. Εἰς τὴν 'Επιτροπὴν 'Ιδεολογικῶν Ζητημάτων τοῦ Συνεδρίου ἀπεφασίσθη :

α) 'Η ἵδρυσις μιᾶς 'Ομοσπονδίας 'Αντικομμουνιστικοῦ Τύπου, ὡς κέντρου συντονισμοῦ διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ψευδοῦς κομμουνιστικῆς προπαγάνδας τοῦ Συνδέσμου.

β) 'Η ὀργάνωσις ἑνὸς συστήματος διεθνοῦς ραδιοφωνικῆς ἐπικοινωνίας πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῆς ἀντικομμουνιστικῆς προπαγάνδας τοῦ Συνδέσμου.

γ) 'Η σύστασις ἑνὸς συστήματος ἀνταλλαγῆς πληροφοριῶν περὶ τῶν κομμουνιστικῶν μεθόδων καὶ τακτικῆς, κατὰ προτίμησιν διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως τεκμηριωμένων στοιχείων, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἀντιμετωπίζηται εὐχερέστερον ἡ τακτικὴ αὐτή.

» ματα ἀνέλαβαν τὴν διεύθυνσιν τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος καὶ τῆς πολιτικῆς » του. 'Εκεῖνο κατὰ συνέπειαν ποὺ πρέπει νὰ συμπεράνῃ ὁ 'Ελληνικὸς λαὸς ἐκ τῆς » ὁμοιομορφίας ταύτης, εἶναι ὅτι τὸ Κ.Κ.Ε. εἴτε Σταλινικόν, εἴτε μὴ Σταλινικὸν καὶ » Κρουτσεφικόν, ἐφόσον ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν Μόσχαν, ἐξακολουθεῖ νὰ ὑπηρετῇ τὴν » αὐτὴν ἰδεολογίαν καὶ νὰ ἔχῃ τοὺς ἰδίους σκοπούς, οἱ ὁποῖοι οὔτε διὰ τὸ Κ.Κ.Ε. » οὔτε διὰ τὸν ἄλλον Κομμουνισμὸν ἔχουν μεταβληθῆ οὐσιωδῶς εἰς τίποτε».

δ) Ἡ ἐνθάρρυνσις τῆς παραγωγῆς καὶ διανομῆς πάσης φιλολογίας περιγραφούσης τὴν βάρβαρον φύσιν τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ ἀποδεινυούσης τὸ ἀπατηλὸν τῶν ἐπαγγελιῶν αὐτοῦ.

ε) Ὁ καθορισμός, ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ Συνδέσμου, μιᾶς συντονισμένης πολιτικῆς διαφωτίσεως καὶ πληροφοριῶν.

3. Ἡ Ἐπιτροπὴ διὰ τὰ ἀγροτικὰ καὶ ἐργατικὰ προβλήματα ἀνεγνώρισεν ὅτι τὸ ἐπίπεδον τῆς ζωῆς τῶν ἀγροτῶν καὶ τῶν ἐργατῶν ἦτο πολὺ χαμηλόν, διότι ἐπὶ αἰῶνας οὗτοι ἀπετέλουν ἀντικείμενον ἐκμεταλλεύσεως ὑπὸ τῶν ἀποικιοκρατῶν καὶ τῶν φεουδαρχῶν καὶ ὅτι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον οὗτοι καθίσταντο εὔκολος λία τῶν κομμουνιστῶν. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἀπεφασίσθη ὅτι :

α) Τὸ βιοτικὸν ἐπίπεδον τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν χωρικῶν τῆς Ἀσίας πρέπει νὰ ἀνέλθῃ ἀμέσως.

β) Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν αἱ ἐλεύθεραι ἀσιατικαὶ χῶραι πρέπει νὰ ἐνθαρρύνουν τὸν σχηματισμὸν ἐλευθέρων ἐργατικῶν συνδικάτων, νὰ προστατεύσουν μὲ ἀποτελεσματικὰ μέτρα τὰ συμφέροντα τῶν ἐργατῶν, νὰ ἀποδόσουν τὴν γῆν εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τὴν καλλιεργοῦν, νὰ βελτιώσουν τὰς καλλιεργητικὰς μεθόδους, τοὺς γεωργικοὺς συνεταιρισμοὺς καὶ τὴν ἄρδευσιν.

γ) Νὰ ἐφαρμόσουν δυναμικὰ προγράμματα διαφωτίσεως τῶν ἀγροτῶν καὶ τῶν ἐργατῶν ἐπὶ τῆς πραγματικῆς φύσεως τοῦ κομμουνισμοῦ.

4. Εἰς τὴν περὶ ἐκπαιδεύσεως Ἐπιτροπὴν τοῦ Συνεδρίου ἀπεφασίσθη :

α) Ἡ ἐξαφάνισις τοῦ ἀναλφαβητισμοῦ.

β) Ἡ ἐκπαίδευσις τοῦ πολίτου ὥστε νὰ δύναται οὗτος νὰ μετέχῃ εἰς τὴν κοινωνικὴν λειτουργίαν τῆς παραγωγῆς.

γ) Ἡ διάδοσις τῆς τεχνικῆς ἐκπαιδεύσεως βάσει τῶν κλίσεων ἑνὸς ἑκάστου, μὲ σκοπὸν τὴν βελτίωσιν τοῦ ὑλικοῦ πολιτισμοῦ.

δ) Ὁ σεβασμός, ἐκ μέρους τῆς ἐκπαιδεύσεως, τῶν θρησκευτικῶν πεποιθήσεων καὶ τῶν παραδόσεων ἑκάστου λαοῦ.

ε) Ἡ εἰσαγωγὴ ἑνὸς ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος, ἀναπτύσσοντος τὸ ἐρευνητικὸν πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὴν ἱκανότητα αὐτοῦ πρὸς ἐλευθέραν σκέψιν, ἐξασφαλίζοντος δὲ τὴν μεγίστην δυνατὴν διανοητικὴν αὐτοῦ ἀνάπτυξιν. Καλύτερα μέσα πρὸς ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν αὐτῶν, ἐκρίθησαν ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου, ἡ ἐφαρμογὴ ἑνὸς προγράμματος ἀνταλλαγῆς καθηγητῶν, μαθητῶν καὶ ἀποστολῶν καλῆς θελήσεως, πρὸς προαγωγὴν τῆς κατανοήσεως μεταξὺ τῶν μελῶν.

5. Ἡ Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Συνδέσμου ἀπεφάσισεν : τὴν ἀποκατάστασιν στενῆς συνεργασίας μεταξὺ τῶν ἐλευθέρων ἀσιατικῶν χωρῶν, πρὸς διαρκῆ ἀνταλλαγὴν πληροφοριῶν καὶ ἐκθέσεων ἐπὶ τῆς κομμουνιστικῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος, τὴν μελέτην καὶ ἐφαρμογὴν ἐνιαίας ἔναντι αὐτῆς τακτικῆς καὶ τὴν πρόληψιν κομμουνιστικῶν ἀνατρεπτικῶν ἐνεργειῶν ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιπέδου. Ἀπεφασίσθη ἐπίσης νὰ δοθῇ ἰδιαιτέρα ἔμφασις εἰς τὴν προσπάθειαν ἐπιλύσεως τῶν διεθνῶν οἰκονομικῶν ἀνταγωνισμῶν καὶ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ καθήκοντος τῆς οἰκονομικῆς ἀνασυγκροτήσεως, καθὼς καὶ ἐπὶ τῆς καταπολεμήσεως παντὸς ἴχνους φεουδαρχισμοῦ καὶ γραφειοκρατίας εἰς τὸν ἐλεύθερον κόσμον, ἐπὶ τῆς ἐγγυήσεως τῆς διατηρήσεως τῆς ἀτομικῆς ἰδιοκτησίας ἐντὸς λογικῶν ὁρίων καὶ ἐπὶ τῆς ἐκδημοκρατήσεως τῆς οἰκονομίας. Ἐξ ἄλλου, ἡ ἐπιτροπὴ ἀπεφάσισεν ὅπως τὰ κράτη μέλη τοῦ Συνδέσμου ἐνθαρρύνουν τοὺς οἰκονομικοὺς ἡγέτας νὰ ἀνταλλάξουν ὁμαδικὰς καὶ ἀτομικὰς ἐπισκέψεις μεταξύ των, πρὸς διαμόρφωσιν γνωμῶν καὶ σύσφιγξιν τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων. Ἐτονίσθη ὁμοίως ἡ ἀνάγκη ἐφαρμογῆς προγραμμάτων ἀμοιβαίας οἰκονομικῆς βοηθείας καὶ ἀνταλλαγῆς ἀγαθῶν καὶ πρώτων ὑλῶν μὲ τὰ κράτη τὰ ὁποῖα εἶναι ἀναγκασμένα νὰ προμηθεύωνται τὰ εἴδη αὐτὰ ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς, τέλος δὲ ἀπεφασίσθη ὅπως ὁ Σύνδεσμος λάβῃ τὰ ἀπαραίτητα μέτρα διὰ τὴν

ἐφαρμογήν, ἐπὶ διεθνοῦς κλίμακος, ἐμπορικοῦ μποϋκοτάζ τῶν κομμουνιστικῶν χωρῶν.

6. Τέλος, εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἰδεολογικῶν Ζητημάτων, ἐτέθησαν ὡς ἀρχαί, διὰ τῶν ὁποίων δύναται νὰ ἀντιμετωπισθῇ καὶ καταστραφῇ τὸ κομμουνιστικὸν δόγμα, ἡ προσήλωσις εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ἀξίαν καὶ ἐλευθερίαν, ἡ πίστις εἰς τὰς πνευματικὰς καὶ ἠθικὰς παρακαταθήκας τῆς ἀνθρωπότητος, ὁ σεβασμὸς εἰς τὴν προσωπικότητα τοῦ ἀτόμου, ὡς καὶ ἡ ἀνάγκη μιᾶς ἐλευθέρας καὶ ἁρμονικῆς ἀναπτύξεως τόσον πρὸς τὴν πνευματικὴν ὅσον καὶ πρὸς τὴν ὑλικὴν κατεύθυνσιν, τὴν ἰδιωτικὴν καὶ συλλογικὴν ζωήν, τέλος δὲ τὴν ἐθνικὴν καὶ ὑπερεθνικὴν δρᾶσιν αὐτοῦ.

Βάσει τῶν ἀνωτέρω ἀρχῶν, ὁ Σύνδεσμος ἀπεφάσισε νὰ ἐφαρμόσῃ τὸ κάτωθι πρόγραμμα ἐργασίας, ἐπιπροσθέτως πρὸς τὰς ἤδη ὑποδειχθείσας ἐνεργείας :

α) Νὰ ἱδρύσῃ εἰς τὴν Σαϊγκὸν μίαν Γενικὴν αὐτοῦ Γραμματείαν πρὸς συντονισμὸν τῆς δράσεώς του.

β) Νὰ ἐνώσῃ τὰ οἰκονομικὰ μέσα τῶν ὀργανώσεων—μελῶν του διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν του.

γ) Νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τοὺς ἀποτελοῦντας αὐτὸν ἐθνικοὺς ὀργανισμοὺς νὰ ἐπιστρατεύσουν ὡς στοιχεῖα τοῦ ἀντικομμουνιστικοῦ ἀγῶνος, τοὺς ἡγέτας πολιτικῶν κομμάτων καὶ ἀντιπροσωπευτικῶν τοῦ λαοῦ ὀργανώσεων, καθὼς καὶ τοὺς ἀποτελοῦντας τὰ κυριώτερα ἀκαδημαϊκά, θρησκευτικά, καλλιτεχνικά, ἐμπορικά, ἀθλητικά, γυναικεῖα, ἐργατικὰ καὶ ἀγροτικὰ σωματεῖα, πρὸς ἀπόκτησιν λαϊκῆς βάσεως καὶ δημιουργίας ἑνιαίου ἀντικομμουνιστικοῦ μετώπου.

δ) Νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὰ μέλη—χώρας νὰ συγκαλέσουν «Τεχνικὰ» Συνέδρια γυναικῶν, τεχνικῶν, βιομηχάνων, νεολαίας, δημοσιογράφων, ἐκπαιδευτικῶν κλπ.

ε) Νὰ χτυπήσῃ τὴν οὐδετεροφιλίαν καὶ τὰς «πέντε ἀρχὰς τῆς εἰρήνης» τὰς ὁποίας διετύπωσεν ἡ Κυβέρνησις τοῦ Πεκίνου.

στ) Νὰ ὀργανώσῃ ἐκθέσεις ἀντικομμουνιστικοῦ ὑλικοῦ, τὸ ὁποῖον θὰ συγκεντρωθῇ μερίμνῃ τοῦ Συνδέσμου καὶ αἱ ὁποῖαι θὰ περιφέρωνται ἐτησίως εἰς τὰς χώρας—μέλη αὐτοῦ.

ζ) Νὰ ὀργανώσῃ ἐκθέσεις περὶ τῶν ἐπικρατουσῶν πέραν τοῦ Παραπετάσματος συνθηκῶν ζωῆς.

η) Νὰ ἀρχίσῃ διαφωτιστικὰς ἐκστρατείας ἐντὸς τοῦ Παραπετάσματος, μὲ φυλλάδια ἐξ ἀεροπλάνου καὶ ἐκπομπὰς ραδιοφώνου.

θ) Νὰ ἐνθαρρύνῃ τὴν ἀνταλλαγὴν πληροφοριακοῦ ὑλικοῦ μεταξὺ τῶν διαφόρων ἐλευθέρων ραδιοσταθμῶν καὶ νὰ ἐγκαινιάσῃ εἰδικὰ ραδιοπρογράμματα τοῦ Συνδέσμου.

ι) Νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἔκδοσιν τοῦ μηνιαίου περιοδικοῦ ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΜΕΤΩΠΩΝ.

ια) Νὰ συσφίγξῃ τὰς σχέσεις μεταξὺ ἀντικομμουνιστικῶν ὀργανώσεων δι' ἀλληλογραφίας, ἐπισκέψεων κ.λ.π.

ιβ) Νὰ ὀργανώσῃ ἐπισκέψεις διακεκριμένων ἀντικομμουνιστικῶν προσωπικοτήτων, διαλέξεων κ.λ.π.

ιγ) Νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ὀργάνωσιν Παγκοσμίου Ἀντικομμουνιστικοῦ Συνεδρίου καὶ Παγκοσμίου Ἀντικομμουνιστικοῦ Συνδέσμου.

ιδ) Νὰ ὀργανώσῃ ψυχολογικῶς τὰς λαϊκὰς μαχητικὰς μάζας εἰς τὸν ἀγῶνα κατὰ τοῦ κομμουνισμοῦ.

ιε) Νὰ ζητήσῃ ἀπὸ ὅλους τοὺς λαοὺς νὰ βοηθήσουν ὑλικῶς καὶ ἠθικῶς τοὺς δραπετεύοντας ἐκ τοῦ Παραπετάσματος, διευκολύνοντες τὴν ἐπανεγκατάστασίν των εἰς νέα περιβάλλοντα.

ιστ) Νὰ ἐγκαταστήσῃ παρὰ τῇ Γενικῇ Γραμματείᾳ «Τμῆμα Ψυχολογικοῦ

Πολέμου» παρὰ τῷ ὁποίῳ τὰ κράτη—μέλη θὰ στείλουν πρὸς ἐργασίαν εἰδικοὺς ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ ἐπιστήμονας.

ιζ) Νὰ ἀνταλλάσσῃ καλλιτεχνικόν, θεατρικὸν καὶ κινηματογραφικὸν ὑλικὸν ἀντικομμουνιστικοῦ περιεχομένου.

ιη) Νὰ ἀνταλλάσσῃ ὑποτροφίας τῶν ἱκανωτέρων νέων.

ιθ) Νὰ ἀποκαταστήσῃ συνεργασίαν μεταξὺ τῶν Πανεπιστημίων τῶν ἀντικομμουνιστικῶν χωρῶν.

κ) Νὰ ὀργανώσῃ μ'αν Παγκόσμιον Διάσκεψιν Διευκολύνσεως τῶν Ναυτικῶν Μεταφορῶν.

κα) Νὰ ἱδρύσῃ «Ταμεῖα 'Επενδύσεων» ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὰς Η.Π.Α. καὶ τὸν Ο.Η.Ε.

κβ) Νὰ συνεργασθῇ μὲ ὅλα τὰ Κράτη τοῦ κόσμου, διὰ τὴν διενέργειαν ἀποτελεσματικοῦ οἰκονομικοῦ ἀποκλεισμοῦ κατὰ τοῦ κομμουνιστικοῦ κόσμου.

κγ) Νὰ ἀντικαταστήσῃ τὰ ἐξαγόμενα ἐκ τοῦ Παραπετάσματος εἴδη εἰς τὰς ἐλευθέρας ἀγορὰς τοῦ κόσμου.

κδ) Νὰ ἐπιζητήσῃ ἀπὸ τὰς μετεχούσας Κυβερνήσεις νὰ ἐντείνουν τὰ μέτρα τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας, ἰδίως τὰ ἀπευθυνόμενα πρὸς τὴν νέαν γενεάν.

κε) Νὰ ἐπιζητήσῃ προστασίαν τῶν γυναικείων συμφερόντων καὶ δικαίων.

κστ) Νὰ ἐπιζητήσῃ ἀνάπτυξιν τῶν εὐκαιριῶν ἐκπαιδεύσεως.

κζ) Νὰ καταπολεμήσῃ τὴν ἀνεργίαν, νὰ ἐφαρμόσῃ κατώτατα ἐργατικὰ ἡμερομίσθια, νὰ ἐνθαρρύνῃ τὰς ἐργαζομένας τάξεις ὅπως μετάσχουν εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ νὰ βελτιώσῃ τὴν οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν αὐτῶν θέσιν.

κη) Νὰ ἐπιζητήσῃ τὴν ἐφαρμογὴν ἀγροτικῶν μεταρρυθμίσεων καὶ τὴν βελτίωσιν τῶν ἀγροτικῶν δανείων καὶ μεθόδων καλλιεργείας, καθὼς καὶ τῆς ἀγροτικῆς ἐκπαιδεύσεως κ.λ.π.

ΛΥΣΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ

'Η λύσις τοῦ 'Αστυνομικοῦ Προβλήματος τοῦ 99ου τεύχους ὑπὸ τὸν τίτλον «'Η κυρία μὲ τὸν παπαγάλο» εἶναι ἡ ἑξῆς :

1) Τὸ ὅτι δὲν ἄκουσε ἡ οἰκονόμος τὸν θόρυβο τῆς πτώσεως τῆς γρῆας, ἤγειρε τὰς ὑπονοίας ἐναντίον της.

2) Τὸ γεγονὸς ὅτι ἐν τῇ βίᾳ της εἶχε σβύσει τὸ φῶς τοῦ ὑπογείου, τὴν ἐπεβάρυνε.

3) 'Αλλὰ τὸ ὅτι ἔκλεισε τὴν πόρτα τοῦ ὑπογείου μὲ τὸν ἐξωτερικὸ σύρτη ὅπως συνήθιζε, ἦταν ἡ ἀπόδειξις τῆς ἐνοχῆς της.

'Εκ τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀπέστειλαν ὀρθὴν λύσιν οἱ : 1) Ὑπαστυνόμος Α' κ. Γεώργιος Καραβασίλης καὶ 2) 'Αρχιφύλαξ κ. Γεώργιος Δασκαλοθανάσης.

ΟΥΔΕΤΕΡΟΦΑΝΗ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΑ ΤΕΧΝΑΣΜΑΤΑ

• ΤΟ ΣΤ' ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΣΤΗ ΜΟΣΧΑ ΚΑΙ ΟΙ ΣΚΟΠΟΙ ΤΟΥ •

Ὑπὸ τοῦ Ἀρχιφύλακος
κ. **ΧΑΡ. ΣΤΑΜΑΤΗ**

«Διακονία στὴν ἐξυπηρέτηση τοῦ διεθνοῦς κομμουνισμοῦ»

Στὴν Ἑλλάδα ὁ κομμουνισμὸς φάνηκε τὸ 1917. Παρουσιάσθηκε σὰν ἕνα κοινωνικὸ φαινόμενο μὲ διάφορα σχήματα, διαφόρους τίτλους. Πέρασε ἀπὸ πολλὰ στάδια, παίρνοντας τὴ μορφὴ ἄλλοτε πολιτικοῦ ρεύματος, ἄλλοτε συνδικαλιστικῆς κινήσεως, κοινωνικῆς ἐκδηλώσεως, ἀπελευθερωτικοῦ κινήματος, πάντοτε ὅμως ἀποκαλυπτόμενο σὰν ἐγκληματικὸ σύνολο, ὅταν ξεσχιζόταν τὸ προσωπεῖο του.

Ἦλθαν καὶ παρῆλθαν βάναυσες ἡμέρες γιὰ τὴν Ἑλλάδα, ἡμέρες ἀγωνίας καὶ ἐφιαλτικῆς καταστάσεως. Ὁ ὠργανωμένος κομουνισμὸς ἠττήθηκε κατὰ κράτος στὴ χώρα μας κι' ἀναγκάσθηκε νὰ πάρῃ τὸ δρόμο τῆς αὐτοεξορίας, τὸ δρόμο πρὸς τὴ Τασκένδη καὶ τὰ ἄλλα «θέρετρα», ὅπου ἡ ζωὴ εἶναι κατώτερη καὶ αὐτοῦ τοῦ κτήνους ἀκόμη, παρὰ τὰ περὶ τοῦ ἀντιθέτου διατυμπανιζόμενα ἀπὸ ἀνθρώπους ποὺ ἐπεσκέφθησαν τὸ νοσταλγὸ συμμορίτη.

Μὰ ἂν ξερριζώθηκε ἀπὸ τὸν τόπο μας τὸ τρομοκρατικὸ στοιχεῖο, παραμένει πάντοτε ἐν δράσει τὸ «εἰρηνικό», τὸ «ἀθῷο» ἐκεῖνο στοιχεῖο ποὺ παρουσιάζεται σὰν μιὰ τρίτη κατάσταση, μιὰ κατάσταση ποὺ θέλει τὴ «δ ι ε θ ν ῆ ε ἰ ρ ή ν η κ α ὶ τ ὴ π λ έ ρ ι α σ υ ν α δ έ λ φ ω σ η τ ῶ ν λ α ῶ ν».

Μοναστηριακὸ πράγματι μήνυμα, πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ τῆς γῆς ἀφελεῖς, τὸ κήρυγμα τῆς εἰρήνης. Μοιάζει μὲ ἱερὸ κήρυγμα βγαλμένο ἀπ' τὰ βάθη τῆς χριστιανικῆς σοφίας καὶ ἀρετῆς. «Εἰρήνη ὑμῖν ! Διεθνὴς εἰρήνη καὶ πλέρια συναδέλφωση τῶν λαῶν»!!! Ὕψιστε Θεέ! Καὶ ποιὸς δὲν θὰ ἤθελε σήμερα νὰ γίνῃ πραγματικότης αὐτό; Ποιὸς δὲν διψᾷ γιὰ τὴ μόνιμη εἰρηνικὴ κατάσταση, γιὰ τὸν ἀφανισμὸ τῆς ἔχθρας ποὺ ὑπάρχει ἀνάμεσα σὲ διάφορους λαούς...

Ὅμως, ξέρουμε τὴν προέλευση τῶν «ἀθῴων» αὐτῶν κηρυγμάτων καὶ δὲν ἐκπληττόμεθα. Ξέρουμε τὴ γραμμὴ τοῦ Διεθνοῦς Κομμουνιστικοῦ Στρατηγείου, γραμμὴ στὴν ὁποία ὑπακούουν καὶ κινοῦνται τὰ κομμουνιστικὰ κόμματα ὅλων τῶν χωρῶν. Σ' αὐτὴ τὴ γραμμὴ ὑπάκουσε καὶ σ' αὐτὴν ὑποτάχθηκε ἐδῶ καὶ σαράντα χρόνια τὸ Κ.Κ.Ε. Δημιούργησε ἔτσι μιὰ περίοδο ποὺ διακρίνεται γιὰ δύο ἱστορικὰ γεγονότα. Γιὰ τὴν προδοσία καὶ τὸ ἔγκλημα.

Αὐτὴ τὴ γραμμὴ ποὺ χάραξε τὸ Κομμουνιστικὸ Στρατηγεῖο, τὴν ἀκολουθεῖ πιστὰ μέχρι σήμερα. Τὸ π ρ ῶ τ ο σκέλος τῆς γραμμῆς εἶναι ἡ κοινωνικὴ ἐπανάσταση, δηλαδὴ ἡ βιαία κατάληψη τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας. Κι' ἐπειδὴ ἡ ἐπανάσταση αὐτὴ δὲν εἶναι ἀρκετή, ἐπειδὴ ἡ ἀνατραπεῖσα—ἂς ποῦμε—ἀστικὴ κοινωνία διαθέτει ἀκόμα ἀρκετὲς δυνάμεις, πρέπει νὰ ἐπακολουθήσῃ ἡ δικτατορία τοῦ προλεταριάτου. Τὸ προλεταριᾶτο εἶναι ἡ μοναδικὴ κοινωνικὴ δύναμη, στὴν ὁποία ἡ ἐπανάσταση θὰ στηριχθῇ γιὰ νὰ διατηρήσῃ τὴν ἐξουσία. Γι' αὐτὸ πρέπει τὸ προλεταριᾶτο νὰ περιβληθῇ μὲ ἔκτακτη δύναμη, νὰ γίνῃ ἡ φωτιὰ καὶ τὸ σίδηρο μὲ τὰ ὁποῖα τὸ νέο καθεστὼς θὰ ἐξοντώσῃ τοὺς ἐχθρούς του, ἤτοι ἀστούς, μικροαστούς, ἀγρότας ποὺ θέλουν τὸ παλιὸ εὐγενικὸ καθεστώς.

Τὸ δ ε ύ τ ε ρ ο σκέλος τῆς γραμμῆς παρουσιάσθηκε μετὰ τὸν δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο. Παρουσιάσθηκε σὰν «μειδίαμα» στὴν ἀρχή, σὰν ἐγκάρδιος

ἐναγκαλισμὸς τῶν πάντων ἀπὸ τοὺς καλόκαρδους σοβιετικοὺς ἡγέτας, σὰν ἕνα σάλπισμα γιὰ τὴν παγκόσμια συναδέλφωση. Ἐτονίσθησαν κατὰ κόρον οἱ ὅροι «συνύπαρξις», «εἰρήνη τῶν λαῶν», «παγκόσμιος πολιτισμὸς» καὶ ἄλλα παρόμοια. Ἄνοιξαν οἱ χοντρὲς πόρτες τοῦ Κρεμλίνου καὶ δέχθηκαν τοὺς δικούς μας διανοουμένους, καλλιτέχνας, ἀνθρώπους τῶν γραμμάτων καὶ τῶν τεχνῶν. Ἔδειξαν τὰ ἐπιτεύγματα τοῦ λαοῦ των οἱ μετασταλινικοὶ σοβιετικοὶ ἡγέται καὶ ἔστειλαν μερικὰ καραβάνια Ρώσους πολίτες πρὸς τὶς δυτικὲς χώρες γιὰ νὰ θαυμάσουν Ἀκροπόλεις, ζεστὲς ψυχές, ν' ἀποκομίσουν νέες ἐντυπώσεις καὶ νὰ παραμείνουν πιστοὶ στὸ δόγμα τοῦ Μάρξ, τοῦ Ἔγκελς, τοῦ Λένιν καὶ τοῦ Στάλιν...

Σ' ὅλες τὶς χῶρες, ὁ κομμουνισμὸς ἔδωσε ἰδιαίτερη προσοχὴ στὴ νεολαία. Εἶναι κοινῶς παραδεδεγμένο, ὅτι οἱ νέοι, λόγῳ τῆς ἰδιοσυγκρασίας των, εὐκολώτερα ἀκολουθοῦν ἰδέες ἐπαναστατικὲς καὶ ὅτι εἶναι ἀποφασισμένοι νὰ δώσουν καὶ αὐτὴν ἀκόμα τὴ ζωή τους, γιὰ νὰ ἐξυπηρετήσουν τὴν ἰδέα στὴν ὁποία ἐπίστευσαν. Αὐτὰ τὰ ἐκμεταλλεύθηκε καταλλήλως ὁ κομμουνισμός, φροντίζοντας νὰ ἱκανοποιήσῃ κάθε ἀδυναμία τῆς νεολαίας.

Ἔδωσε λοιπὸν στὴ νεολαία τὸ προβάδισμα στὴ κοινωνικὴ ζωή. Προσπάθησε νὰ τὴ μορφώσῃ ἱδρύοντας πανεπιστήμια, νὰ τὴν ψυχαγωγήσῃ ἱδρύοντας θέατρα καὶ προβαίνοντας σὲ κάθε εἴδους θέσπιση καλλιτεχνικῶν ἑορτῶν. Προσπάθησε ὅμως καὶ προσπαθεῖ, τὸν κομμουνιστὴ σπουδαστὴ νὰ τὸν κάνῃ ἀποκλειστικῶς δικό του. Γι' αὐτὸ τοῦ δημιουργεῖ συνθῆκες ποὺ τὸν ἀπορροφοῦν ἀπ' τὶς σπουδές του. Δημιουργεῖ τὴν συνεχῆ ἐπαφὴ μὲ τὴ γυναίκα, καλλιεργεῖ τὴ σεξουαλικὴ διάθεση τῶν νέων, σὲ σημεῖο ποὺ νὰ μὴν ὑπάρχῃ τίποτα ποὺ νὰ συνδέῃ πραγματικὰ δύο νέους. Καλλιεργεῖ τὸ συγχρωτισμὸ τῶν νέων, τὴν κοινότητα ζωῆς καὶ τὴν ὅσο τὸ δυνατὸν ἀπομάκρυνση ἀπὸ τὴν οἰκογένεια. Διδάσκεται ὁ σπουδαστὴς καὶ ὁ νέος ἐργάτης τῶν σοβιέτ, ὅτι δὲν ἔχει καὶ πολλὲς σχέσεις μὲ τὴν οἰκογένεια, ὅτι καθῆκον καὶ ὑποχρέωση τοῦ κάθε νέου εἶναι νὰ τιμωρῇ τοὺς ἐχθροὺς τοῦ λαοῦ, ὅτι τὸ ἔγκλημα ποὺ γίνεται μὲ ἐντολὴ τοῦ Κόμματος δὲν εἶναι ἔγκλημα.

Ἡ ἡγεσία τοῦ παγκοσμίου κομμουνισμοῦ ἐπεδίωξε ἀπὸ τὰ πρῶτα της βήματα τὴν ψυχικὴ κατάκτηση τοῦ νέου καὶ τῆς νέας. Γιὰ νὰ τὸ ἐπιτύχῃ φάνηκε προσηνὴς στοὺς νέους, δημιούργησε συνθῆκες τέτοιες ποὺ ἐνθουσιάζουν τὰ δύο φῦλα. Συγχρωτισμὸς διαρκής, χοροί, ἑορτές, λαϊκὰ πανηγύρια, καλλιέργεια τοῦ ἐλεύθερου σεξουαλικοῦ ἔρωτα, ἦταν ἐκεῖνα ποὺ ἀπορρόφησαν τὴ νεανικὴ ψυχή. Σ' αὐτὸ πρέπει νὰ προστεθῇ καὶ ἡ μέριμνα τῆς ἡγεσίας γιὰ τὴ πνευματικὴ μόρφωση, τὴν καλλιτεχνική, τὴν τεχνική, πού, ὅπως εἴπαμε παραπάνω, ἀποβλέπει μόνο στὴν ψυχικὴ καὶ σωματικὴ ὑποδούλωση τοῦ νέου στὴν πατρίδα τοῦ διεθνοῦς κομμουνισμοῦ.

Γιὰ τὴ διάδοση τῆς κομμουνιστικῆς ἰδέας καὶ γιὰ τὴ γνωριμία μεταξὺ τῶν νεολαιῶν τῶν διαφόρων χωρῶν, θεσπίσθηκαν ἀπὸ τὴν κομμουνιστικὴ ἡγεσία τὰ μεταπολεμικὰ φεστιβάλ. Τὸ πρῶτο φεστιβὰλ νεολαίας ὠργανώθηκε τὸ 1947 στὴν Πράγα, τὸ δεύτερο στὴ Βουδαπέστη τὸ 1949, τὸ τρίτο στὸ ἀνατολικὸ Βερολῖνο τὸ 1951, τὸ τέταρτο στὸ Βουκουρέστι τὸ 1953, καὶ τὸ πέμπτο στὴ Βαρσοβία τὸ 1955.

Τὸ ἕκτο φεστιβὰλ νεολαίας πραγματοποιεῖται ἐφέτος στὴ Μόσχα, θὰ διαρκέσῃ δὲ ἀπὸ τὶς 28 Ἰουλίου ἕως τὶς 11 Αὐγούστου. Τὰ σχετικὰ προγράμματα προβλέπουν συμμετοχὴ 30 χιλιάδων νέων ἀπὸ διάφορα κράτη, καὶ ἔχουν ληφθῆ ὅλα τὰ μέτρα ὥστε ἡ φιλοξενία στὴ Μόσχα νὰ περιλαμβάνῃ δωρεὰν μετακινήσεις, περιηγήσεις κ.ἄ.τ. Γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ φεστιβὰλ γίνονται σχετικὲς ἐνέργειες στὸν πολιτικὸ χῶρο τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως, ἀλλὰ περισσότερες ἐνέργειες γίνονται στὴν ἐκτὸς τῶν συνόρων περιοχή. Τοῦτο εἶναι αὐτονόητο, διότι τὸ ἕκτο παγκόσμιο φεστιβὰλ ἔχει ὡς σκοπὸ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῆς Ρωσίας, τῆς ὁποίας ἄλλωστε ἀποτελεῖ τακτικὴ ἐκδήλωση, ποὺ ἀνήκει στὴν κατηγορία τῶν διαφόρων ἐντυπωσιακῶν οὐδετεροφανῶν τεχνασμάτων. Εὐνόητον λοιπὸν εἶναι, ὅτι τὸ κύριον

βάρος τῆς δραστηριότητος πέφτει στὴν ἐκτὸς τῶν Σοβιετικῶν συνόρων περιοχή, μὴ ἐξαιρουμένης καὶ τῆς Ἑλλάδος φυσικά.

Τὸ ΣΤ' παγκόσμιο φεστιβὰλ νεολαίας, τὸ διοργανώνει στὴ Μόσχα ἡ Παγκόσμιος Ὁμοσπονδία Δημοκρατικῶν Νεολαιῶν (Π.Ο.Δ.Ν.), ἡ ὁποία εἶναι ὀργάνωση μεταπολεμική. Ἱδρύθηκε τὸ 1945, μὲ ἕδρα της τὸ Παρίσι καὶ μὲ φαινομενικοὺς σκοποὺς κάθε ἄλλο παρὰ κομμουνιστικούς. Τὸ προσωπεῖο ὅμως ποὺ ἐκάλυπτε τὴν ὀργάνωση αὐτὴ ἀφῃρέθη, καὶ τὸ 1951 ἡ Γαλλικὴ κυβέρνηση ἀπήλλασε τὴν γραμματεία τῆς Π.Ο.Δ.Ν., λόγῳ τῆς κομμουνιστικῆς ἀνατρεπτικῆς δράσεως τὴν ὁποίαν ἀνέπτυξε.

Σήμερα, πρόεδρος τῆς ὀργανώσεως αὐτῆς εἶναι ὁ Ἰταλὸς Μπροῦνο Βεννίνι, ἀπὸ τὰ μαχητικὰ στελέχη τῆς Κομμουνιστικῆς Ὁμοσπονδίας Νεολαίας τῆς Ἰταλίας, καὶ γενικὸς γραμματεὺς ὁ σημαίνων Γάλλος κομμουνιστὴς Ζὰκ-Ντενίς. Ἕνα ἀπὸ τὰ ἐνδεικτικὰ σημεῖα τῶν σκοπῶν ποὺ ἐξυπηρετεῖ ἡ Π.Ο.Δ.Ν., εἶναι καὶ τὸ ὅτι ἔστρεψε τὰ νῶτα πρὸς τὴν Οὐγγρικὴ Νεολαία ποὺ ἐπαναστάτησε κατὰ τοῦ ζυγοῦ τῶν Ρώσων, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον κατηγόρησε καὶ αὐτὸ τὸ ραδιόφωνο τῆς Βαρσοβίας.

Γιὰ τὸ ἐφετεινὸ φεστιβὰλ τῆς Μόσχας, ἡ Π.Ο.Δ.Ν. καὶ ἡ Σοβιετικὴ κυβέρνηση κατέβαλαν ἰδιαίτερες φροντίδες. Στὴ διάθεση τῶν νέων ποὺ θὰ ἐπισκεφθοῦν τὴ Μόσχα γιὰ τὸ φεστιβάλ, ἔχουν τεθῆ πάνω ἀπὸ δύο χιλιάδες αὐτοκίνητα. Εἰδικὲς θεατρικὲς παραστάσεις, ἀθλητικοὶ ἀγῶνες, διάφορες ἐκθέσεις, ἐκδρομές, ὅλα αὐτὰ ἔχουν προβλεφθῆ καὶ καθορισθῆ μὲ κάθε λεπτομέρεια. Τὰ «Ταμεῖα» ἀλληλεγγύης ποὺ συγκεντρώνουν μεγάλα ποσὰ ἀπὸ τὶς λαϊκὲς δημοκρατίες, θὰ καλύψουν τὰ τεράστια ἔξοδα κινήσεως γιὰ τὴν ὀργάνωση καὶ τὴν ἐπιτυχία τοῦ φεστιβάλ. Πρὸς τὶς λαϊκὲς δημοκρατίες, ἡ Μόσχα παρέχει τὴ διαβεβαίωση ὅτι ἀξίζει αὐτὴ ἡ θυσία, γιὰ νὰ παρουσιασθοῦν στὸ εὐρὺ κοινὸ τὰ ἐπιτεύγματα τοῦ Σοβιετικοῦ καθεστῶτος. Γι' αὐτὸ διοργανώνουν τὸ φεστιβὰλ μὲ κάθε λεπτομέρεια, γιὰ νὰ ἐπιδειχθοῦν στοὺς ἀνύποπτους νέους τῶν «δημοκρατικῶν χωρῶν» ἡ «Σοβιετικὴ τέχνη», ὁ «Σοβιετικὸς ἀθλητισμός», ἡ «Σοβιετικὴ μουσική», τὰ «Σοβετικὰ γράμματα» καὶ ἡ «ἀνατολὴ τῆς νέας Σοβιετικῆς πραγματικότητας». Ἡ ἐπιτυχία τῆς «κολλεκτιβοποιήσεως» θὰ ἐπιδειχθῆ σὲ εἰδικὴ ἀγροτικὴ ἔκθεση, ἂν καὶ γιὰ τὴν «ἐπιτυχία» αὐτὴ τῆς κολλεκτιβοποιήσεως ἔχουν δημιουργηθῆ ζωηραὶ ἀντιδράσεις τοῦ Ρωσικοῦ λαοῦ.

Μὲ ἔντονη προπαγάνδα καλλιεργεῖται ἐφέτος ἡ ἐντύπωση, ὅτι ἡ ἐκδήλωση τοῦ ΣΤ' Παγκοσμίου Φεστιβὰλ τῆς Μόσχας, εἶναι δῆθεν ἄσχετος πρὸς κάθε πολιτικὴ ἰδέα ἢ ἐπιδίωξη. Μιὰ ἑκατονταμελὴς ἐπιτροπὴ συνεδριάζει συνεχῶς ἀπὸ τὸν Αὔγουστο τοῦ 1956 γιὰ τὸ προπαρασκευαστικὸ στάδιο τῆς ὀργανώσεως, καὶ πενῆντα περίπου χῶρες ἔχουν στείλει μέλη τους στὴν ἐπιτροπὴ αὐτή. Ἡ ἐπιτροπὴ αὐτὴ ἐξέδωσε μάλιστα καὶ σχετικὸ ἀνακοινωθέν, μὲ τὸ προπαγανδιστικὸ πνεῦμα τῆς συγκαλύψεως τῶν πραγματικῶν σκοπῶν τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως. Ἡ ἐπιτροπὴ προβάλλει τὸν Δούρειον ἵππο—ἂς μοῦ συγχωρηθῆ τὸ ὅτι θίγω τὸ ἀρχαῖον εὕρημα—τοῦ οὐδετεροφανοῦς σκοποῦ τοῦ Φεστιβάλ, ἐνῷ στὴν πραγματικότητα πρόκειται γιὰ τὸν εὐρὺ προπαγανδισμὸ τοῦ κομμουνιστικοῦ παραδείσου. Οἱ ἀνύποπτοι νέοι ξεκινοῦν γιὰ νὰ μετάσχουν στὸ οὐδετεροφανὲς Φεστιβάλ, καὶ εὑρίσκονται κάτω ἀπὸ τὴν ἐρυθρὰ προπαγάνδα ποὺ ἀποβλέπει σὲ δύο κυρίως σκοπούς: Στὸ νὰ καλλιεργήσῃ στοὺς νέους τὴν ἐντύπωση ὅτι ὁ ἀνατολικὸς συνασπισμὸς διαπνέεται ἀπὸ ἀγνὰ εἰρηνόφιλα αἰσθήματα ἔναντι τοῦ ὑπολοίπου κόσμου, καὶ νὰ καταπλήξῃ τοὺς ἀνώριμους πολιτικῶς ἐπισκέπτας—ἰδίως ἐκείνους ποὺ προέρχονται ἀπὸ ὑπανάπτυκτες χῶρες—μὲ τὰ ἐπιτεύγματα τῆς κομμουνιστικῆς ζωῆς. Ἔτσι, ἀποβλέπουν νὰ δημιουργηθῇ στοὺς νέους ἡ ἑξῆς σκέψις: Πρὸς τί τὰ ἀμυντικὰ ὄργανα ἀσφαλείας, ἀφοῦ ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις διαπνέεται ἀπὸ «εἰρηνόφιλα αἰσθήματα» ἔναντι τῶν ἄλλων λαῶν; Πρὸς τί τὸ ἀστικὸν καθεστώς, ἀφοῦ στὴ Σοβιετία μὲ τὴν «κολλεκτιβοποίηση» δὲν ὑπάρχουν πλούσιοι καὶ φτωχοί ;;;;;;;

Αὐτὴ τὴν ἐντύπωση θέλουν νὰ σχηματίσουν οἱ Σοβιετικοὶ ἡγέται στοὺς ἀνύ-

ποπτους νέους. Ὅμως, ὑπάρχει τὸ προηγούμενο τοῦ τί δείχνουν στὴ Σοβιετία, οἱ ἰθύνοντες καὶ τοῦ τί ἀποκρύβουν ἐπιμελῶς. Στοὺς ἐπισκέπτας ὅλων τῶν Φεστιβάλ, ἀλλὰ καὶ στοὺς ἁπλοὺς ἄλλους ποὺ ἐπεσκέφθησαν τὴ χώρα αὐτὴ κατὰ καιρούς, ἐπεδείχθη ἡ βιτρίνα τοῦ Ρωσικοῦ ἐπιπέδου ζωῆς καὶ ἀπεκρύβη ἡ πραγματικότης. Ἡ ἀθλιότητα καὶ ἡ καταπίεση ἀποκρύφθηκαν μὲ κάθε ἐπιμέλεια, καὶ στὰ μάτια τοῦ ἐπισκέπτη παρουσιάσθηκε μόνο τὸ προπαγανδιστικὸ ἐπίτευγμα ὡρισμένων κλάδων τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς. Καὶ σὰν ἐπισφράγισμα τῶν «εἰρηνοφίλων» Σοβιετικῶν αἰσθημάτων, ἔρχονται τὰ τελευταῖα γεγονότα τῆς Οὐγγαρίας, ποὺ κατέρριψαν κάθε ἰδέα τῆς «εἰρηνικῆς διευθετήσεως» τῶν ζητημάτων καὶ αὐτῶν ἀκόμα τῶν δορυφόρων «λαϊκῶν δημοκρατιῶν».

Τὸ προσωπεῖο τῶν «οὐδετέρων» σκοπῶν τοῦ Φεστιβὰλ νεολαίας, ἔρχονται νὰ τὸ καταρρίψουν αὐτὰ τὰ δημοσιογραφικὰ ὄργανα τοῦ κομμουνιστικοῦ παραδείσου. Τὸ ὄργανο τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος τῆς Πολωνίας, ἡ ἐφημερὶς «Τριμποῦνα Λιούντου» ἔγραφε τὰ ἑξῆς γιὰ τὸ παγκόσμιο φεστιβὰλ νεολαίας τοῦ 1955:

«...Πρέπει νὰ κατανοηθῇ ὅτι τὸ φεστιβὰλ δὲν γίνεται μόνο γιὰ τραγούδι καὶ » ψυχαγωγία. Πρὸ πάντων, εἶναι ἕνα πολιτικὸ γεγονὸς παγκοσμίου κλίμακος. » Ἐν ὄψει τῆς διεθνοῦς του σπουδαιότητος, οἱ προετοιμασίες γιὰ τὸ Φεστιβὰλ ἔπρεπε » νὰ γίνουν ὄχι μόνον ὑπὸ τῆς Πολωνικῆς Κομμουνιστικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας, » ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος...Οἱ νέοι ἐκ τῶν καπιταλιστικῶν καὶ » ἀποικιακῶν χωρῶν, πρέπει νὰ φύγουν ἀπὸ τὸ Φεστιβὰλ μὲ μιὰ ἰσχυρότερη πίστη » γιὰ τὸ ἀήττητο τοῦ στρατοπέδου τῆς εἰρήνης...Ὁ ἐχθρὸς στὶς καπιταλιστικὲς χῶρες » πρέπει νὰ ἀποκαλυφθῇ...Πρέπει νὰ ὑποδείξουμε στοὺς νέους τὸν ἐχθρό, καὶ πρέπει » νὰ διδαχθοῦν πῶς νὰ τὸν μισοῦν καὶ νὰ τὸν καταπολεμοῦν...».

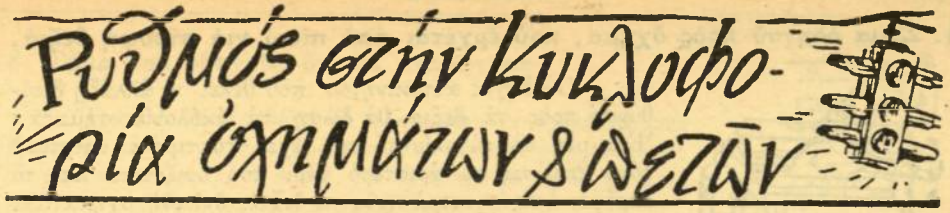
Γιὰ τοὺς πολιτικοὺς παρατηρητάς, τὸ ἀπόκομμα αὐτὸ τοῦ κειμένου τῆς κομμουνιστικῆς ἐφημερίδος, μαρτυρεῖ τὴ δυσφορία τῶν «λ α ϊ κ ῶ ν» δημοκρατιῶν γιὰ τὸ φόρο τῆς προπαγάνδας ποὺ καλοῦνται νὰ πληρώσουν στὰ παγκόσμια Φεστιβὰλ νεολαίας. Ὁ φόρος τῆς προπαγάνδας γιὰ τὸ Φεστιβὰλ 1955, ἀνῆλθε στὴν Πολωνία πάνω ἀπὸ τὰ 6 % τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ της. Ἐκτὸς ἀπὸ τὸ φόρο ὅμως, οἱ κάτοικοι τῶν λαϊκῶν δημοκρατιῶν καταβάλλουν ὑποχρεωτικῶς καὶ τὴν ἐργασία τους γιὰ τὴν ὀργάνωση τῶν φεστιβάλ. Ἐκεῖνοι ποὺ ἐργάζονται πιὸ πολὺ εἶναι οἱ νέοι. Στὸ τρίτο Φεστιβὰλ τοῦ 1951 ποὺ ἔγινε στὸ ἀνατολικὸ Βερολῖνο, 2.700 ἄτομα ἐργάσθηκαν «ἐ θ ε λ ο ν τ ι κ ῶ ς» ἐπὶ 145 ἡμέρες. Τὰ δημοσιογραφικὰ ὄργανα τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος Ἀνατολικῆς Γερμανίας, μᾶς πληροφοροῦν ὅτι ὡρισμένες ταξιαρχίες ἐργατῶν τοῦ Φεστιβὰλ ἐκείνου, ξεπερνοῦσαν καθημερινῶς τὴ «Νόρμα» (1) τους κατὰ 300—400 %.

Ὅλα αὐτά, ἀλλὰ καὶ ὅσα ἄλλα σχετίζονται μὲ τὰ κομμουνιστικὰ Φεστιβὰλ «δ η μ ο κ ρ α τ ι κ ῶ ν ν ε ο λ α ι ῶ ν», περικλείονται στὴ φράση ποὺ ὁ Λένιν ἐτόνισε σὲ παρόμοιο συνέδριο τοῦ 1920: «Ἡ ὅ λ η δ ι α π α ι δ α γ ώ γ η σ η τ ῆ ς ν ε ο λ α ί α ς, π ρ έ π ε ι ν ὰ ἀ π ο σ κ ο π ῇ σ τ ὴ σ τ α θ ε ρ ο π ο ί η σ η τ ο ῦ κ ο μ μ ο υ ν ι σ μ ο ῦ».

Ὁ ἐλεύθερος δυτικὸς κόσμος, ἀντέτεινε στὰ σχέδια τῆς Π.Ο.Δ.Ν. γιὰ τὸ ἕκτο παγκόσμιο Φεστιβὰλ τῆς Μόσχας, τὴν ἄρνηση συμμετοχῆς. Σχετικὲς ἀποφάσεις πῆραν καὶ ἐκοινοποίησαν εὐρύτατα οἱ ὀργανώσεις νέων τῆς Δανίας, Σουηδίας, Νορβηγίας, Ἑλβετίας, Βιρμανίας, Σκωτίας, Ἀγγλίας κ.λ.π. Στὴ Βουλὴ τῶν κοινοτήτων τῆς Ἀγγλίας, ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν διεκήρυξε ὅτι μὲ κανένα τρόπο δὲν πρέπει νὰ παρασυρθῇ ἡ νεολαία καὶ νὰ μετάσχῃ στὸ Φεστιβὰλ Νεολαίας τῆς Μόσχας, σκοπὸς τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ ἐξυπηρέτηση τῆς κόκκινης προπαγάνδας.

Χ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ

(1) «Νόρμα» σημαίνει στὶς κομμουνιστικὲς χῶρες τὸ ὑποχρεωτικὸ κατώτατο ὅριο ἐργασίας.

ΣΗΜΑΤΑ ΟΔΗΓΩΝ

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ**, Ἀστυν. Διευθυντοῦ Α'

Ὅπως γνωρίζουμε ὅλοι μας, τὰ σήματα τῶν ἀστυφυλάκων τῆς Τροχαίας καὶ τῶν ὁδηγῶν αὐτοκινήτων, ἀποτελοῦν τὴν βωβὴ γλῶσσα μὲ τὴν ὁποίαν συνεννοοῦνται μεταξύ των.

Σήμερα θὰ ἀσχοληθοῦμε εἰδικὰ μὲ τὰ σήματα ποὺ δίδουν οἱ ὁδηγοὶ αὐτοκινήτων στοὺς ἀστυφύλακας τῆς Τροχαίας ἢ στοὺς ἄλλους ὁδηγοὺς ὅταν κυκλοφοροῦν.

Τὰ σήματα αὐτὰ εἶναι τὰ ἀκόλουθα :

1. Σῆμα ὁδηγοῦ πρὸς τὸν ἀστυφύλακα, προκειμένου νὰ προχωρήσῃ κατ' εὐθεῖαν ἐμπρός.

Ὁ ὁδηγὸς γιὰ νὰ προχωρήσῃ κατ' εὐθεῖαν ἐμπρός, ἐφ' ὅσον βέβαια δὲν ὑπάρχει ρεῦμα κινήσεως ποὺ μπορεῖ νὰ τὸ ἀκολουθήσῃ χωρὶς σῆμα, θὰ εἰδοποιήσῃ τὸν ρυθμιστὴ ἀστυφύλακα σηκώνοντας τὸ δεξιὸ ἢ τὸ ἀριστερό του χέρι πρὸς τὸν ὦμο, κινῶντας αὐτὸ πρὸς τὰ ἐμπρὸς καὶ πίσω. (Σχέδιον 1 καὶ 2).

Θέλω νὰ προχωρήσω κατ' εὐθεῖαν.

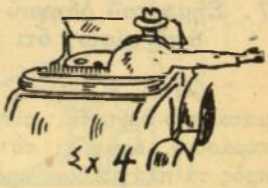
Θέλω νὰ στρίψω πρὸς τὰ ἀριστερά.

2. Σῆμα ὁδηγοῦ πρὸς τὸν ἀστυφύλακα, προκειμένου νὰ στρίψῃ πρὸς τ' ἀριστερά.

Γιὰ νὰ στρίψῃ ὁ ὁδηγὸς πρὸς τ' ἀριστερά, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει πρὸς τὰ ἐκεῖ ρεῦμα κινήσεως, ποὺ μπορεῖ νὰ τὸ ἀκολουθήσῃ χωρὶς σῆμα, θὰ εἰδοποιήσῃ τὸν ρυθμιστὴ ἀστυφύλακα, κινῶντας τὸ χέρι του ἀπὸ τὰ δεξιὰ πρὸς τ' ἀριστερά. (Σχέδιον 3).

3. Σῆμα ὁδηγοῦ πρὸς τὸν ἀστυφύλακα, προκειμένου νὰ στρίψῃ πρὸς τὰ δεξιά.

Ὁ ὁδηγὸς γιὰ νὰ στρίψῃ πρὸς τὰ δεξιά, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει πρὸς τὰ ἐκεῖ ρεῦμα κινήσεως ποὺ μπορεῖ νὰ τὸ ἀκολουθήσῃ χωρὶς σῆμα, θὰ εἰδοποιήσῃ τὸ ρυθμιστὴ ἀστυφύλακα, ἁπλώνοντας τὸ χέρι του δεξιὰ μὲ τὴν παλάμη πρὸς τὰ ἐμπρός. (Σχέδιον 4).

Θέλω νὰ στρίψω πρὸς τὰ δεξιά.

4. Σῆμα ὁδηγοῦ πρὸς ὄχημα, ποὺ ἔρχεται ἀπὸ πίσω γιὰ στροφὴ δεξιά.

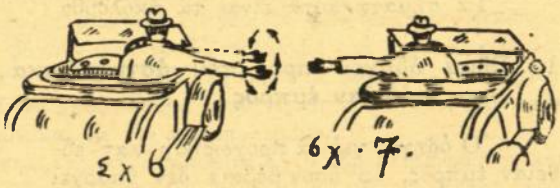
Στρέφω πρὸς τὰ δεξιά.

'Ο ὁδηγὸς αὐτοκινήτου ποὺ θέλει ν' ἀλλάξῃ διεύθυνση πρὸς τὰ δεξιά, θὰ δώσῃ τὰ ἀκόλουθα σήματα: 'Εὰν μὲν τὸ αὐτοκίνητό του ἔχει τὸ τιμόνι ἀριστερὰ τότε ἁπλώνει τὸ ἀριστερὸ χέρι του ὁριζόντια καὶ τὸ στρέφει ἀπὸ ἀριστερὰ πρὸς τὰ δεξιά, δηλαδὴ σχηματίζει μὲ τὸ χέρι του κύκλο γύρω ἀπ' τὸν ὦμο του. (Σχέδιον 5). 'Εὰν ὅμως τὸ αὐτοκίνητό του ἔχει τὸ τιμόνι δεξιά, τότε ἁπλώνει μόνο τὸ δεξί του χέρι μὲ τὴν παλάμη πρὸς τὰ ἐμπρός. ('Ἴδε σχέδιον 4).

5. Σῆμα ὁδηγοῦ πρὸς ὄχημα, ποὺ ἔρχεται ἀπὸ πίσω γιὰ στροφὴ ἀριστερά.

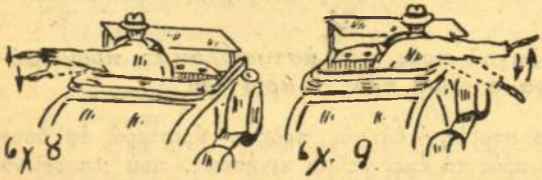
'Ο ὁδηγὸς αὐτοκινήτου ποὺ θέλει ν' ἀλλάξῃ διεύθυνση πρὸς τ' ἀριστερά, θὰ δώσῃ τὰ ἀκόλουθα σήματα:

'Εὰν μὲν τὸ αὐτοκίνητό του ἔχει τὸ τιμόνι δεξιά, ἁπλώνει τὸ δεξί του χέρι καὶ τὸ κινεῖ ἀπὸ τὰ δεξιὰ πρὸς τ' ἀριστερά, σχηματίζοντας κύκλο γύρω ἀπὸ τὸν ὦμο του. (Σχέδιον 6). 'Εὰν ὅμως τὸ αὐτοκίνητό του ἔχει τὸ τιμόνι ἀριστερά, τότε ἁπλώνει μόνον τὸ ἀριστερὸ χέρι του ὁριζόντια, μὲ τὴν παλάμη πρὸς τὰ ἐμπρός. (Σχέδιον 7).

Στρέφω πρὸς τὰ ἀριστερά.

6. Σῆμα ὁδηγοῦ πρὸς ὄχημα, ποὺ ἔρχεται ἀπὸ πίσω, γιὰ νὰ ἐλαττώσῃ τὴν ταχύτητα.

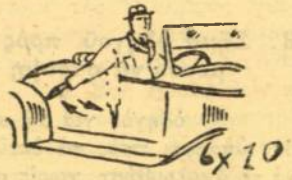

'Ελαττώνω ταχύτητα.

"Οταν ὁ ὁδηγὸς αὐτοκινήτου θέλῃ νὰ ἐλαττώσῃ τὴν ταχύτητά του, πρέπει νὰ εἰδοποιήσῃ τὰ ὀχήματα ποὺ ἔρχονται πίσω του. Πρὸς τοῦτο ἁπλώνει τὸ ἀριστερὸ ἢ τὸ δεξί του χέρι (ἀνάλογα) μὲ τὴν παλάμη πρὸς τὰ κάτω καὶ τὴν κινεῖ πάνω-κάτω σιγὰ καὶ συνεχῶς. (Σχέδια 8 καὶ 9).

7. Σῆμα τοῦ ὁδηγοῦ πρὸς ὄχημα, ποὺ ἔρχεται ἀπὸ πίσω, ὅτι μπορεῖ νὰ προσπεράσῃ.

"Οταν ὁ ὁδηγὸς θέλῃ νὰ εἰδοποιήσῃ τὰ ὀχήματα ποὺ ἔρχονται πίσω του, ὅτι μποροῦν νὰ προσπεράσουν, ἁπλώνει τὸ χέρι του, ἀριστερὰ ἢ δεξιά, πρὸς τὰ πλάγια καὶ πρὸς τὰ κάτω καὶ τὸ κινεῖ ἀπὸ τὰ πίσω πρὸς τὰ ἐμπρὸς (Σχέδιον 10).

Μπορεῖς νὰ προσπεράσῃς.

8. Σῆμα τοῦ ὁδηγοῦ, ὅτι θὰ σταματήσῃ.

Σταματῶ.

Ὅταν ὁ ὁδηγὸς θέλῃ νὰ εἰδοποιήσῃ τὰ ὀχήματα ποὺ ἔρχονται πίσω του, ὅτι πρόκειται νὰ σταματήσῃ, ἁπλώνει τὸ χέρι του ἀριστερὰ ἢ δεξιά, μὲ τὸ βραχίονα πρὸς τὰ ἄνω καὶ τὴν παλάμη πρὸς τὰ ἐμπρός. (Σχέδιον 11).

ΦΩΤΕΙΝΑ ΤΟΞΑ

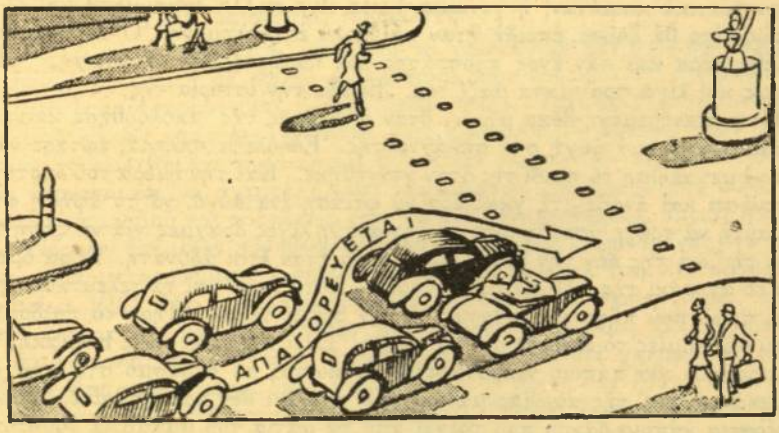
Σ' ὅλες τὶς παραπάνω περιπτώσεις ποὺ ὁ ὁδηγὸς θέλει νὰ εἰδοποιήσῃ γιὰ στροφὴ δεξιὰ ἢ ἀριστερά, γιὰ ἐλάττωση ταχύτητος ἢ γιὰ σταμάτημα, ἐφ' ὅσον τὸ αὐτοκίνητό του ἔχει φωτεινὰ τόξα πορείας, θὰ χρησιμοποιήσῃ ἀνάλογα τὰ τόξα αὐτά.

Αὐτὰ εἶναι τὰ σήματα τῶν ὁδηγῶν αὐτοκινήτων, ποὺ ὀφείλουν νὰ τὰ γνωρίζουν ὅλοι καλὰ καὶ τὴν σημασία τους, ἀλλὰ καὶ τὸν τρόπο ποὺ πρέπει νὰ δίνωνται, ὥστε νὰ μὴ δημιουργοῦνται παρεξηγήσεις μὲ συνέπειες πολλὲς φορὲς σοβαρές, δηλαδὴ συγκρούσεις, τραυματισμοὺς ἢ καὶ θανάτους ἀτόμων.

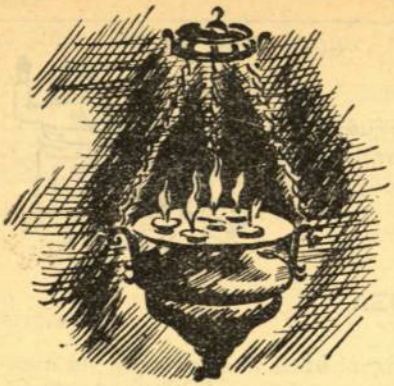
Εἶναι πολὺ ἁπλᾶ τὰ σήματα αὐτά, ἀλλ' ἀκριβῶς ἐπειδὴ εἶναι ἁπλᾶ ἔχουν δυσκολίες, ποὺ γιὰ νὰ ξεπεραστοῦν χρειάζεται ἐπιμονή, ὑπομονὴ καὶ φρονιμάδα.

Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΟΔΗΓΙΕΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΔΗΓΟΥΣ

Ὅταν σᾶς σταματήσῃ ὁ ἀστυφύλαξ ἢ τὸ φωτεινὸ σῆμα, δὲν πρέπει νὰ προσπαθῆτε νὰ μπῆτε μέσα στὰ ἄλλα σταματημένα αὐτοκίνητα γιὰ νὰ ἐξασφαλίσετε τὴν προτεραιότητα κατὰ τὴν ἐκκίνηση. Αὐτὸ ἀπαγορεύεται καὶ προκαλεῖ συχνὰ δυστυχήματα.

Η ΜΑΝΝΑ

Τῆς **ΕΛΕΝΗΣ ΜΑΝΟΥΣΟΥ**

Ξημερώνει !

Σμαραγδένια ὅλη ἡ πλάσις· χλωμὲς οἱ πρῶτες ἡλιαχτῖδες φωτίζουν τὸν γελαστὸ οὐρανό, κι' ἡ αὔρα ζαλισμένη ἀπὸ τῆς νύχτας τὸ μυστήριο, χαϊδεύει ἁπαλὰ τῆς Ἀνοιξης τὰ τελευταῖα κρίνα.

Ἄτονο εἶναι ὁλόγυρα τὸ πρωϊνὸ τοπίο, ἀχνὸ ταμπλὼ ζωγράφου, κι' ἀνάλαφρη σκορπίζεται ἡ ἀνάσα τῆς αὐγούλας. Σ' ἕνα στενὸ δρομάκι τῆς Παληᾶς Ἀθήνας, τὴν πρωϊνὴ ἡσυχία διακόπτουν κάθε λιγάκι βήματα σιγανά. Εἶναι τὰ βήματα τοῦ ἀστυνομικοῦ, τοῦ ἀκοίμητου φρουροῦ τῆς ζωῆς τῶν συνανθρώπων του. Προχωρεῖ καὶ κάπου-κάπου στέκεται γιὰ ν' ἀκούσῃ. Φαίνεται ἀνήσυχος σὰν νὰ διαισθάνεται κάποιο κακό. Μά νά, καὶ πάλι προχωρεῖ· ἀλλὰ περίεργο, μπρὸς στὰ μάτια του πέφτει κάτι σὰν ὁμίχλη. Εἶναι ἄραγε ἡ πρωϊνὴ δροσιά ; ὄχι, δὲν εἶναι αὐτό. Γρήγορα καταλαβαίνει ὅτι αὐτὸ ποὺ σκορπίζεται μπροστά του καὶ ποὺ τώρα τὸν ἔχει σκεπάσει γιὰ καλά, δὲν εἶναι τίποτα ἄλλο, παρὰ καπνός. Ναί, ἡ μυρωδιὰ τὸν βεβαιώνει· κάποια πυρκαϊά. Στρίβει δεξιά, στρίβει ἀριστερά, δὲν ξέρει ποῦ νὰ πάῃ. Ἀκολουθεῖ ἐν τέλει ἕνα δρόμο καὶ αὐτὸς τὸν βγάζει ἐκεῖ ποὺ θέλει.

Μπροστὰ σ' ἕνα φτωχικὸ σπιτάκι, σκεπασμένο μὲ κεραμμύδια καὶ καλάμια. Ἔχει γίνει σωστὸ πυροτέχνημα. Δὲν χάνει καιρὸ ὁ ἥρωάς μας, δίνει μιὰ στὴν ξύλινη πόρτα καὶ ὁρμᾷ μέσα. Δὲν ἀκούει τίποτα, ὁ καπνὸς δὲν τὸν ἀφήνει νὰ προχωρήσῃ. Ἁπλώνει γρήγορα τὰ χέρια του, ψάχνει, καί, σκοντάφτει σὲ κάτι μπόγους. Ἁρπάζει τὸν ἕνα καὶ τρέχει ἔξω. Βλέπει πὼς εἶναι μιὰ γυναίκα λιπόθυμη. Τρέχει μέσα καὶ βρίσκει ἕνα μικρότερο. Τὸν φέρνει ἔξω καὶ βλέπει πὼς εἶναι ἕνα παιδάκι μέχρι πέντε ἐτῶν, ἀναίσθητο κι' αὐτό, ἴσως κοιμισμένο. Φορτώνεται τὴ γυναίκα, παίρνει τὸ παιδὶ στὴν ἀγκαλιά του καὶ τρέχει στὴ γωνία. Ἐκεῖ τοὺς τοποθετεῖ σ' ἕνα ταξί, κάθεται ὁ ἴδιος στὸ βολὰν καὶ τρέχει στὸ πλησιέστερο νοσοκομεῖο. Τὸ παιδὶ ξύπνησε, γιατὶ πραγματικὰ κοιμόταν, ἡ γυναίκα ὅμως εἶχε πολλὰ ἐγκαύματα καὶ οἱ γιατροὶ εἶπαν πὼς λίγο θὰ ζοῦσε, ἐπειδὴ ἦταν καὶ πολὺ ἐξηντλημένη. Ὁ ἀστυνομικὸς ἐπήγαινε κάθε μέρα καὶ σὰν ἕνας προστάτης καὶ παρηγοροῦσε τὴ φτωχή, φέρνοντας συγχρόνως καὶ λίγα πράγματα μαζί του. Ἔμαθε τὴν ἱστορία της.

Ἦταν παντρεμένη δέκα μῆνες, ὅταν ὁ ἄνδρας της ἀκολούθησε κάποια ἄλλη, ἀφήνοντας την μὲ μιὰ ψυχὴ στὰ σπλάχνα της. Ἐδούλεψε σκληρά, ἔφτασε νὰ ζητιανεύῃ γιὰ νὰ μεγαλώσῃ τὸ παιδί της ὅταν γεννήθηκε. Καὶ τὴν ἡμέρα τοῦ δυστυχήματος εἶχε ξυπνήσει καὶ ἄναβε τὴ γκαζιέρα νὰ φτιάσῃ ἕνα αὐγό, νὰ τὸ ἀφήσῃ στὸ μωρό της καὶ αὐτὴ νὰ τρέξῃ ὁπουδήποτε νὰ ζητιανέψῃ λίγες δραχμὲς γιὰ νὰ ζήσῃ τὸ παιδί της. Γιὰ τὴ ζωή της δὲν τὴν ἐνοιαζε, γι' αὐτὸ ἦταν ἔτσι ἀδύνατη. Τώρα ὅμως τί θὰ γινόταν τὸ ἀγοράκι της ; Ποιὸς θὰ τὸ ζοῦσε ; Αὐτὰ ἦσαν καὶ τὰ τελευταῖα της λόγια. Τὸ ἄλλο πρωὶ ποὺ πῆγε ὁ ἀστυνομικὸς τὴν βρῆκε νεκρή. Πῆρε τὸ παιδάκι καὶ μὲ δικές του οἰκονομίες τὸ ἔκλεισε σὲ μιὰ σχολή. Ἐκεῖ πηγαίνει κάθε Κυριακή, τὸ παίρνει καὶ τραβοῦν γιὰ κάποιο νεκροταφεῖο. Στέκονται μὲ σεβασμὸ στὸ φτωχὸ μνῆμα τῆς ἄτυχης μάννας, τῆς αἰωνίας μάννας. Τὸ παιδάκι δὲν καταλαβαίνει καὶ κυττάζει μὲ περιέργεια κάποιο δάκρυ ποὺ τρέχει ἀπὸ τὰ μάτια τοῦ «μπαμπᾶ του», ὅπως ἔχει συνηθίσει νὰ φωνάζῃ τὸν προστάτη του. Τὸ σκοτάδι ἀρχίζει ν' ἁπλώνῃ τὰ πέπλα του παντοῦ καὶ ὁ ἀστυνομικὸς κρατῶντας τὸ παιδάκι ἀπομακρύνεται, γιὰ νὰ ξανάρθουν τὴν ἄλλη Κυριακὴ στὸν τάφο μιᾶς πονεμένης γυναίκας !

Η ΠΑΙΔΟΚΤΟΝΙΑ

– ΟΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ –

Ὑπὸ κ. R. VOUIN, Καθηγητοῦ τοῦ Δικαίου ἐν Bordeaux, κατὰ μετάφρασιν ἐκ τῆς International Criminal Police Review (Ἰάν. 1957, τ. 104) τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **ΚΩΝ. ΓΙΑΝΝΟΥΛΗ**

Τὸ παρελθὸν ἔτος, ἀπὸ 8ης ἕως 10ης Νοεμβρίου, πρωτοβουλίᾳ τοῦ πολυμαθοῦς συναδέλφου μου M. Leauté, Διευθυντοῦ τοῦ Ἰνστιτούτου Ἐγκληματολογίας καὶ Σωφρονιστικῆς, τὸ Σῶμα τῶν Καθηγητῶν τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Στρασβούργου, συνεκρότησε συνέδριον διὰ τὴν παιδοκτονίαν. Ἀνακοινώσας εἰς τὸ συνέδριον αὐτὸ ἔκθεσίν μου ἐπὶ τῆς καταστολῆς τῆς παιδοκτονίας, κατὰ τὸ συγκριτικὸν δίκαιον, ἐσκέφθην ὅτι αὕτη θὰ ἐνδιέφερεν καὶ τοὺς ἀναγνώστας τῆς International Criminal Police Review, πρὸς ἣν ἐπιθυμῶ νὰ ἐκφράσω τὰς εὐχαριστίας μου, διὰ τὴν καλωσύνην της ὅπως δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν ἄρθρον.

I. Ἡ παιδοκτονία ἐν τῷ Γαλλικῷ Ποινικῷ Δικαίῳ.

Ἀπευθυνόμενος πρὸς ἓν διεθνὲς ἀκροατήριον, ὁ Γάλλος Καθηγητὴς δὲν ἀποκρύπτει τὸ γεγονός, ὅτι διὰ τὴν παιδοκτονίαν ἐνδιαφέρεται ἰδιαιτέρως τὸ Γαλλικὸν Ποινικὸν Δίκαιον.

Ὁ Γαλλικὸς ποινικὸς κῶδιξ τοῦ 1810 ὥριζε τὴν παιδοκτονίαν ὡς «τὴν ἐκ δόλου θανάτωσιν ἀρτιγεννήτου βρέφους» (ἄρθρ. 300) καὶ ἐτιμώρει ταύτην διὰ θανάτου (ἄρθρ. 302), ὅπως ἀκριβῶς τὴν πακτροκτονίαν, τὴν μητροκτονίαν, ἢ τὸν φόνον παντὸς ἑτέρου νομίμου γονέως (ἄρθρ. 299). Μετὰ ἕνα αἰῶνα, περίπου, ὁ νόμος τῆς 21ης Νοεμβρίου 1901 ἐτροποποίησε τὸν ὁρισμὸν τοῦ ἐγκλήματος τούτου, ὅπερ ἐφεξῆς συνίσταται εἰς «τὴν ἀπρομελέτητον ἢ τὴν προμελετημένην θανάτωσιν ἀρτιγεννήτου βέρφους». Ἐν ταὐτῷ ὁ νόμος οὗτος ὥριζεν ὅτι ἡ μήτηρ, ἥτις εἶναι ὁ ἠθικὸς αὐτουργὸς ἢ ὁ συμπράξας εἰς παιδοκτονίαν, τιμωρεῖται εἰς καταναγκαστικὰ διὰ βίου ἔργα, ἐφ' ὅσον ὑφίσταται προμελέτη καὶ εἰς καταναγκαστικὰ ἔργα ἀπὸ πέντε μέχρις εἴκοσιν ἐτῶν, διὰ τὴν ἀπρομελέτητον θανάτωσιν, οἱ δὲ ὑπαίτιοι συνεργοὶ αὐτῆς εἰς θάνατον, ἐν περιπτώσει προμελέτης, καὶ εἰς καταναγκαστικὰ ἔργα ἰσοβίως, ἐφ' ὅσον δὲν ὑφίσταται προμελέτη.

Ἅπασαι αἱ ποιναὶ αὗται ἠδύναντο νὰ μειωθῶσιν ἐὰν ὑπῆρχον ἐλαφρυντικαὶ περιστάσεις, ἐναπέκειτο δὲ εἰς τὸ δικαστήριον τῶν ἐνόρκων νὰ ἀποφασίσῃ ἐὰν αἱ περιστάσεις ἦσαν ἐλαφρυντικαὶ ἢ ὄχι (ἄρθρ. 463). Ἐφ' ὅσον ἐλαφρυντικαὶ περιστάσεις συνηγόρουν ἐπαρκῶς, ἡ μήτηρ ἥτις ἐφόνευσε τὸ ἀρτιγέννητον τέκνον της ἠδύνατο νὰ τιμωρηθῇ διὰ φυλακίσεως δύο ἐτῶν μόνον. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ ποινὴ ἠδύνατο καὶ νὰ ἀνασταλῇ, κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου τῆς 26ης Μαρτίου 1891 περὶ μετριασμοῦ καὶ αὐξήσεως τῶν ποινῶν. Ὁπωσδήποτε, ἐπειδὴ τὰ δικαστήρια τῶν ἐνόρκων ἐπέμενον συνήθως νὰ ἀθῳῶσι μητέρας βαρυνομένας διὰ παιδοκτονίας, νεωτέρα μεταρρύθμισις εἰσήχθη μετὰ τεσσαράκοντα ἔτη. Ὁ νόμος τῆς 2ας Σεπτεμβρίου 1941 δὲν περιέλαβε τὴν διάκρισιν τοῦ ἀδικήματος, ὡς τελεσθέντος δηλ. ὑπὸ τῆς μητρὸς καὶ τελεσθέντος ὑπὸ ἑτέρων προσώπων, ἀλλ' ὥριζεν ὅτι πᾶς ἔνοχος παιδοκτονίας αὐτουργὸς ἢ συνεργός, τιμωρεῖται διὰ χρηματικῆς ποινῆς καὶ φυλακίσεως ἀπὸ τριῶν μέχρι δέκα ἐτῶν καὶ ὅτι ἡ ποινὴ δὲν ἠδύνατο νὰ μετριασθῇ ἕνεκεν ἐλαφρυντικῶν περιστάσεων ἢ ἀνασταλῇ. Οὕτως ἡ παιδοκτονία ἠδύνατο νὰ δικασθῇ ὑπὸ τῶν «ποινικῶν δικαστηρίων (tribunaux correctionnels = Πλημμελειοδικείων) καὶ τιμωρηθῇ ὡς πλημμέλημα. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἡ καταδίκη ἔδει νὰ

ἀπαγγελθῇ ὑποχρεωτικῶς ἐναντίον παντός, ὅστις ἀπεδείχθη ἔνοχος τοῦ ἀδικήματος αὐτοῦ, χωρὶς νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν ἐξαιρετικαὶ περιστάσεις καὶ μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς χορηγήσεως ἀναστολῆς ἐκτελέσεως τῶν ποινῶν. Οἱ δικασταὶ τῶν κατωτέρων τούτων δικαστηρίων, ἐν τῇ πράξει, ἐπέδειξαν ὡσαύτως μεγάλην ἐπιείκειαν ἔναντι τῶν ἐνόχων παιδοκτονίας μητέρων.

Δέκα ἔτη μετὰ τὴν τροποποίησιν τοῦ 1941, ὁ νόμος τῆς 11ης Φεβρουαρίου 1951, ἀποσκοπῶν νὰ ἐπανεισαγάγῃ μίαν περισσότερον ἐξατομικευμένην μεταχείρισιν τῶν ἀδικοπραγούντων, ἠκύρωσε ἁπάσας τὰς διατάξεις, αἱ ὁποῖαι ἀπέκλειον ὅπως λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν αἱ ἐλαφρυντικαὶ περιστάσεις καὶ ἐφαρμόζηται τὸ μέτρον τῆς ἀναστολῆς τῶν ποινῶν. Κατὰ συνέπειαν, ἡ παιδοκτονία ἐξηκολούθει νὰ ὁρίζηται ὡς ἔγκλημα κολαζόμενον, ἐὰν ὁ δικαστὴς ἤτο ὅσον ἠδύνατο ἐπιεικής, διὰ τῆς ἐπιβολῆς χρηματικῆς ποινῆς 100 φργκ. (περίπου 2/—)... μετ' ἀναστολῆς ἐκτελέσεως της. Πολλάκις ἐγένετο ἡ ὑπόδειξις ὅτι ἡ πρόληψις καὶ ἡ καταστολὴ τῆς παιδοκτονίας ἤθελον ἐπιτευχθῇ καλύτερον διὰ μιᾶς ἀθῳώσεως ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐνόρκων, παρὰ διὰ μιᾶς καταδίκης ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου.

Διό, ὁ νόμος τῆς 13ης Ἀπριλίου 1954, ἅπαξ ἔτι μετερρύθμισε τὸ ἄρθρον 302 τοῦ ποινικοῦ κώδικος, ἵνα ἐπαναφέρῃ τοῦτο ὡς ἴσχυε πρότερον, κατὰ τὸ μεσόχρονον διάστημα μεταξὺ 1901 καὶ 1941, ἐπιεικέστερον δέ, ὁρίζον ὅτι «ἡ μήτηρ ἥτις εἶναι τὸ κυρίως ὑπαίτιον πρόσωπον ἢ συναυτουργὸς εἰς τὴν ἐκ δόλου θανάτωσιν τοῦ ἀρτιγεννήτου τέκνου της, τιμωρεῖται εἰς καταναγκαστικὰ ἔργα διὰ χρονικὴν περίοδον ἀπὸ πέντε μέχρις εἴκοσιν ἐτῶν, ἀλλ' οὐχὶ οἱ συνεργοὶ αὐτῆς». Τοιουτοτρόπως, ἡ παιδοκτονία ἐν Γαλλίᾳ κατέστη ἓν ἔγκλημα τὸ ὁποῖον προώρισται νὰ δικάζηται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐνόρκων. Πάντως εἰς δύο περιπτώσεις, προσφάτως, μητέρες εὑρεθεῖσαι ἔνοχοι παιδοκτονίας, κατεδικάσθησαν ἡ μὲν εἰς φυλάκισιν δύο ἐτῶν—μετ' ἀναστολῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς—ἡ δὲ εἰς φυλάκισιν τριῶν ἐτῶν. Φαίνεται, λοιπόν, ὅτι ὁ Γαλλικὸς νόμος, ὅστις ἀφορᾷ εἰς τὴν παιδοκτονίαν, δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς διαμορφωθεὶς εἰς τὴν τελικήν του μορφήν.

II. Ἡ παιδοκτονία ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἄλλαις Χώραις.

Ἐκ τῆς ἐκθέσεως ἡ ὁποία ἐγένετο ἐν Στρασβούργῳ ὑπὸ τοῦ M. Cannat—συμπληρούσης προγενεστέραν τοιαύτην τοῦ αὐτοῦ πολυμαθοῦς δικαστοῦ (Revue de Science criminelle, 1949, σ. 389), ἐξάγεται ὅτι ἡ παιδοκτονία βαίνει μειουμένη ἐν Γαλλίᾳ. Μετὰ μίαν προσωρινὴν αὔξησιν, κατὰ τὰ μεταπολεμικὰ ἔτη, ὅπως καὶ δι' ἅπαντα τὰ λοιπὰ ἀδικήματα συνέβη, ἐμειώθη ἀπὸ 127 περιπτώσεις κατὰ τὸ 1948, εἰς 53 μόνον κατὰ τὸ 1953. Ἐπὶ ἐξετασθεισῶν 263 περιπτώσεων, εἰς 240 κατεδικάσθη ἡ μήτηρ, ἐξ ὧν εἰς 231 τὸ ἀδίκημα ἐτελέσθη πρὸ ἱκανοῦ ἵνα ἀποδειχθῇ χρόνου ἄνευ συνεργοῦ. Δύναται, συνεπῶς, νὰ διεκδικηθῇ ὑπὸ τῆς Γαλλίας τὸ γεγονός, ὅτι ἡ παιδοκτονία εἶναι ἔγκλημα τῆς μητρὸς μόνης, ἐνεργούσης ἀφ' ἑαυτῆς κατὰ τὸν χρόνον τοῦ τοκετοῦ, ἐν τῇ προσπαθείᾳ ὅπως διαφυλάξῃ τοῦτον μυστικόν. Τὸ ἔγκλημα αὐτὸ διαπράττεται κυρίως εἰς ἀγροτικὰς περιοχὰς καὶ φαίνεται νὰ εἶναι «ἡ ἐπιζῶσα πρωτόγονος καὶ βάρβαρος ἐγκληματικότης».

Τὰ ἐν Στρασβούργῳ ἐκτεθέντα ἐπιβεβαιοῦν, εἰς σημαντικὸν βαθμόν, τὴν στατιστικὴν ταύτην. Ἡ μείωσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παιδοκτονιῶν, οὐχ' ἧττον μετὰ τῆς ἀναποφεύκτου ἐπιβιώσεως σταθεροῦ ἀριθμοῦ τοιούτων συνδεομένων μετ' ἀγροτικῆς ζωῆς ἢ τοιαύτης ἐπαρχιακῆς, ὥστε νὰ καθίσταται δυσχερὴς ὁ προσδιορισμὸς αὐτοῦ, φαίνεται ὅτι εἶναι πολὺ γενικὸν φαινόμενον (τὸ ὁποῖον δύναται νὰ μελετηθῇ λεπτομερέστερον εἰς τὰς ἐκθέσεις τῶν ἐν Στρασβούργῳ συζητήσεων). Μολονότι μερικαὶ χῶραι φαίνεται ὅτι ἐπέτυχον περισσότερον παρὰ ἕτεραι εἰς τὴν ἐξάλειψιν τῆς παιδοκτονίας, ἐν τούτοις τὸ ἐν λόγῳ ἀδίκημα ἰδιαζόντως ἐπιζῇ ἀπαναχοῦ, καίτοι πιθανὸν νὰ εἶναι ἐλάχιστα μόνον αἱ περιπτώσεις κατ' ἔτος. Εὐάριθμοι παιδοκτονίαι, λόγου

χάριν, κατεμηνύθησαν ἢ ἐξεδικάσθησαν ἐν Βελγίῳ ἐντὸς τοῦ μηνὸς τῶν ἐν Στρασβούργῳ συνεδριάσεων καὶ τοῦτο δεικνύει ὅτι τὸ ἔγκλημα τοῦτο ἀποτελεῖ ἓν ἐγκληματολογικὸν πρόβλημα διεθνοῦς καὶ ἀμέσου ἐνδιαφέροντος.

Ἤδη, ἡ πλέον πρόχειρος ἐξέτασις τῶν νόμων τῶν διαφόρων χωρῶν, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν παιδοκτονίαν, καταδεικνύει τὴν ὕπαρξιν σημαντικῆς διαφορᾶς κατά τε τὸν ὁρισμὸν καὶ τὰ μέσα καταστολῆς τοῦ ἀδικήματος. Μερικαὶ χῶραι δὲν θεωροῦν τὴν παιδοκτονίαν οὐδὲ κἂν ὡς ἀδίκημα αὐτὸ καθ' ἑαυτό. Ὑπάρχουν ἐπίσης ἕτεραι διαφοραί :

Ὁ Αἰγυπτιακὸς ποινικὸς κῶδιξ τοῦ 1937, ἐπὶ παραδείγματι, ἀναγνωρίζει καὶ κολάζει τὸ ἀδίκημα τῆς ἐγκαταλείψεως ἢ παραμελήσεως παίδων (ἄρθρα 285 καὶ ἑπ.), ἀλλ' ἡ παιδοκτονία δὲν πρόκειται ν' ἀνευρεθῇ ὁμοῦ μετὰ τῆς ἀνθρωποκτονίας (ἄρθρ. 230 κ. ἑπ.).Τὸ ἀδίκημα τοῦτο, ἐὰν δὲν σφάλλω, θεωρεῖται ὡς μία μορφὴ ἀνθρωποκτονίας. Ἡ αὐτὴ παρατήρησις προσήκει διὰ τὸν Ρωσσικὸν ποινικὸν κώδικα τοῦ 1926. Ἀλλ' οὗτος τουλάχιστον, γενικῶς εἰπεῖν, αὐξάνει πως τὴν ποινὴν τῆς «ἀνθρωποκτονίας τελεσθείσης ἐσκεμμένως:... ε΄) ὑπὸ προσώπου οὗτινος ἰδιαίτερον καθῆκον ἦτο ἡ μέριμνα τοῦ θύματος καὶ στ΄) ἐπωφεληθέντος οἱασδήποτε «καταστάσεως μειονεξίας» τοῦ θύματος (ἄρθρ. 136). Εἶναι καταφανὲς ὅτι ἀμφότεροι οἱ ὅροι οὗτοι προσήκουν εἰς τὴν παιδοκτονίαν.

Πλὴν ὅμως, οἱ ἐν ἰσχύϊ κώδικες πλείστων χωρῶν ἐξετάζουν τὸ ἀδίκημα τοῦτο κεχωρισμένως, ὡς ἀδίκημα σαφῶς διακρινόμενον τῶν ἄλλων. Συμφωνοῦν, ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἂν ὄχι εἰς ἕτερόν τι τουλάχιστον εἰς τοῦτο καὶ διαφέρουν κατὰ τὸν ὑπ' αὐτῶν καθορισμὸν ἑνὸς οὐσιώδους στοιχείου τῆς ἀντικειμενικῆς ὑποστάσεως τῆς παιδοκτονίας : τῆς ἡλικίας τοῦ θύματος.

III. Ἡλικία τοῦ θύματος.

Ἵνα ἀποφανθῇ τις ἐὰν τὸ τελεσθὲν ἀδίκημα εἶναι παιδοκτονία ἢ ἕτερόν τι, δέον νὰ ἔχῃ, φυσικῷ τῷ λόγῳ, ἕνα ὁρισμὸν τῆς λέξεως «νήπιον» («infant»). Τῆς λέξεως «νήπιον» ἐγίνετο κατ' ἀρχὴν χρῆσις ὑφ' ὅλων, ἵνα δηλωθῇ τὸ ἀνίκανον νὰ ὁμιλήσῃ παιδίον καὶ ἐντεῦθεν τὸ ἡλικίας κάτω τῶν ἑπτὰ ἐτῶν. Σήμερον, πρὸς ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν τοῦ ποινικοῦ νόμου, δέον νὰ δύναταί τις ὅπως καθορίσῃ δύο ὅρια : πότε τὸ ἔμβρυον γίνεται νήπιον καὶ πότε τὸ νήπιον, διὰ τὴν παιδοκτονίαν, παύει νὰ εἶναι νήπιον ; Ἀμφότερα τὰ ἐρωτήματα ταῦτα εὑρίσκουν τὴν ἀπάντησίν των εἰς τὸν Γαλλικὸν ποινικὸν κώδικα, ὅστις ἀναφέρεται εἰς τὸ «nouveau-né» («ἀρτιγέννητον») τέκνον καὶ τὸν Ἱσπανικὸν ποινικὸν κώδικα (ἄρθρ. 410), διὰ τοῦ «recien nacido» τοῦ («προσφάτως τεχθέντος»), ἂν καὶ οὐχὶ μετ' ἀκριβολογίας πως. Δυνάμεθα ν' ἀνεύρωμεν ἑτέραν τινά ;

Τὸ πρῶτον ὅριον προφανῶς ἐνέχει ἀποφασιστικὴν σημασίαν διὰ τὴν διάκρισιν μεταξὺ ἀμβλώσεως καὶ παιδοκτονίας. Ὁ Ἰταλικὸς ποινικὸς κῶδιξ (ἄρθρ. 578) ὁρίζει τὴν παιδοκτονίαν ὡς «τὴν ἐκ δόλου θανάτωσιν ἀρτιγεννήτου τέκνου ἀμέσως μετὰ τὸν τοκετόν, ἢ τοῦ ἐμβρύου διαρκοῦντος τοῦ τοκετοῦ». Ὁ νόμος οὗτος, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ ἔμβρυον, οὐδόλως εὐχεραίνει τὴν διάκρισιν μεταξὺ τῶν δύο ἀδικημάτων —ἀμβλώσεως καὶ παιδοκτονίας— τὰ ὁποῖα εἶναι τελείως διάφορα. Ὁ Αὐστριακὸς ποινικὸς κῶδιξ (§ 139), καθορίζει μετὰ περισσότερον ἢ ὀλιγώτερον ἀκριβολόγου διατυπώσεως τὸ χρονικὸν σημεῖον τοῦ τοκετοῦ—«bei der Geburt». Συμφώνως πρὸς τὸν Βελγικὸν ποινικὸν κώδικα (ἄρθρ. 136), παιδοκτονία εἶναι «ἡ ἐκ δόλου θανάτωσις τέκνου κατὰ τὸν χρόνον τοῦ τοκετοῦ ἢ ἀμέσως μετ' αὐτόν». Εἰς ἀριθμὸν τινὰ ἄλλων χωρῶν, ὑπάρχει ὁμοία διττότης τοῦ χρόνου, τοιαύτη ὡς εἰς τὸν Γερμανικὸν κώδικα : «in order gleich nach der Geburt» (κατὰ τὴν διάρκειαν ἢ ἀμέσως μετὰ τὸν τοκετὸν) (§ 127), τὸν Δανικὸν (ἄρθρ. 238), τῶν Κάτω Χωρῶν (ἄρθρ. 290), κλπ.

Τὸ πρῶτον μέρος τοῦ ὁρισμοῦ, «κατὰ τὸν χρόνον τοῦ τοκετοῦ», προϋποθέτει

ὅτι πράγματι ὁ νόμος δίδει ἀλλαχοῦ ἀκριβῆ ὁρισμὸν τῆς ἀμβλώσεως, εἶναι δὲ κεφαλαιώδους σημασίας τὸ ὅτι εἰς τὴν θεωρίαν τῆς ἀμβλώσεως ὀφείλομεν τὴν διάκρισιν μεταξὺ τῆς ἀδικοπραγίας ταύτης καὶ τῆς τοιαύτης τῆς παιδοκτονίας. Ἐπὶ πλέον, δὲν δύναταί τις νὰ μελετήσῃ τὴν μίαν ἄνευ τῆς ἑτέρας. Ὑπὸ ἐγκληματολογικὴν ἰδίαν ἔποψιν, εἶναι ἐπάναγκες νὰ γνωρίζωμεν ὁποία σχέσις δύναται νὰ ὑφίσταται, εἰς πᾶσαν κατ' ἰδίαν χώραν, μεταξὺ παιδοκτονίας καὶ τῆς δυνατότητος «ἀτιμωρήτου διακοπῆς τῆς κυήσεως», ἵνα παραθέσωμεν ἐκ τοῦ Ἑλβετικοῦ κώδικος (ἄρθρ. 120). Ἐναπομένει, πρὸς τούτοις, νὰ ἴδωμεν ὑπὸ ἔποψιν τοῦ νομικοῦ ὁρισμοῦ τῆς παιδοκτονίας, ποῖον τὸ ἀνώτατον ὅριον ἡλικίας, πέραν τοῦ ὁποίου ὁ φόνος παιδὸς δὲν δύναται νὰ θεωρῆται ὡς παιδοκτονία.

Εἰς τὴν τοιαύτην ἔποψιν, ὑπάρχουν ἐνίοτε ἀριθμητικαὶ ἐνδείξεις, αἵτινες δὲν ἀφήνουν περιθώρια δι' ἀμφιβολίας. Ἐν Πορτογαλλίᾳ, διὰ τὴν παιδοκτονίαν (ἄρθρ. 356) τοιαύτη εἶναι ὁ χρόνος τοῦ τοκετοῦ ἢ ὁ ἐντὸς τῶν ἑπομένων ὀκτὼ ἡμερῶν τοιοῦτος. Ἐν Μεξικῷ (ἄρθρ. 325), εἶναι ὁ ἐντὸς 72 ὡρῶν (ληφθεὶς ἐκ τοῦ ἄρθρου 315 τοῦ νομοσχεδίου 1949). Ἑπομένως, παῖς εἶναι, εἰς τὰς χώρας ταύτας, ὅ,τι δύναται ν' ἀποκληθῇ ἐν ἀρτιγέννητον παιδίον. Ἐν τούτοις, κατὰ τὸν Ἀγγλικὸν Infanticide Act τοῦ 1938, παιδοκτονία εἶναι ἡ ἐκ δόλου θανάτωσις παιδὸς ἡλικίας κατωτέρας τῶν δώδεκα μηνῶν. Ἡ αὐτὴ εὐμενὴς διάταξις ἐπικρατεῖ καὶ εἰς τὴν Ἰρλανδίαν καὶ τὸ Ἰσραὴλ (ἄρθρ. 226). Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην χώραν, τὸ 1939, ὁ Γαλλικὸς ὁρισμὸς περὶ παιδοκτονίας ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ Ἀγγλικοῦ τοιούτου, ὅπως ἀκριβῶς ἡ διατύπωσις τοῦ «προσφάτως τεχθέντος παιδὸς» εἰσαχθεῖσα διὰ τοῦ Infanticide Act τοῦ 1922, ἀπηλείφθη τὸ 1938. Εἰς πλείστους, φαίνεται ὡς μᾶλλον μακρὸν τὸ χρονικὸν διάστημα τῶν δώδεκα μηνῶν, προφανῶς ὅμως οἱ Ἄγγλοι ἐπεθύμουν νὰ καθίσταται ἐφικτὸν ὅπως, ἐπὶ συντρεχουσῶν ἐλαφρυντικῶν περιστάσεων, ἀποφεύγηται ἡ εἰς θάνατον καταδίκη, ποινὴ ἡ ὁποία ἐξακολουθεῖ εἰσέτι νὰ εἶναι μᾶλλον συχνή. Μεταξὺ 1905 καὶ 1921, πλέον τῶν ἑξήκοντα γυναικῶν κατεδικάσθησαν εἰς θάνατον ἐπὶ παιδοκτονίᾳ, τῶν πεντήκοντα ἐννέα ἐκ τούτων μετατραπεισῶν τῶν ποινῶν. Πρὸ πάντων, ὅμως, πρέπει νὰ γίνῃ ἀντιληπτὸν ὅτι ὁ Ἀγγλικὸς νόμος τοῦ 1938 καταργῶν μίαν λεπτομέρειαν, περιεχομένην ἤδη ἐν τῷ νόμῳ τοῦ 1922, καθιεροῖ ἕτερον ὅρον ἵνα ἡ θανάτωσις παιδὸς εἶναι τιμωρητέα ὡς παιδοκτονία, συνίσταται δ' οὗτος εἰς τὸ ὅτι ἡ μήτηρ πρέπει, κατὰ τὸν χρόνον τελέσεως τοῦ ἀδικήματος, νὰ πάσχῃ ἀπὸ ἀνισορροπίαν τοῦ νοῦ ὀφειλομένην εἰς τὸν τοκετὸν ἢ τὸν θηλασμόν.

Ὁ νόμος οὗτος, συνεπῶς, λαμβάνει ὑπ' ὄψιν του μίαν ἀλλοίωσιν τῆς διανοητικῆς ἱκανότητος, ἥτις δὲν εἶναι ἡ αὐτὴ πρὸς τὴν «ἀκαταμάχητον αἰφνιδίαν ὁρμὴν» καὶ δὲν ὑπάγεται ὑπὸ τοὺς Κανόνας τοῦ M' Naghten. Διαπορεῖ τις ἂν ὁ θηλασμὸς δύναται συνήθως νὰ παραγάγῃ τοιαύτην διαταραχὴν τοῦ νοῦ καὶ ἂν δικαιολογῆται νὰ παρορᾶται ἡ τοιαύτη διαταραχὴ ὅταν τὸ τέκνον ἐφονεύθη μετὰ τὸ δωδεκάμηνον ἀπὸ τῆς γεννήσεώς του καὶ ὅταν τὸ θανατωθὲν τέκνον δὲν εἶναι τὸ νεώτερόν της. Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι ὁ Ἀγγλικὸς νόμος προέβλεψε μίαν ὅλως ἐνδιαφέρουσαν προσφοράν: ἡ μελέτη τῆς διανοητικῆς καταστάσεως τῆς μητρὸς εἶναι προφανῶς μεγαλυτέρας ἀξίας, ὑπὸ ἐγκληματολογικὴν ἔποψιν, παρὰ ὁ παράγων τοῦ μετὰ τὸν τοκετὸν χρόνου.

Συμφώνως πρὸς τὸν Ἀργεντικὸν ποινικὸν κώδικα, παιδοκτονίαν ἔχομεν ὅταν ἡ μήτηρ ἀποκτείνῃ τὸ τέκνον της «διαρκοῦντος ἢ ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τοῦ τοκετοῦ τοῦ νεογνοῦ» (ἄρθρ. 81 § 2)· συμφώνως πρὸς τὸν Γιουγκοσλαβικὸν ποινικὸν κώδικα (ἄρθρ. 138) «διαρκοῦντος τοῦ τοκετοῦ, ἢ ἀμέσως μετ' αὐτόν, ἐν ᾧ χρόνῳ αὕτη διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἐνεργὸν ἐπίδρασιν τῆς ἐπιλοχίου καταστάσεως» καὶ κατὰ τὸν Ἑλβετικὸν ποινικὸν κώδικα (ἄρθρ. 116) «διαρκοῦντος τοῦ τοκετοῦ, ἢ ἐν ᾧ χρόνῳ αὕτη διατελεῖ εἰσέτι ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῆς ἐπιλοχίου καταστάσεως». Ἐν τῇ πρακτικῇ, οἱ ὁρισμοὶ οὗτοι τοῦ ἀδικήματος εὑρίσκονται ἀρκούντως ἐγγὺς πρὸς τὴν ἐν Γαλλίᾳ ἀκολουθουμένην πρακτικὴν ἐπὶ τῆς ἐννοίας «ἀρτιγέννητον». Ὁ Ἑλβετικὸς ποινικὸς κῶδιξ εἶναι ὑπεράγαν αὐστηρὸς κατὰ τοῦτο, μὴ δεχόμενος ὅτι ἡ ἐπιλόχιος κατάστασις

δύναται ν' ἀσκήσῃ ἐπίδρασίν τινα μετὰ πάροδον εἴκοσι τεσσάρων ὡρῶν, ἤτις, εἰς τὴν πλειονότητα τῶν ἐν Ἑλβετίᾳ ἐκδικασθεισῶν περιπτώσεων, λέγεται ὅτι προὐκάλεσε τὸ ἀδίκημα ἐντὸς τῆς πρώτης ἢ τῶν πρώτων δύο ὡρῶν τὸ πολὺ μετὰ τὸν τοκετόν, συμφώνως πρὸς τὰ δεδομένα ἐκ τῆς πράξεως, ἅτινα παρεσχέθησαν ὑπὸ τοῦ ἐξέχοντος συναδέλφου μου M. German. Ἡ ἀντίληψις τῶν κωδίκων τῆς Ἀργεντινῆς, Ἑλβετίας καὶ Γιουγκοσλαβίας, φαίνεται, ὁπωσδήποτε νὰ καταστῇ λίαν ἀξιόλογος ἀπὸ ἐπιστημονικῆς ἀπόψεως. Φαίνεται προωρισμένη, τῇ βοηθείᾳ τοῦ συγκριτικοῦ δικαίου, νὰ υἱοθετηθῇ ὑφ' ἑτέρων νομοθεσιῶν.

Ἀλλ' ὑφίσταται ἓν ἀναπόδραστον γεγονός, ὅτι δηλ. τὸ ἐν λόγῳ σύστημα, ὅπερ μεταθέτει τὸ κριτήριον τῆς παιδοκτονίας ἀπὸ τοῦ νηπίου εἰς τὴν μητέρα, προϋποθέτει τὸ ἑξῆς προκαταρκτικὸν ἐρώτημα, εἰς τὸ ὁποῖον ἴσως δὲν εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαία ἡ ἀπάντησις : πρέπει τὸ ἔγκλημα αὐτὸ νὰ ἐπιφυλάξωμεν νομικῶς διὰ τὴν μητέρα τοῦ νεογνοῦ ἢ εἶναι δυνατὸν νὰ διαπραχθῇ παρ' οἱουδήποτε ;

IY. Αὐτουργὸς τῆς παιδοκτονίας.

Κατὰ τὸν Γαλλικὸν ποινικὸν κώδικα τοῦ 1810, παιδοκτονία ἦτο ἁπλῶς «ἡ ἐκ δόλου θανάτωσις ἀρτιγεννήτου παιδὸς καὶ πᾶς ἔνοχος ταύτης ἔδει νὰ ὑποστῇ τὴν θανατικὴν ποινήν» (ἄρθρα 300 καὶ 302). Ὁ κῶδιξ οὗτος σήμερον ἐφαρμόζει μίαν περισσότερον ἐπιεικῆ ποινικὴν μεταχείρισιν, διακρινομένην τῆς τοιαύτης τῶν συνήθων διατάξεων (droit commun) μόνον εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν τέλεσιν τοῦ ἀδικήματος ὑπὸ «τῆς μητρὸς, κυρίως ὑπαιτίου ἢ συνεργησάσης εἰς τὴν προμελετημένην ἢ ἀπρομελέτητον θανάτωσιν τοῦ ἀρτιγεννήτου τέκνου της». Τοῦτ' αὐτὸ δὲν ἐφαρμόζει καὶ διὰ τοὺς ἀναγκαίους συνεργούς της (ἄρθρ. 302 § 2 τοῦ νόμου τῆς 13ης Ἀπριλίου 1954), ἂν καὶ ἐν Γαλλίᾳ ὁ συμπράξας τιμωρεῖται γενικῶς διὰ τῆς αὐτῆς ποινῆς, δι' ἣς καὶ τὸ κυρίως ὑπαίτιον διὰ τὸ ἀδίκημα πρόσωπον (ἄρθρ. 59). Ἡ νομοθετικὴ αὕτη ἐξέλιξις, ἡ ὁποία εἶναι ἐκτιμητέα, ἀνταποκρίνεται εἰς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον τὸ συγκριτικὸν δίκαιον ἀποκαλεῖ ἐπικρατοῦσαν τάσιν τῆς νομοθεσίας τῆς σήμερον.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι τὸ ἄρθρ. 578 τοῦ Ἰταλικοῦ ποινικοῦ κώδικος ἀναφέρεται εἰς π ά ν τ α ὅστις προκαλεῖ τὸν θάνατον ἀρτιγεννήτου παιδός. Ἀλλὰ λαμβάνει ὑπ' ὄψιν του ἐπίσης ὅ,τι ἀποκαλεῖ «causa di onore», ὅπερ—καὶ τοῦτο εἶναι σημαντικὸν—περικλείει τὸν σκοπὸν τοῦ νόμου. Ἐκτὸς τούτου, ἡ μήτηρ εἶναι τὸ κύριον ἀντικείμενον τῶν σημερινῶν κωδίκων,καὶ αἱ ποινικαὶ κυρώσεις.Φαίνεται ἀπομένον ἓν ἐρώτημα εἰσέτι, συνδεδεμένον μὲ τὸν νόμον τῶν Λατινικῶν χωρῶν καὶ εἶναι τὸ ἑξῆς : πρέπει ἄραγε, ἡ ἔναντι τῆς μητρὸς ἐπιδειχθεῖσα ἐπιείκεια νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς ὁλόκληρον ἢ μέρος τῆς οἰκογενείας της ;

Ὁ Ἱσπανικὸς περιλαμβάνει, ὁμοῦ μετὰ τῆς μητρὸς «los abuelos maternos que, para ocultar la deshonra de la madre, cometieren este delito» («τοὺς πρὸς μητρὸς γονεῖς οἵτινες, διὰ νὰ συγκαλύψουν τὴν ἀτιμίαν τῆς μητρός, διαπράττουν αὐτὸ τὸ ἀδίκημα») (ἄρθρ. 410).Ἐν Πορτογαλλίᾳ ὁ κῶδιξ ἐξετάζει τὴν παιδοκτονίαν κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον «cometido pela mae Para ocultar a su desorna, ou pela avos maternos para ocultar a desorna da mãe» (διαπραχθεῖσαν ὑπὸ τῆς μητρὸς πρὸς συγκάλυψιν τῆς ἀτιμίας της ἢ ὑπὸ τῶν πρὸς μητρὸς γονέων πρὸς συγκάλυψιν τῆς ἀτιμίας τῆς μητρὸς) (ἄρθρ. 356· πρβλ. ἄρθρ. 81 τοῦ Ἀργεντινοῦ ποινικοῦ κώδικος, ὅπερ περιλαμβάνει τὸν πατέρα, ἀδελφόν, σύζυγον, ἢ τὸν υἱόν τῆς μητρός). Ὁ Μεξικανικὸς κῶδιξ εἶναι σημαντικῶς διάφορος, ἐπὶ τῷ ὅτι τιμωρεῖ ὡς παιδοκτονίαν τὴν θανάτωσιν παιδὸς διαπραχθεῖσαν ὑπὸ «alguno de sus ascendientes consanguineos» (οἱωνδήποτε ὁμαιμόνων γονέων), ἐνῷ εἰδικαὶ διατάξεις ὑφίστανται διὰ τὴν μητέρα (ἄρθρα 325-327). Ἀντιθέτως, τὸ σχέδιον τοῦ 1949 (ἄρθρ. 315) ἐξήταζε μόνον τὸ ἀδίκημα τὸ τελούμενον ὑπὸ τῆς μητρός, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς : «para ocultar su deshonra».

Γίνεται, τῷ ὄντι, ἔτι μᾶλλον δυσχερὲς τὸ θέμα μας ὅταν καταλέγωμεν συγγενεῖς ὁμοῦ μετὰ τῆς μητρός. Ἀφ' ἑνὸς εἶναι πασίδηλον ὅτι δὲν δυνάμεθα ν' ἀξιῶμεν ἵνα

ἀκόμη καὶ οἱ «ὁμαίμονες γονεῖς» τῆς μητρὸς ἔχουν ἐπηρεασθῇ ἐκ τῆς τοιαύτης ἀλλοιώσεως τῆς ἰσορροπίας τῶν πνευματικῶν δυνάμεων, ἡ ὁποία ἐξηγεῖ μέχρι σημείου τινὸς τὸν τρόπον καθ' ὃν ἡ παιδοκτονία ἐξετάζεται ὑπὸ τοῦ νόμου. Ἔτι περισσότερον, ἐν σχέσει πρὸς τὴν ζωηρὰν ἐπιθυμίαν ὅπως ἀποκρυβῇ ἡ ἀτιμία τῆς μητρός, εἶναι βέβαιον ὅτι ἡ τάσις τῶν συγχρόνων κοινωνιῶν σκοπεῖ νὰ μειώσῃ τὴν ἀντίληψιν τῆς οἰκογενειακῆς σταθερότητος, ἀκόμη δὲ καὶ τὴν ἀντίληψιν ὅτι ἀποτελεῖ αἰσχύνην διὰ μίαν ἄγαμον κόρην ν' ἀποκτήσῃ τέκνον.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ πρόβλημα ἐμφανίζεται ἐνταῦθα περισσότερον περιπεπλεγμένον, καθὼς ἀγόμεθα εἰς τὴν ἀπόπειραν νὰ προσδιορίσωμεν ἐὰν ἡ ἐκπήγασις τῆς παιδοκτονίας πρόκειται ν' ἀνευρεθῇ εἰς τὴν ἀντικειμενικὴν καὶ ὑλικὴν ἄποψιν ἢ εἰς τὴν ὑποκειμενικὴν καὶ ψυχολογικὴν τοιαύτην.

Υ. Νομικὴ συγγένεια μεταξὺ τῆς μητρὸς καὶ τοῦ παιδός.

Μεταξὺ τῶν χωρῶν, αἵτινες περιορίζουν τὴν παιδοκτονίαν εἰς τὴν ὑπὸ τῆς μητρὸς θανάτωσιν τοῦ παιδός, ὑπάρχουσιν ἐκεῖναι, ὡς ἡ Γερμανία (§ 127) καὶ ἡ Συρία (ἄρθρ. 537), αἵτινες περιορίζουν τὸ ἐν λόγῳ ἀδίκημα εἰς τὴν θανάτωσιν ἐξωγάμου τέκνου. Ὁ Αὐστριακὸς νόμος (§ 139) διακρίνει μεταξὺ τοῦ νομίμου τέκνου τοῦ θανατωθέντος ὑπὸ τῆς μητρὸς καὶ τοῦ ἐξωγάμου τοιούτου, μετριάζει δὲ εἰς σημαντικὸν βαθμὸν τὴν ποινὴν ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει. Ἡ αὐτὴ διάκρισις ἐγίνετο εἰς τὸν Γιουγκοσλαβικὸν κώδικα τοῦ 1929. Ἐν τούτοις, ἡ χώρα αὕτη δὲν κάμνει τοιαύτην διάκρισιν εἰς τὸν ἰσχύοντα κώδικά της (ἄρθρ. 138). Αἱ ἐπὶ τοῦ ἀδικήματος διατάξεις τοῦ Σουηδικοῦ νόμου, αἵτινες ἰσχύουσιν ἤδη ἐπὶ πολλὰ ἔτη, δὲν ἐξετάζουν ἂν ἡ δρᾶστις εἶναι ἔγγαμος ἢ οὔ. Ὁπωσδήποτε, ἐν μεταρρυθμιστικὸν σχέδιον ὅπερ εἶδε τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος εἰς τὴν χώραν ταύτην καὶ συμφωνεῖ πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Strahl εἰς τὸ ἐν Στρασβούργῳ συνέδριον ἐκτεθέντα, ἐξετάζει τοῦτο. Ἀλλ' ἡ διάκρισις μεταξὺ τῆς ἀγάμου καὶ ἐγγάμου μητρὸς δυσκόλως δικαιολογεῖ τὸν ἕνα ὅστις κρίνει εὔλογον νὰ περιλάβῃ τὸ μοιχογέννητον τέκνον ὁμοῦ μετὰ τοῦ τέκνου τῆς ἀγάμου. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, φαίνεται ὅτι ἡ διάκρισις μεταξὺ τοῦ νομίμου καὶ ἐξωγάμου τέκνου, τείνει μᾶλλον νὰ ἐξαφανισθῇ, ἐν αἷς χώραις ἐγένετο, παρὰ νὰ ἀναγνωρισθῇ εἰς χώρας ἔνθα δὲν ὑφίσταται εἰσέτι. Θὰ ἐνδιέφερε δὲ νὰ ἀνευρεθῇ ἡ αἰτία τούτου.

Δὲν εἶναι δυνατόν, προφανῶς, νὰ ἐκλάβωμεν αὐθαιρέτως ὅτι ὁ νόμος θεωρεῖ ἀντικειμενικῶς τὴν ζωὴν τοῦ νομίμου τέκνου ὡς μεγαλυτέρας ἀξίας τῆς τοῦ ἐξωγάμου. Μία τολμηρὰ ὑπόθεσις τοιαύτης φύσεως θὰ ἦτο τόσον παράδοξος ὅσον ἕνας ὅστις ἑρμηνεύει τὴν μεγαλυτέραν ἐπιείκειαν τῶν ποινικῶν κυρώσεων ἐπὶ παιδοκτονίας, διὰ τῆς μικροτέρας κοινωνικῆς ἀξίας τοῦ λίαν νεαροῦ τέκνου. Ἐν Βελγίῳ, ἔνθα ἡ παιδοκτονία θεωρεῖται ὡς ἀνθρωποκτονία ἀπρομελέτητος ἢ προμελετημένη, κατὰ τὰς περιστάσεις, ἡ μήτηρ κρίνεται ἐπιεικέστερον ὁσάκις τὸ θῦμα εἶναι ἐξώγαμον τέκνον (ἄρθρ. 396). Εἰς τὴν τελευταίαν περίπτωσιν, ἡ «ἐλάττωσις τῆς ποινῆς βασίζεται οὐσιωδῶς ἐπὶ τοῦ ἠθικοῦ στοιχείου τοῦ ἀδικήματος καὶ οὐχὶ ἐπὶ τοῦ οἰκογενειακοῦ status τοῦ θύματος» (J. Constant, ἐγχειρίδιον μέρος 2, τόμος 2, ἀρ. 1040). Ἐν Γερμανίᾳ, μετὰ λόγου ὑποστηρίζεται καὶ τοῦτο ἐπίσης (Schönke, Kommentar, § 217-IV), ἡ ἐπιεικεστέρα ποινὴ ἥτις ἐπεβλήθη εἰς τὴν μητέρα τοῦ ἐξωγάμου τέκνου, δὲν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐπὶ οἱουδήποτε τῶν συνενόχων οἵτινες δέον ὅπως ὑπαχθῶσιν ὑπὸ τὰς διατάξεις τοῦ κοινοῦ δικαίου.

Ἐὰν ἡ κατάστασις τοῦ ἀθεμίτου τοῦ τέκνου, εἰς ἃς χώρας αὕτη εἶναι βασική, συνδέεται μετὰ τοῦ ἠθικοῦ στοιχείου τοῦ ἀδικήματος, πρέπει νὰ γίνῃ δεκτὸν ὅτι αὕτη ἔχει ἄμεσον σχέσιν μὲ τὸν ἰδιαίτερον σκοπὸν πρὸς συγκάλυψιν τῆς καταισχύνης τῆς μητρός, ὅστις ἀντιμετωπίζεται εἰς Λατινικάς τινὰς χώρας. Δὲν ὑπάρχει καταισχύνη ἥτις νὰ συνοδεύῃ τὸ τέκνον τὸ τεχθὲν ἐν ὑφισταμένῳ νομίμῳ γάμῳ, ἔνθα ὡρισμέναι διαφοραὶ εἰς τὴν ἡλικίαν δυσκόλως ἐγείρουσι μειδίαμά τι, δύναται ὅμως

νὰ ὑπάρξῃ διὰ τὸ τέκνον τὸ τεχθὲν μακρὰν τοῦ συζυγικοῦ βίου, εἴτε ὡς ἀποτέλεσμα μοιχείας εἴτε ὄχι.

Ὁπωσδήποτε, αὐτὸ τὸ ἀθέμιτον τοῦ τέκνου δύναται νὰ ἑρμηνευθῇ ὡσαύτως διὰ τῆς μυστικότητος καὶ ταραχῆς, ἅτινα μὲ ρυθμὸν κανόνος συντροφεύουν τὸν ἀθέμιτον τοκετόν. Δὲν θὰ ἔπρεπε ὅμως, τέκνα γεννηθέντα ὑπ' αὐτὰς τὰς συνθήκας νὰ προστατεύωνται καλύτερον ὑπὸ τοῦ νόμου ; Οὕτω θὰ ἐσκέπτετό τις. Ἀλλ' ἀφοῦ ἡ ὑπὸ τῆς μητρὸς θανάτωσις ἐξωγάμου τέκνου κρίνεται ἐπιεικέστερον, ἕπεται ὅτι αὐτὸ συμβαίνει ἐπειδὴ κατὰ τὸν χρόνον τοῦ τοκετοῦ ἥ τε διανοητικὴ καὶ φυσικὴ κατάστασις τῆς μητρὸς εἶναι συνδεδεμέναι μὲ τὸ γεγονὸς τοῦ ἀθεμίτου. Ἑλλόγως, ἡ τοιαύτη νομιμότης, ὁσάκις αὕτη μελετᾶται ὑπό τινος, παρέχει τὸ ἐλιξήριον τοῦ ποῖος φαίνεται νὰ εἶναι, ἢ θὰ εἶναι εἰς τὸ μέλλον, ὁ σχετικὸς πρὸς τὴν παιδοκτονίαν νόμος.

VI. Πρόληψις τῆς παιδοκτονίας—ὁ ὑλικὸς καὶ ἠθικὸς παράγων αὐτῆς.

Εἴδομεν ὅτι νομοθεσίαι τινὲς περιλαμβάνουν τὸ ἀθέμιτον ἢ τὸν φόβον τῆς ἀτιμώσεως (αὐτῆς ταύτης ἢ ἑτέρου τινὸς προσώπου) ὡς ὅρους τῆς παιδοκτονίας. Ἐν τούτοις, ἐνῷ εἴμεθα ἐντελῶς ἐνήμεροι τῶν διαφορῶν αὐτῶν ἐκ τῆς ἀπόψεως τοῦ νομικοῦ ὁρισμοῦ τοῦ ἀδικήματος, δύναται νὰ λεχθῇ ὅτι οἱ νόμοι οὗτοι τονίζουν ἰδιαιτέρως, κατὰ τὸν τρόπον των, τὴν ἠθικὴν ἄποψιν τῆς παιδοκτονίας, ὅπως ἐκεῖνοι ἀληθῶς οἵτινες ρητῶς ἐξετάζουν τὴν χρονικὴν στιγμὴν τοῦ τοκετοῦ ἢ τὴν ἐπίδρασιν τῆς ἐπιλοχίου καταστάσεως.

Βεβαίως, ἡ ὑλικὴ ἄποψις δὲν πρέπει νὰ παρορᾶται περισσότερον τῶν ὅρων οἵτινες προηγοῦνται ταύτης καὶ οἱ ὁποῖοι ὅροι προσδιορίζουν τὸ πεδίον τῆς ἐπιεικοῦς ποινικῆς μεταχειρίσεως. Ἰδιαιτέρως, δὲν εἶναι πρὸς ἀδιαφορίαν ἡ περίπτωσις καθ' ἣν ἡ παιδοκτονία, ἥτις εἶναι κυρίως ἔγκλημα ἐνεργείας, ὅπως ὁ φόνος, δύναται νὰ ἐξετάζηται εἰς τινας χώρας ὡς τελουμένη δι' ὑπαιτίου παραλείψεως, ὡς εἰς Ἀγγλίαν (the Infanticide Act of 1938) ἢ Αὐστρίαν (§ 139). Καθ' ὅσον ὁ παῖς εἶναι νεώτερος ἐπὶ τοσοῦτον εὐχερέστερον εἶναι ἐν τῇ πραγματώσει νὰ ἀχθῇ οὗτος μέχρι τοῦ θανάτου, δι' ἀποχῆς ἢ παραλείψεως. Ἡ δι' ὑπαιτίου παραλείψεως παιδοκτονία δύναται νὰ κολασθῇ τῷ ὄντι καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν καθ'ἣν ὁ νόμος δὲν ποιεῖται εἰδικὴν μνείαν ταύτης, ἔτι δὲ καὶ διὰ τοῦ νόμου τῶν χωρῶν ἐν αἷς ὁ φόνος εἶναι πρᾶξις θετικῆς ἐνεργείας. Ὁπωσδήποτε ἡ μελέτη τοῦ ἠθικοῦ στοιχείου εἶναι κεφαλαιώδους σημασίας ἐν τῇ παιδοκτονίᾳ. Τοῦτο καθίσταται ἐμφανὲς ἐν τῇ ἀναλύσει τοῦ θετικοῦ δικαίου καὶ ἡ ἐγκληματολογία τὸ ἐπιβεβαιοῖ. Καὶ εἰς αὐτὰς ἔτι τὰς χώρας αἱ ὁποῖαι δὲν ἐμμένουσιν ἐπὶ τοῦ ἀθεμίτου (τοῦ τοκετοῦ), ὡς παράγοντος, εἶναι σχεδὸν πάντοτε ἓν ἀθέμιτον (ἐξώγαμον) τέκνον ἐκεῖνο ὅπερ εἶναι τὸ θῦμα παιδοκτονίας. Τὸ ἐν λόγῳ ἀδίκημα διαπράττεται κυρίως εἰς κύκλους μικρᾶς κοινωνικῆς ἐξελίξεως, ἔνθα ἡ μήτηρ ἔχει περισσοτέρους λόγους νὰ φοβῆται τὴν καταδίκην καὶ ἐχθρότητα τῶν πέριξ αὐτῆς. Τὰ γεγονότα ταῦτα καταδεικνύουν, ὅτι τὸ πρόβλημα τῆς παιδοκτονίας ποικίλλει ἀπὸ χώρας εἰς χώραν ὀλιγώτερον, ἀπὸ ὅ,τι ἦτο εἰς πρώτην σκέψιν ἐξ ἁπλῆς ἐξετάσεως τῶν ἐθνικῶν νομοθεσιῶν. Ταῦτα, προσέτι, ἤθελον ὑποδείξῃ καὶ τὰ μέσα προλήψεως τῆς ἀδικοπραγίας ταύτης.

Τὸ ἐν λόγῳ ἀδίκημα καθίσταται ὀλιγώτερον σύνηθες καθ' ὅσον ὁ πολιτισμὸς αὐξάνει, ὥστε νὰ προσδοκᾶται ὅτι θὰ ὑπάρξῃ μία αὔξουσα αὐτόματος—ὡς δύναται ν' ἀποκληθῇ—πρόληψις, ὁμοῦ μετὰ τῆς φυσικῆς ἐξελίξεως τῆς κοινωνίας. Μολαταῦτα, ἂν ἐπιθυμῇ τις νὰ προλάβῃ τὴν παιδοκτονίαν δι' εἰδικῶν μέσων, μεθοδικῶς ὀργανουμένων, τὰ εὐαγῆ κοινωνικὰ καθιδρύματα καὶ ὀργανώσεις δέον νὰ κληθῶσιν ἵνα ἀναζητῶσι καὶ ἀνευρίσκωσι πᾶσαν περίπτωσιν ἐγκυμοσύνης ἀθεμίτου φύσεως, προστατεύουν δ' εἴτε τὴν μητέρα, ὥστε νὰ μὴ ἀναπτυχθῇ ἐν αὐτῇ τὸ αἴσθημα τῆς ἀπομονώσεως, ὅπερ τόσον μεγάλως εὐνοεῖ τὴν παιδοκτονίαν.

Τὸ ζήτημα τῆς προλήψεως ἄγει ἡμᾶς φυσικῶς εἰς τὴν μελέτην, ἅπαξ ἔτι,

τῶν κατασταλτικῶν μέτρων, ἅτινα ἔχουν ληφθῇ ἐν σχέσει πρὸς τὴν παιδοκτονίαν. Τὰ κρατοῦντα εἰς νομοθεσίαν τινά, ἀναφορικῶς πρὸς τὸ ἀδίκημα τοῦτο, δὲν δύνανται νὰ ἐκτιμηθῶσι πλήρως χωρὶς νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ νομικὴ πρόβλεψις, ἥτις ἀφορᾷ εἰς τὴν καταστολὴν τοῦ ἐγκλήματος καὶ τὰ χρησιμοποιούμενα μέσα πρὸς πρόληψιν τῆς ὑπὸ τῆς γυναικὸς συλλήψεως ἢ τῆς τελέσεως μιᾶς ἀμβλώσεως. Ἐγκληματολογικαὶ παρατηρήσεις ἀρχίζουν νὰ καταδεικνύουν τὴν ἐπίδρασιν, ἣν ἔχει εἰς τὴν αὔξησιν ἢ μείωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παιδοκτονιῶν, ἡ ἐπιβαλλομένη εἰς διαφόρους χώρας ποινή, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν προπαγάνδαν τὴν ἐμποδίζουσαν τὴν σύλληψιν καὶ τὴν ἐγκληματικὴν ἄμβλωσιν. Ἡ ἰδέα τῆς προλήψεως, πάντως, κατευθύνει ἡμᾶς ἵνα μελετήσωμεν πρὸ πάντων τὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα αἱ ποινικαὶ κυρώσεις ἔτι δὲ καὶ ἡ πορεία τῆς καταστολῆς τῆς παιδοκτονίας αὐτὴ καθ' ἑαυτήν, δύνανται νὰ ἔχουν ἐπὶ τῆς παιδοκτόνου καὶ ἐφ' ὁλοκλήρου τῆς κοινωνίας.

VII. Καταστολή.

Ἐν ἐλλείψει λεπτομεροῦς τινὸς ἐρεύνης ἐπὶ τῶν ποικίλων μέσων τῆς ἐν χρήσει καταστολῆς καὶ τῶν πρακτικῶν ἀποτελεσμάτων των (ὧν ἡ ἑρμηνεία πάντως θὰ ἦτο δύσκολος), ἐνδιαφέρει νὰ ἴδωμεν τὴν μεγίστην ποικιλίαν τῶν ἐπὶ τῆς παιδοκτονίας ἐφαρμοζομένων ποινικῶν κυρώσεων.

Ἐν Γιουγκοσλαβίᾳ (ἄρθρ. 138), τὸ ἐν λόγῳ ἀδίκημα τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τουλάχιστον ἓξ μηνῶν. Τὸ αὐτὸ ἐφαρμόζεται ἐπίσης εἰς Ἑλβετίαν (ἄρθρ. 116), ἔνθα τὸ ὅριον κυμαίνεται ἀπὸ ἓξ μῆνας μέχρι τριῶν ἐτῶν καταναγκαστικὰ ἔργα καὶ ἐν Ἱσπανίᾳ τιμωρεῖται διὰ «prision menor» ἓξ μηνῶν, καὶ ἀπὸ μιᾶς ἡμέρας μέχρις ἓξ ἐτῶν (ἄρθρα 30 καὶ 410). Ἐν Γερμανίᾳ ἐξικνεῖται ἀπὸ ἓξ μηνῶν, ἐν περιπτώσει ὑπάρξεως ἐλαφρυντικῶν περιστάσεων, μέχρι τριῶν ἐτῶν καταναγκαστικῶν ἔργων. Ἐν Σουηδίᾳ, ἐφ' ὅσον λίαν ἐλαφρυντικαὶ περιστάσεις συνάδουν, ἡ ποινὴ εἶναι ἑξάμηνος φυλάκισις (καίτοι τὸ κανονικὸν minimum εἶναι ἓξ μηνῶν καταναγκαστικὰ ἔργα) μέχρι τεσσάρων ἐτῶν καταναγκαστικὰ ἔργα, ἅτινα ἐπιβαρυντικαὶ περιστάσεις δύνανται νὰ ἀναβιβάσουν εἰς ἓξ ἐτῶν καταναγκαστικὰ ἔργα. Ὑπάρχει μεταρρυθμιστικόν τι Σουηδικὸν νομοσχέδιον, ὅπερ εἰσάγει ποινὰς ἀπὸ ἑνὸς μηνὸς ἕως ἓξ ἐτῶν φυλακίσεως. Τοῦτο θὰ ἐξηφάνιζε τὰ καταναγκαστικὰ ἔργα—τάσιν ἥτις ὑφίσταται ἐν τῇ πράξει εἰς πλείστας χώρας. Παραμερίζοντες τὴν διαφορὰν μεταξὺ καταναγκαστικῶν ἔργων καὶ φυλακίσεως, δυνάμεθα νὰ ἴδωμεν ὅτι εἶναι ἰσχυροτάτη ἡ τάσις, ἥτις εὐνοεῖ τὴν μείωσιν τῆς ποινῆς εἰς ἓξ μῆνας μόνον, ἐπὶ παιδοκτονίας.

Μία πολὺ αὐστηρὰ στάσις ὑπάρχει ἔναντι αὐτοῦ τοῦ ἀδικήματος. Ἐν Ἀγγλίᾳ, ἐπὶ παραδείγματι, ἔνθα τὸ ἀδίκημα προσήκει εἰς ἀπρομελέτητον ἀνθρωποκτονίαν, ἀντὶ τῆς προμελετημένης, τὸ ὑπαίτιον πρόσωπον καταδικάζεται εἰς κάθειρξιν διὰ βίου, ἀντὶ ἀγχόνης.

Δυνάμεθα ἐπίσης νὰ ἀπαρριθμήσωμεν τὰς χώρας ἔνθα ἡ ἀνθρωποκτονία τιμωρεῖται διὰ ποινῶν, τὰς ὁποίας δυνάμεθα νὰ ὀνομάσωμεν μέσας, μὲ ποικιλίαν διακρίσεων. Ἐν Μεξικῷ, ἐπὶ παραδείγματι, ὁ ἰσχύων σήμερον νόμος (ἄρθρα 326/7) τιμωρεῖ τὴν μητέρα διὰ τριῶν ἕως πέντε ἐτῶν φυλακίσεως, ἀλλ' οἱουσδήποτε ἑτέρους γονεῖς, δι' ἓξ μέχρι δέκα ἐτῶν φυλακίσεως. Ἐν Βελγίῳ (ἄρθρ. 396) ἡ ποινὴ συνίσταται εἰς καταναγκαστικὰ ἔργα ἀπὸ δέκα πέντε μέχρις εἴκοσιν ἐτῶν, ὁσάκις ὑφίσταται προμελέτη καὶ ἀπὸ δέκα ἕως δέκα πέντε ἐτῶν, ἐφ' ὅσον εἶναι ἀπρομελέτητος ἡ πρᾶξις. Αἱ Κάτω Χῶραι (ἄρθρα 290/1) δὲν ἔχουν εἰδικὸν minimum, ἀλλὰ τὸ maximum, μετὰ προμελέτης, εἶναι ἐννέα ἔτη καὶ ἓξ ἔτη ὅταν δὲν ὑπῆρξε προμελέτη.

Γνωρίζομεν ὅτι ἡ παιδοκτονία διαπράττεται συνήθως ὑπὸ τῆς μητρός. Ἡ διάκρισις, βασιζομένη ἐπὶ τῆς προμελέτης, εἶναι σήμερον μᾶλλον ἀρχαϊκή, ἐκ τῶν μέχρι σήμερον γνωστῶν εἰς τὴν ἐγκληματολογίαν. Ἀλλ' οἱ νόμοι τοῦ Βελγίου καὶ τῆς Ὁλλανδίας, οἵτινες εἶναι ὅμοιοι πρὸς τὸν τῆς Γαλλίας, καλοῦν ἡμᾶς διὰ μίαν ἄλλην παρατήρησιν.

Ὁ Γαλλικὸς ποινικὸς κῶδιξ—ἐν ὄψει τὸ ἀναμφίβολον τῆς προσωρινότητος τῆς ἀνωτέρω ἀναφερθείσης ἐξελίξεως—τιμωρεῖ ἤδη τὴν παιδοκτονίαν διὰ καταναγκαστικῶν ἔργων ἀπὸ πέντε ἕως εἴκοσιν ἐτῶν (ἄρθρα 19 καὶ 302), ποινὴ ἡ ὁποία συντρεχουσῶν ἐλαφρυντικῶν περιστάσεων δύναται νὰ περιορισθῇ εἰς ἓν minimum ἐκ δύο ἐτῶν φυλακίσεως (ἄρθρ. 463), μὲ δυνατότητα ἀναστολῆς της (νόμος τῆς 16ης Μαρτίου 1891). Ἡ κλιμάκωσις αὕτη τῶν ποινῶν, παρέχει τὴν εὐχέρειαν ἐφαρμογῆς ἑνὸς σημαντικῶς ἐπιεικοῦς μέτρου. Ἀποκλείεται νὰ ἐπιβληθῇ ἡ κατ' ἀρχὴν ἀπειλουμένη κατὰ τοῦ ἀδικήματος τούτου ποινή, ἐνῷ ἐξ ἄλλου αὕτη ἔχει τὸ προσὸν νὰ ἄγῃ τοιαύτης φύσεως ὑποθέσεις ἐνώπιον τοῦ court of assize καὶ τοῦ criminal court, ὅπερ ἔκρινεν ἀδικήματα τοιαῦτα μεταξὺ 1951 καὶ 1954. Αὕτη εἶναι ἡ ἐσχάτως δοθεῖσα ὑπὸ τοῦ Γαλλικοῦ νόμου λύσις, ἐπὶ τοῦ προβλήματος περὶ τοῦ ἁρμοδίου νὰ κρίνῃ τὰς ὑποθέσεις παιδοκτονίας δικαστηρίου, καθὼς καὶ ἐπὶ τοῦ πρότερον ἐγερθέντος προβλήματος, ἤτοι ἐὰν εἶναι καλύτερον τὸ καταστέλλειν καὶ προλαμβάνειν τὴν παιδοκτονίαν διὰ τῆς ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐνόρκων διακινδυνεύσεως μιᾶς ἀπαλλαγῆς ἢ διὰ τῆς βεβαιότητος τῆς ἐνώπιον τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου καταδίκης.

Ἡ λύσις αὕτη, προβλεπομένη ὑπὸ τοῦ τελευταίου Γαλλικοῦ νόμου, δύναται νὰ ἐκτιμηθῇ δεόντως μόνον ἐὰν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν τὸ γεγονός, ὅτι ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου τῆς 25ης Νοεμβρίου 1941, οἱ ἔνορκοι τῶν Γαλλικῶν courts of assize δὲν συνεδριάζουν πλέον μόνοι. Εἰς τὰ ἑπτὰ μέλη τοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου προστίθενται τρεῖς δικασταί, οἱ ὁποῖοι κρίνουν τὴν ὑπόθεσιν ὄχι μόνον ἵνα ἀποφασίσωσιν ἐὰν ὁ κατηγορούμενος εἶναι ἔνοχος, ἀλλὰ καὶ ἵνα προσδιορίσωσιν ἐπίσης τὴν ἐπιβληθησομένην ποινήν. Ἐν Βελγίῳ, ἐξ ἄλλου, αἱ παιδοκτονίαι κρίνονται ὑπὸ τοῦ assize court μεθ' ἑνὸς σώματος ἐκ δώδεκα ἐνόρκων, οἱ ὁποῖοι, μολονότι συζητοῦν μετὰ τοῦ δικαστηρίου οἱανδήποτε ἐπιβληθησομένην ποινήν, ἀποφασίζουν μόνοι πρῶτον ἐὰν κατ' αὐτοὺς ὁ κατηγορούμενος εἶναι ἔνοχος ἢ ὄχι, ὅπως συνέβαινεν ἐν Γαλλίᾳ ὡς πρὸς ἀμφότερα τὰ σημεῖα, μεταξὺ 1932 καὶ 1941.

Τὸ πρόβλημα ὅθεν τῆς καταστολῆς τῆς παιδοκτονίας κατέστη περιπλοκώτερον ἐπὶ τοσοῦτον, καθ' ὅσον συνδέεται μετὰ τοῦ συσταθέντος assize court καί, ἔτι περαιτέρω, μετὰ τοῦ προβλήματος τῆς «πλημμελειοποιήσεως», ὅπερ ἐλύθη κατὰ διάφορον τρόπον ἐν Βελγίῳ καὶ Γαλλίᾳ, καὶ δι' αὐτὸν τὸν λόγον συνεζητήθη κατὰ τὸ τελευταῖον Γαλλο—Βελγο—Λουξεμβουργικὸν συνέδριον τῶν ποινικῶν ἐπιστημῶν, ἐν Παρισίοις, κατὰ Νοέμβριον 1955. (Πρβλ. τὸ ἄρθρον τοῦ J. David εἰς τὴν Ἐπιθεώρησιν ταύτην, Ἀπρίλιος, σ. 110 καὶ Μάϊος, σ. 140).

Ἐν Βελγίῳ πᾶς ὑπαίτιος διαπράξεως ἀδικοπραγίας τινός, χαρακτηριζομένης ὡς ἐγκλήματος (κατὰ τὴν ἐν Βελγίῳ ἔννοιαν τῆς λέξεως) δέον κατ' ἀρχὴν νὰ δικασθῇ ὑπὸ τοῦ assize court, ἀλλὰ δύναται πράγματι, ἐὰν ἀποδειχθεὶς ἔνοχος τῷ ἀπεδόθη ἡ προνομία τῶν ἐλαφρυντικῶν περιστάσεων αἵτινες ἐπιδρῶσιν ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως, νὰ προσαχθῇ οὗτος ἐνώπιον τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου (criminal court) πρὸς ἐπιβολὴν ποινῆς ἥτις ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τούτου (νόμος τῆς 4ης Ὀκτωβρίου, 1867). Ἐν Γαλλίᾳ ἀφ' ἑτέρου, ὁ νόμος δὲν ἐπιτρέπει οἱανδήποτε «πλημμελειοποίησιν». Ἐντεῦθεν ἡ τάσις τῆς νομοθεσίας, ἀδικήματα ἅτινα κατ' ἀρχὴν κατετάγησαν εἰς τὰ ἐ γ κ λ ή μ α τ α (Γαλλικὴ ἔννοια τῆς λέξεως), νὰ τὰ ὑποβιβάσῃ εἰς ἀδικήματα «πλημμελείας». Κατ' οὐδένα τρόπον εἶναι αὕτη μία ἀμετάτρεπτος πορεία, ὅπως κατεδείχθη διὰ τοῦ θέματος τῆς παιδοκτονίας.

Ἡ Γαλλία δὲν εἶναι ἱκανοποιημένη ἐκ τοῦ συστήματος τούτου, ὅπερ εὐνοεῖ τὴν νομοθετικὴν «πλημμελειοποίησιν», ἀγνοοῦσαν τὴν ἀληθῆ «ἐγκληματικὴν» φύσιν ἐνίων ἀδικημάτων, ὡς καὶ τὴν δικαστικὴν ἐπίσης «πλημμελειοποίησιν», ἧς ἡ νομιμότης, ἐξ ἀπόψεως τῆς τύχης τῶν νόμων ἐν τῇ τοιαύτῃ ἐκτιμήσει, θὰ ἦτο δυσχερὲς νὰ βεβαιωθῇ. Οἱ δὲ Βέλγοι καθηγηταὶ καὶ δικασταὶ δὲν φαίνονται νὰ εὐνοοῦν ἐκθύμως τὸν νόμον τῆς χώρας των, καθ' ὃν τὸ δικαστήριον εἶναι δυνατὸν νὰ δεσμευθῇ διὰ τῶν

ἀποφάσεων τοῦ ἀνακριτοῦ, αἵτινες οὕτως ὁδηγοῦν τοῦτο ἵνα κρίνῃ ἑαυτὸ ἀναρμόδιον καὶ κληροδοτήσῃ τοιουτοτρόπως τὴν ὑποχρεωτικὴν τακτοποίησιν τῆς ὑποθέσεως εἰς τοὺς δικαστάς.

Τὰ ζητήματα ταῦτα, ἅτινα ἀνησυχοῦν τοὺς Γάλλους καὶ Βέλγους νομομαθεῖς, περιπλέκουν εἰς μέγιστον βαθμὸν τὸ πρόβλημα τῆς καταστολῆς τῆς παιδοκτονίας εἰς ἀμφοτέρας τὰς χώρας, χωρὶς νὰ ἐπηρεάζουν ἐν τούτοις τὰς γειτονικάς των Κάτω Χώρας, αἱ ὁποῖαι δὲν ἔχουν ἐνόρκους καί, ὡς εἴδομεν, δὲν ἔχουν ὁρίσει minimum ποινῆς, διὰ τὸ ἐν λόγῳ ἔγκλημα.

ΠΕΡΙ ΣΕΙΡΑΣ ΑΝΑΡΤΗΣΕΩΣ ΠΑΡΑΣΗΜΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΛΛΙΩΝ

Παραθέτομεν κατωτέρω τὴν ὑπ' ἀριθ. 1677 Φ 56/2/2 ἀπὸ 18-8-48, ἐγκύκλιον τοῦ 'Αρχηγείου 'Αστυνομίας Πόλεων «περὶ σειρᾶς ἀναρτήσεως παρασήμων καὶ μεταλλίων», πρὸς γνῶσιν τῶν κ. κ. ἀστυνομικῶν, οἵτινες ἔχουν τιμηθῆ διὰ παρασήμων :

Πρὸς ἁπάσας τὰς 'Υπηρεσίας

Διὰ τὴν κανονικὴν καὶ ὁμοιόμορφον ἀνάρτησιν τῶν Παρασήμων καὶ Μεταλλίων ὡς καὶ τὴν ραφὴν τῶν διεμβολῶν αὐτῶν, καθορίζομεν τὰ κάτωθι ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν 'Υψηλὴν 'Επιταγὴν τῆς Α.Μ. τοῦ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ἐκδοθεῖσαν ἐγκύκλιον τοῦ 'Αρχηγείου Β. Χωροφυλακῆς ὑπ' ἀριθ. 1/142/59 βλ ἐγκ. 65 π.ἔ.

I. 1. Παράσημον Βασ. Τάγματος Σωτῆρος
2. » » » 'Αγ. Γεωργίου καὶ 'Αγ. Κων/νου
3. 'Αριστεῖον 'Ανδρείας (τῶν προηγουμένων Πολέμω, νέν συνεχεία τὸ μετὰ διεμβολῆς Πολέμου 1940—1941 καὶ εἶτα τὸ τοῦ 1946)
4. Παράσημον Βασ. Τάγματος Γεωργίου τοῦ Α'
5. » » » Φοίνικος
6. Πολεμικὸς Σταυρὸς (τῶν προηγουμένων Πολέμων, ἐν συνεχεία τοῦ Πολέμου 1940—1941 καὶ εἶτα ὁ τοῦ 1946)
7. Μετάλλιον 'Εξαιρέτων Πράξεων
8. » Στρατιωτικῆς 'Αξίας
9. » 'Ελληνοτουρκικοῦ Πολέμου
10. » 'Ελληνοβουλγαρικοῦ Πολέμου
11. 'Αναμνηστικὸν μετάλλιον τοῦ Βασ. Τάγματος Γεωργίου Α'
12. Διασυμμαχικὸν » Νίκης
13. Μετάλλιον 'Ελληνοϊταλογερμανικοῦ Πολέμου (1940—1941)
14. » » » (1940—1945)
15. » 'Αστυνομικὸς Σταυρὸς
16. » 'Αστυνομικῆς ἀξίας διὰ τοὺς 'Αξ/κοὺς καὶ 'Αστυνομικὸν Μετάλλιον διὰ τοὺς κατωτέρους
17. Ξένα Παράσημα κατὰ σειρὰν βαθμοῦ
18. » Μετάλλια κατὰ σειρὰν ἡμερομηνίας ἀπονομῆς.

II. 'Η ὡς ἀνωτέρω σειρὰ ἀναρτήσεως τῶν παρασήμων παραμένει πάντοτε ἡ αὐτὴ ἀνεξαρτήτως τῆς τάξεως εἰς ἣν ἀνήκει ἕκαστον τούτων.

'Ο 'Αρχηγὸς Ι. ΣΠΥΡΟΥ

ΕΙΜΑΙ ΕΝΑΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ(*)

Ὑπὸ κ. **ΛΙΑΚΟΥ ΧΡΙΣΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ**

«Τούτη ἡ ἱστορία δὲν εἶναι σὰν τὶς ἄλλες· δὲν εἶναι ἱστορία τοῦ πολέμου, δὲν εἶναι ἱστορία τῶν ντουφεκιῶν καὶ τῆς ἀντάρας. Ὅμως εἶναι μιὰ ἱστορία ἀνθρωπιᾶς καὶ τὴν ἀφιερώνω σὲ κείνους, ποὺ μὲ τὶς πράξεις τους τιμοῦν τὴν ἀνθρώπινη γενιὰ καὶ εἶναι ὑποδείγματα κοινωνικῆς εὐπρεπείας καὶ ἀλληλεγγύης.
Στὴν Ἀστυνομία τῶν Πόλεων ἀφιερώνεται τούτη ἡ ἱστορία».

***

Νύχτα ἤτανε καὶ τὸ δρομάκι θεοσκότεινο. Τὰ σύγνεφα στὸν οὐρανὸ δὲν ἄφιναν τ' ἀστέρια νὰ φωτίσουν τὴν κοιμισμένη πόλι καὶ τὸ ψιλὸ τὸ βοραδάκι περόνιαζε.. Στὸ χαμόσπιτο ἡ γρηὰ πάσκιζε νὰ ζεστάνῃ τὸ ρικνὸ κορμὶ ἀνάβοντας ἕνα-δυὸ ξυλαράκια κι' ἡ κάπνα φλόμωνε τὸ φτωχοκαμαράκι. Τὰ μάτια βουρκώνανε, μὰ ἡ ζέστα ἤτανε ἀπαραίτητη..."Ενα μικρὸ καντῆλι σπίθιζε, γιατὶ τὸ λάδι λιγοστὸ σμιγότανε μὲ τὸ νερὸ...τρεμόσβυνε τὸ φῶς κι' ἡ γρηὰ δεόταν...«ἔρμη καὶ σκότεινη εἶμαι... » Παρθένα Μεγαλόχαρη...ἔρμη καὶ σκότεινη εἶμαι...κάνε τὸ θάμμα σου κι' ἀνάπαψέ » με...τί φελάω πειὰ στὸν κόσμο. Δυὸ λεβέντες ἀνάστησα πήγανε γιὰ τὴν Πατρίδα » καὶ οἱ δυό..."Ενας στὸν πόλεμο, ὁ ἄλλος τώρα...Ἡ πεῖνα καὶ ἡ κατοχή...Τί φελάω »πειὰ στὸν κόσμο ;... τί φελάω ;;».

Τὸ ρικνὸ χέρι ἔκανε τὸ σημεῖο τοῦ σταυροῦ κι' ἀπὲ στάθηκε πάνω στ' ἀναμένα καρβουνόξυλα.

'Απ' ἔξω ἀκούστηκαν φωνές... Τρία ζευγάρια μπότες δώσανε μιὰ κλωτσιὰ στὴ ρημαγμένη πόρτα καὶ τὸ φανάρι φώτισε γιὰ λίγο τὸ μισοσκόταδο...Ξένες μιλιὲς ἀκούστηκαν κι' ἡ παρέα ἐξαφανίστηκε γελῶντας. Καταχτητές...Δὲν ἔκλεισαν τὴν πόρτα κι' ἡ γρηοῦλα ἀνασηκώθηκε. 'Ανέβηκε τὰ δυὸ σκαλοπάτια καὶ πάσκισε νὰ κλείσῃ...ὅμως,... λιγοψυχιά, ἕνας κόμπος στὸ λαιμὸ καὶ τὸ μυαλὸ θολώνει..., ἕνας βόγγος καὶ τὸ γέρικο κορμὶ κατρακυλάει... "Ενας ξερὸς κρότος κι' ἡ μαντῦλα τοῦ κεφαλιοῦ γεμίζει αἷμα, μαῦρο πηχτὸ γέρικο αἷμα.

Πόση ὥρα πέρασε κανεὶς δὲν ξέρει...κανεὶς δὲ μέτρησε...

"Ενα φανάρι ἄναψε μὲς τὴ νύχτα κι' ἡ ἀνοιχτὴ πόρτα φωτίστηκε. Δυὸ χέρια ἀνασηκώσανε τὸ γέρικο κορμὶ καὶ μιὰ ψυχὴ ἔτρεξε νὰ φέρῃ βοήθεια. Σὲ λίγο ξαπλωμένη στὸ κρεββάτι ἄνοιξε τὰ μάτια.

«Μὴ φοβᾶσαι γιαγιά, δὲν εἶναι τίποτα, θὰ περάσῃ».

Τῆς ἔδωσε δυὸ γουλιὲς κονιὰκ καὶ τὴν ἀνασήκωσε στὸ μαξιλάρι.

«"Εχεις κανένα νὰ εἰδοποιήσω ;»

«Κανένα γυιέ μου...κανένα».

«Καλὰ...περίμενε λιγάκι...μὴ φοβηθῇς».

Γύρισε σὲ λίγο μὲ μιὰ γουλίτσα γάλα κι' ἕναν ἐπίδεσμο· τὴ φρόντισε...τὴν ἔπλυνε καὶ τῆς ἔδεσε τὸ κεφάλι...

«Τὸ πρωὶ θὰ δοῦμε τί θὰ γίνῃ».

«Ποιὸς εἶσαι γυιέ μου ;»

«"Ανθρωπος γιαγιά, ἄνθρωπος ὅπως ὅλοι...μὴ μιλᾶς τώρα καὶ πάσκισε νὰ κοιμηθῇς».

Κάθησε κοντά της καὶ τῆς ἔπιασε τὸ χέρι...Κοιμήθηκε χωρὶς ἄλλη κουβέντα. Τὸ κουρασμένο κουφάρι λίγωσε... ἡ νύχτα πέρασε καὶ τὸ πρωὶ, μιὰ γειτόνισσα τὴ βρῆκε στὸ κρεββάτι.

«Τί ἔπαθες γιαγιά ;»

"Ο,τι θυμόταν τὸ ξιστόρησε :

(*) 'Απὸ τὴν ἀνέκδοτη συλλογὴ «ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ») τοῦ κ. Λ. Χριστογιαννοπούλου.

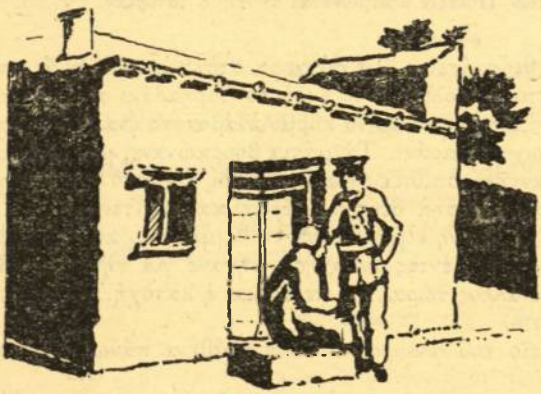
«Καλὰ ποὺ βρέθηκε αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος...ποιὸς ἦταν ;...δὲν ξέρω...ὁ Θεὸς κι ἡ Παναγιὰ τὸν στείλανε στὴν ἐρημιά μου...»

Σὰν πέρασε ἡ ὥρα ἦρθε ἕνα φορεῖο. Τὴ μεταφέρανε στὸ Νοσοκομεῖο...τὴν κρατήσανε τρεῖς μέρες καὶ τὴν τρίτη μέρα τῆς εἴπανε νὰ φύγῃ.

«Καὶ ποιὸς θὰ μὲ πάῃ ὥς τὸ ρημάδι μου ;»

«Κάποιος θὰ βρεθῇ γιαγιά ..»

Κάθησε, καὶ περίμενε...κι' ἦρθε...ἦρθε πάλι ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ καὶ τήνε πῆρε..., τὴν ἔβαλε σ' ἕνα αὐτοκίνητο καὶ τήνε πῆγε σπίτι της. Ἄνοιξαν τὴν πόρτα, σιγυρισμένο, καθαρὸ, τὸ καμαράκι τὴν περίμενε.

Εἶμαι ἕνας ἄνθρωπος γιαγιά...μονάχα ἕνας ἄνθρωπος.

«Ἔφερα τὴ γυναίκα μου γιαγιὰ καὶ σοῦ σιγύρισε λιγάκι· νὰ ἐδῶ ἔχει καὶ λίγο καφέ, κι' ἐδῶ οἰνόπνευμα καὶ μιὰ σταλίτσα ἀλευράκι».

Μιὰ σταλίτσα ἀλευράκι·!!! τὸ σαράντα ἕνα!...γέλασε τὸ πικραμένο χεῖλι καὶ εὐχήθηκε... «Τὴν εὐχή μου νἄχῃς γυιόκα μου».

«Θὰ ξανάρθω γιαγιὰ, μὴ φοβᾶσαι...».

«Δὲν εἶπε οὔτε τ' ὄνομά του καὶ νὰ δῇς ξέχασα νὰ τὸν ρωτήσω».

Σὲ λίγο ἦρθαν δυὸ κυρίες, ἔφεραν ὅ,τι μπόρεσαν, ὅ,τι ἡ ἀνθρώπινη μεγαλωσύνη μάζεψε ἐκεῖνες τὶς στιγμές..., ἕνα ζεστὸ ροῦχο..., λίγο μακαρονάκι κοφτό, ἕνα μπουκαλάκι λάδι καὶ λίγα χρήματα. «Μᾶς εἰδοποίησαν γιαγιὰ πὼς ἔχεις ἀνάγκη...ἤρθαμε βιαστικὰ σήμερα, μὰ θὰ ξανάρθουμε».

«Ἦρθε κι' ὁ παππᾶς...«ἄγγελος Κυρίου ἦτανε παππούλη...ἄγγελος Κυρίου...».

«Κανένα δὲν ἀφήνει ὁ Κύριος...καὶ τούτη τὴ σκληρὴ τὴν ὥρα εἶναι κοντά μας».

Ἄφησε κάτω ἀπ' τὸ προσκεφάλι κάτι, διάβασε μιὰ εὐχὴ καὶ πῆρε τὸ δρόμο τῆς ἀποστολῆς του.

Ἔμεινε μόνη...πῆρε τὸ μπουκάλι μὲ τὸ λιγοστὸ λάδι κι' ἔβαλε στὸ καντῆλι... ἔπειτα στάθηκε μπροστὰ στὴν Παναγιὰ καὶ πάσκισε νὰ προσευχηθῇ... «Κι' ὅποιος » κι' ἂν εἶναι Παρθένα μεγαλόχαρη προστάτεψέ τον...καὶ φέρε μοῦ τον πάλι... φέρε » τον νὰ τοῦ δώσω τὴν εὐχή μου». Δὲν ἀπόσωσε καὶ ἡ πόρτα ἄνοιξε... «Καλημέρα γιαγιά...εἴμαστε καλὰ τώρα ἔ ;» σάστισε.

«Ἔλα μέσα γυιέ μου...μέσα στὴ συφορά μου δὲ μοῦ εἶπες ποιὸς εἶσαι...δὲν » ξέρω πῶς σὲ λένε γυιέ μου νὰ σὲ βλογάω καὶ νὰ σὲ εὔχομαι...δυὸ παλληκάρια » ἔχασα κι' ἀπόμεινα μονάχη...ὅμως ὁ Θεὸς μὲ σπλαχνίστηκε καὶ στὴν σκληρὴ » τὴν ὥρα δὲ μ' ἄφησε μονάχη...ποιὸς εἶσαι γυιέ μου νὰ σὲ βλογάω στὴν προσευχή » μου ;»

Τῆς χάϊδεψε τὸ χέρι.

«Εἶμαι ἕνας ἄνθρωπος γιαγιά...μονάχα ἕνας ἄνθρωπος».

«Καὶ τ' ὄνομά σου ;»

«Τί σημασία ἔχει τ' ὄνομα γιαγιά... τὸ ἄνθρωπος φτάνει»

«Καὶ ποῦθε εἶσαι γυιέ μου... τί δουλειὰ κάνεις ;»

«Γιαγιὰ...εἶμαι ἀστυφύλακας...».

Μονάχα ἡ πίστη σου θὰ σὲ σώσῃ...

Ὑπὸ κ. **ΣΠΥΡΟΥ ΠΗΛΟΥ**, Ἀρχιφύλακος

...Μὲ πάρα πολλὰ ἀγκάθια εἶναι στρωμένος ὁ δρόμος τῆς ζωῆς...Ἔχει νεροποντὲς καὶ καταιγίδες, ποὺ ξεσπᾶν ἄξαφνα μπροστά σου καὶ σωριάζουν γιὰ μιὰ στιγμὴ σ' ἐρείπια ὅ,τι κι' ἂν βροῦν στὸ διάβα τους, ἀδιάφορες ἂν αὐτὸ τύχῃς χτίσει ἐσὺ μὲ ἱδρῶτα καὶ μὲ αἷμα....

Κάποτε ἀπὸ ἕνα Παλάτι δὲν ἀπομένει παρὰ ἕνα λιθάρι τόσο δά, ποὺ σιγὰ-σιγὰ χάνεται κι' αὐτό, καθὼς τὸ κλωτσᾶνε δίχως οἶκτο οἱ περαστικοί...

Τότε τί μένει ;...Ὁ θάνατος :... Μπὰ ὄχι...Μένει ἀκόμα κάτι ζωντανὸ καὶ παντοδύναμο...

Μένει ἡ Πίστη...ἡ Πίστη γιὰ τὸ Θεό, ποὺ κρατάει φυλακισμένες στ' ἀνεξερεύνητα Παλάτια Του ὅλες τίς ἐλπίδες τῶν ἀνθρώπων...

Τί νᾶναι λοιπὸν ἐτούτη ἡ πίστη ;...μιὰ τρέλλα ; μιὰ ἀνόητη αὐταπάτη ; μιὰ γλυκειά, ἀπραγματοποίητη χίμαιρα ;

Μὰ τί σὲ νοιάζει τί εἶναι ;...Ἐσὺ π ί σ τ ε υ ε...Καὶ ἡ Πίστη σου θὰ σὲ σώσῃ...

Πίστευε πάντα...Κι' ὅταν πονᾶς, κι' ὅταν χαίρεσαι...κι' ὅταν κλαῖς, κι' ὅταν γελᾶς... Κι' ὅταν πικραίνεσαι, κι' ὅταν εἶσαι εὐτυχισμένος... Κι' ὅταν ὅλοι σὲ θαυμάζουν, κι' ὅταν ὅλοι σ' ἔχουν ἐγκαταλείψει.....

Πίστευε πάντα ὅτι ὅλα θὰ πᾶνε μιὰ μέρα καλά... Αὐτὸ εἶναι τὸ μεγάλο μυστικὸ τῆς ἐπιτυχίας...

Καὶ γιὰ νὰ καταλάβῃς τί θέλω νὰ πῶ, θὰ σοῦ διηγηθῶ μιὰν ἀληθινὴ ἱστορία... τὴν ἱστορία ἑνὸς ἁπλοῦ, ἐργατικοῦ ἀνθρώπου, ποὺ τὸν γνώρισα ἀπὸ κοντὰ κι' ἐγίναμε φίλοι...Τὴν ἱστορία τοῦ κύρ Θόδωρου....

***

Νοικοκύρης ἦταν ὁ κὺρ Θόδωρος, δουλευτὴς καὶ προκομμένος...Καί, κοντὰ στὰ ἄλλα,ἦταν καὶ καλὸς Χριστιανός..Δὲν ἔλειψε ποτέ του ἀπὸ ἑσπερινὸ τὸ Σαββατόβραδο, οὔτε ἀπ' τὴν Κυριακάτικη λειτουργιά...

Ζοῦσε σὲ μιὰν ἥσυχη γειτονιά, στὴν ἄκρη τῆς Ἀθήνας, στοὺς πρόποδες ἑνὸς λοφίσκου, ποὺ τὸν γέμιζαν τὰ ζευγαράκια κάθε καλοκαῖρι, καὶ ποὺ τὸν ξεχνοῦσαν ὅλοι κάθε χειμῶνα...

Ζοῦσε γελαστὸς κι' εὐτυχισμένος, στὸ μικρὸ τετράγωνο καμαράκι του, σὲ μιὰ μικρούτσικη αὐλή...

Ἠλεκτρολόγος ἤτανε, κι' ἔβγαζε τὸ καθημερινό του δουλεύοντας σκληρά...

Ἀγαποῦσε τὴν τέχνη του, ὅπως ἀγαποῦσε καὶ τὸ μονάκριβο παιδί του, ποὺ φέτος ἔκλεισε τὰ πέντε χρόνια του...

Τὸ παιδί του !!! Τρόπος τοῦ λέγειν δηλαδή. Γιατὶ δὲν ἦταν πραγματικός του πατέρας ὁ κύρ-Θόδωρος... αὐτὸ τὸ παιδὶ τύχε περιμαζέψει ἀπὸ τὸ δρόμο, σὰν πέθανε ἡ μάννα του...Αὐτὸ τὸ παιδὶ δὲν εἶχε πατέρα...Ἡ μάννα του πεθαίνοντας δὲν πρόφτασε

νὰ πῇ πολλὰ γιὰ τὸ παιδί της...Μονάχα αὐτὰ τὰ λίγα λόγια κατάφερε νὰ πῇ στὸν κὺρ Θόδωρο... «Πᾶρτο, καλέ μου ἄνθρωπε, καὶ φρόντισέ το σὰν δικό σου...Δὲν ἔχει γονεῖς...»

Τὸ ἅρπαξε τότε ὁ κὺρ-Θόδωρος στὴν ἀγκαλιά του, καὶ τὸ μεγάλωσε σὰν παιδί του...Καὶ πόσες θυσίες δὲν ἔκανε γι' αὐτό !!! Καὶ κεῖνο, σὰν ἔφτασε δύο χρόνων, τὸν ἀντάμειψε γιὰ τὴν καλωσύνη του, φωνάζοντας τὴν ὁλόγλυκεια ἐτούτη λέξη, ποὺ εἶναι ἡ πιὸ ἅγια μετὰ τὸν Θεό : «Π α τ έ ρ α». Αὐτὴ ἡ λέξη στριφογύριζε στὸ νοῦ τοῦ κὺρ-Θόδωρου, ὅταν βρισκόταν στὴ δουλειά του...Καὶ αὐτὴ ἀντηχοῦσε στ' αὐτιά του σὰν γύριζε σπίτι του γιὰ ν' ἀγκαλιάσῃ τὸ παιδί του : «Π α τ έ ρ α...»

Ὦ ! πόσο τὸν ξεκούραζε αὐτὴ ἡ λέξη !!!

Κάθε σούρουπο καθὼς βρισκόταν στὸ σπιτάκι του, ἔτρεχε ν' ἀγκαλιάσῃ αὐτὸ τ' ἀγγελοῦδι, νὰ τοῦ χαϊδέψῃ τὰ χρυσᾶ μαλλάκια του καὶ νὰ τοῦ ξαναπῇ : «Γυιέ μου σ' ἀ γ α π ά ω...Σ' ἀγαπάω πολὺ-πολύ...Καὶ θὰ σὲ κάνω μιὰ μέρα, ἕνα τρανὸ ἄνθρωπο...Θὰ σὲ σπουδάξω, θὰ σὲ κάνω κύριο...Τί ; Δὲν μὲ πιστεύεις ; Μὰ ἔχω τίποτε ἄλλο πιὸ πολύτιμο στὸν κόσμο αὐτό, ἐκτὸς ἀπὸ σένα ;... Αὐτὰ καὶ ἄλλα ἔλεγε στὸ γυιό του ὁ κὺρ Θόδωρος...Εἶχε πλάσει γιὰ τὸ παιδί αὐτὸ χιλιάδες ὄμορφα ὄνειρα...

Κι' οἱ μέρες κυλοῦσαν ἤρεμα, γεμᾶτες γαλήνη καὶ εὐτυχία...ὅταν, ἄξαφνα, ξέσπασε ἡ μεγάλη μπόρα...Καὶ ζήτησε νὰ σωριάσῃ σὲ ἐρείπια τὸ Παλατάκι τῶν ὀνείρων του...ἦταν, θυμᾶμαι, μεσημέρι...

Ἕνα ἡλιόλουστο, ζεστὸ μεσημέρι, ἀπὸ κεῖνα ποὺ μονάχα στὴν Ἀθήνα συναντᾷς. Ἀξέχαστο μεσημέρι γιὰ τὸν κὺρ-Θόδωρο...Γιατί, μέσα σὲ λίγες ὧρες, εἶχε ζήσει μιὰν ὁλόκληρη ζωή...

Γιόρταζε ὁ γυιός του τὰ γενέθλιά του, κι' εἶχε ἀπὸ πολὺ πρωῒ ἑτοιμάσει τὸ μεγάλο πανηγύρι τῆς χαρᾶς...

Κι' ἐκάλεσε καὶ 5-6 γειτόνους νὰ μοιραστοῦν τὴν εὐτυχία του...Ἔτσι κάνουν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἀπ' τὰ πολὺ παληὰ χρόνια...

Μὰ...ξαφνικὰ...ἀνάμεσα στὸ φαγοπότι καὶ τὸ γλέντι, ἐκτύπησε ἡ πόρτα... Καὶ στὸ ἄνοιγμά της ὥρμησε ἡ νεροποντή, ποὺ λέγαμε πάρα πάνω...

Ἦταν «ἐ κ ε ῖ ν ο ς...» ὁ ἄλλος... ὁ αἰώνιος ἀντίπαλος μέσα στὸ ρίγκ τῆς ζωῆς.. Αὐτὸς ποὺ μᾶς ζητάει νὰ τοῦ παραδώσουμε τὸ βιός μας, μὲ τὸ δικαίωμα τοῦ νόμιμου ἰδιοκτήτη...

Ἦταν ἡ Μοῖρα ἡ Τυφλή, ποὖρχεται ἀκάλεστη νὰ παρακαθήσῃ στὸ τραπεζάκι τῶν ὀνείρων μας, γιὰ νὰ φάῃ τὴ μερίδα τοῦ λέοντος καὶ νὰ χαλάσῃ τὴν πίστη μας...

Ἦταν ὁ «ἄλλος»...ὁ πραγματικὸς πατέρας τοῦ παιδιοῦ τοῦ κὺρ-Θόδωρου... Ἔσερνε μαζί του γραμματικοὺς καὶ δικηγόρους, κλητῆρες καὶ ἀνθρώπους τοῦ νόμου, μὲ χαρτιὰ καὶ μὲ σφραγῖδες, γιὰ νὰ ζητήσῃ τὸ παιδί του...αὐτὸ ποὺ ποτές του δὲν γνώρισε, αὐτὸ ποὺ εἶχε μεγαλώσει ὁ κὺρ-Θόδωρος μὲ κόπους καὶ μὲ στερήσεις.

Ὅταν τοῦ ἐξήγησαν τί ἤθελαν, σάλεψε τὸ λογικό του. Οὔτε σεισμὸς δὲν θὰ τὸν συντάραζε μὲ τέτοια τρομερὴ δύναμη.

«...Ποιὸ παιδί σου ζητᾷς ;...τὸν Ντῖνο μου ; τὸ παιδί μου θέλεις νὰ μοῦ πάρῃς ; » Πῶς ; Μὲ ποιὸ δικαίωμα ; Αὐτὸ εἶναι γιὰ μένα ἡ ζωή μου ὁλόκληρη...Βάλτε τὰ » χαρτιά σας μέσα στὶς πέτσινες σακκοῦλες σας...Ἡ ἀγάπη δὲν μετριέται μὲ σφρα- » γῖδες καὶ μὲ βουλοκέρια...Ἐτοῦτο τὸ παιδὶ εἶναι δικό μου...νὰ βρῆτε ἕνα ἄλλο... » Ὁ γυιός μου!!!Αὐτὸς εἶναι ὁ γυιός μου...Θὰ τὸν σπουδάξω, θὰ τὸν κάνω μεγάλο » καὶ τρανὸ στὴν κοινωνία...Δὲν σᾶς τὸν δίνω...Ὄξω ἀπὸ δῶ καταραμένοι...Ὄξω » ἀπ' τὸ φτωχικό μου...Ἄκου λέει δὲν ἔχω παιδί !!! Κι' αὐτὸ τί εἶναι ; Ἐσεῖς τὸ » μεγαλώσατε ; Ἐσεῖς τὸ φροντίσατε ; Ἐσεῖς τὸ ἀγαπήσατε, ποὺ δὲν ξέρατε οὔτε » τὴ φάτσα του ; Φύγετε ἀπὸ δῶ...Ὅλοι...Κι' ἐσεῖς...κι' οἱ ἄλλοι...Θέλω νὰ μείνω » μόνος μὲ τὸ γυιό μου...Νὰ κουβεντιάσω μαζί του γιὰ τὸ μέλλον του... Γυιέ μου... » Ἀκοῦς τί λένε οἱ θεοπάλαβοι ; Ἀκοῦς ἐκεῖ !!! Ὄξω...Ὄξω σᾶς λέω ἀπὸ δῶ...».

Ἦταν μιὰ φριχτὴ σκηνή, ἀπ' αὐτὲς ποὺ μονάχα ἡ τυφλὴ μοῖρα μπορεῖ νὰ σκηνοθετήσῃ...

Καὶ τὴν ἔζησα ἀπὸ κοντά, γιατὶ ἤμουν ὑπηρεσία, κι' ἔσπευσα νὰ δῶ τί γίνεται, μέσα στὸ σπίτι τοῦ κὺρ-Θόδωρου...

Σκληρὴ ποῦναι ἡ δουλειά μας!!!...

Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ εἶχαν τὸ δικαίωμα νὰ πάρουν τὸ παιδί του... Καὶ τὸ πῆραν, μὲ τὴ βοήθειά μου,δυστυχῶς...

Κι' ὅταν ἀπομείναμε μόνοι, ἐγὼ κι' ὁ κὺρ-Θόδωρος, μπροστὰ στὸ καλοστρωμένο τραπέζι, προσπάθησα νὰ τοῦ μιλήσω γιὰ τὴν Πίστη. Αὐτὴν ποὺ μετακινεῖ βουνά...

Μὰ τί ἀξία ἔχουν τὰ λόγια σὲ κάτι τέτοιες στιγμές !!!...

***

Τώρα ἔχει νυχτώσει γιὰ καλά..."Εξω ἀπ' τὸ παράθυρο, κάποιες χινοστιβάδες χτυπᾶνε ἀπαλὰ τὸ τζάμι...λὲς καὶ ἀκκομπανιάρουν ἕνα παράξενο τραγούδι... τὸ τραγούδι τῆς ζωῆς...

Ἔρημα στὸν κῆπο ὅλα...Καὶ τὰ κλαριὰ τῶν δέντρων μοιάζουν σὰν κοκκαλιασμένα χέρια, ποὺ ἁπλώνονται, ζητιανεύοντας, στοὺς περαστικούς...

Μέσα στὴν μικρὴ τετράγωνη καμαρούλα, σκυμμένος πάνω ἀπ' τὸ μικρὸ μαγκάλι ὁ κὺρ-Θόδωρος, συνεχίζει μιὰ ἀτέλειωτη κουβέντα μὲ τὸν ἑαυτό του... «...Γυιός μου λέει !!! Καλὲ τί μᾶς λές ; Ὅλο σκοτοῦρες καὶ μπελάδες εἶχα μὲ δαῦ» τον...Καλλίτερα ποὺ μοῦ τὸν πῆραν...Τί νὰ τὸν κάνω ;...Δὲν θέλω γυιό... Τί νὰ » τὸν κάνω ; Δὲν θέλω κανένας νὰ μὲ φωνάζῃ πατέρα...Δὲν θέλω κανένας νὰ μὲ » καρτεράῃ στὴν αὐλόπορτα καθὼς γυρνάω κουρασμένος ἀπὸ τὴ δουλειά μου... Ἄ» κου γυιός μου !!! Ὄχι, βρὲ παληόπαιδο !!! Δὲν σὲ θέλω...Νὰ μὴν ξανάρθῃς γιατὶ » θὰ σὲ διώξω...Τί νὰ σὲ κάνω...Βάρος ἤσουνα γιὰ μένα...» Καὶ λέγοντας αὐτὰ ὁ κὺρ Θόδωρος εἶχε ξεσπάσει σ' ἕνα σπαραχτικὸ κλάμμα...

Μπροστὰ στὰ πόδια του, πάνω στὸ ἀσκούπιστο πάτωμα, λίγα παιχνίδια εἶναι ἁπλωμένα ! Ἕνα ξύλινο ντουφεκάκι, ἕνα τόπι, λίγα μολυβένια στρατιωτάκια, βιβλία... Σκύβει ὁ κὺρ-Θόδωρος κουρασμένα καὶ παίρνει τὸ ντουφεκάκι...τὸ χαϊδεύει, τὸ φιλᾶ, καὶ κλαίει...κλαίει...κλαίει...μέχρι ποὺ τὸν βρίσκουν τὰ πρῶτα φῶτα τῆς ἡμέρας... Τὸ μαγκάλι ἔχει πιὰ σβύσει..."Ομως ὁ κὺρ-Θόδωρος στὴν ἴδια πάντα θέση στέκει μὲ τὸ κεφάλι βαρύ...Δὲν κλαίει...Δὲν ἔχει ἄλλα δάκρυα πιά...Μονάχα ἕναν πόνο νοιώθει στὴν καρδιά...

Ἄξαφνα,.. ἀθόρυβα, τὸ πόμολο τῆς πόρτας τρίζει... κινιέται τὸ θυρόφυλλο σιγὰσιγὰ καὶ μιὰ φωνὴ ἀκούγεται ἀπὸ δίπλα «Π α τ έ ρ α !!!»

Ἐκεῖνος χαμογελάει πονεμένα...Τὄξερε. Εἶχε πιὰ τρελλαθῆ. Κι' αὐτὴ ἡ φωνὴ θὰ τὸν καταδιώκῃ σὰν τὸν Χάροντα, γιὰ νὰ τὸν τυραννήσῃ... «Πατέρα, δὲν μ' ἀκοῦς ; Ἐγὼ εἶμαι, ὁ γυιός σου...».

Γυρίζει ἀπότομα τὸ κεφάλι του ὁ κὺρ-Θόδωρος, τὰ μάτια του εἶναι ἀγριεμένα, λὲς κι' εἶναι ἕτοιμα νὰ πεταχτοῦν ἀπ' τὶς κόγχες...Τὰ χείλη του σιγοτρέμουν...τὸ λαρύγγι του εἶναι στεγνό...Κάτι κλείνει τὸ λαιμό του...Δὲν πορεῖ νὰ μιλήσῃ, οὔτε νὰ καταπιῇ..."Ορθιο μπροστὰ στὴν πόρτα, τὸ π α ι δ ί του....

Ὁ κὺρ-Θόδωρος τὸ κυττάζει μαρμαρωμένος, ἡ ἀναπνοή του γίνεται βαρειά, ἕνα ρῖγος περνᾶ τὸ σῶμα του...

«..."Ε! πατέρα...Τί ἔπαθες ; Δὲν μ' ἀγαπᾶς πιά ;» Τότε τὸ ἄψυχο κουφάρι τοῦ γέρου παίρνει ζωή...μιὰ φλόγα ξεπετάγιεται ἀπὸ μέσα του... Τὸν καίει... τὰ χείλη του διψοῦν...ἁπλώνει τὰ χέρια, καὶ κρύβει στὴν ἀγκαλιά του τὸ παιδί...

«...Ἐσύ ; ποῦ ἤσουν ; Γιατὶ ἄργησες ;...πῶς βγῆκες μ' αὐτὸ τὸ κρύο χωρὶς » τὰ γάντια σου ; Ἔφαγες ; Ἐσὺ εἶσαι ὁ γυιός μου. Τὸ ξέρεις ;... Ἡ πληγὴ ποὺ

» ἔχω στὴν καρδιὰ μάτωσε πάλι...Μὴ φεύγῃς...Δὲν μπορῶ...Φοβᾶμαι παιδί μου..·
» Φοβᾶμαι τὴ μοναξιά...Φοβᾶμαι τὴ σκιά σου...Μὴ φεύγεις...»

—« Μά, πατέρα, ἄκουσέ με...Δὲν ἦρθα γιὰ νὰ μείνω...»

—« Θὰ... θὰ φύγῃς πάλι ;...Ἄντε λοιπὸν ! Τί κάθεσαι ; Φύγε...Ἄμε ὅπου σ'
» ἀρέσει...Ἐγὼ...ἐγὼ...δὲν...σ' ἀγαπάω πιά...Τἄκουσες ;...»

—« Πατέρα, γιὰ κύτταξέ με καλὰ στὰ μάτια...Ἀλήθεια τὸ λές ; Δὲν μ' ἀγα-
» πᾶς πιά ; Ὅμως γιατί ; τί κακὸ σοὔκανα ;...»

«Ἄσε με...Ἄσε με εἶπα... Φύγε !!! Δὲν μπορῶ...Δὲν ἀντέχω ἄλλο...Ἀφοῦ
» δὲν ἦρθες γιὰ νὰ μείνῃς, τότε γιατὶ ξαναγύρισες ;...»

«Μά, γιὰ νὰ σὲ πάρω μαζί μου, στὸ Ἐξωτερικό....

«...Ποῦ ; ποῦ ; εἶπες ; στὸ Ἐξωτερικό ; Χά ! χά ! χά !. Καλὸ ὄνειρο μοῦ
» σκάρωσε ὁ ὄξ ἀποδῶ...».

«Ὄχι ! Δὲν εἶναι ὄνειρο. Συμφωνήσαμε μὲ τὸν ἄλλον...Μ' αὐτὸν ποὺ λέει
» πὼς εἶναι πατέρας μου, ναρθῇς μαζί μου ὅπου πάω...Θὰ μείνῃς γιὰ πάντα μαζί μας,
» καὶ θἄχῃς καὶ πολλὰ λεπτά, καὶ θὰ μὲ λὲς γυιό σου, καὶ θὰ σὲ φωνάζω πατέρα...
» Ἄντε πατέρα βιά σου, μᾶς περιμένουν...»

Μάζεψε τότες τὰ λίγα πράγματά του ὁ κὺρ-Θόδωρος, κι' ἀκολούθησε τὸν πλούσιο γυιό του στὸ ἐξωτερικό...

Ζῇ καὶ βασιλεύει ἐκεῖ κάτω τώρα...

Χαρούμενος κι' εὐτυχισμένος, ξαναγύρισε στὴν πίστη τῶν πατέρων του...

***

Ὅμως δὲν τελειώνει ἐδῶ αὐτὴ ἡ ἱστορία...Μᾶλλον δὲν τελειώνει ποτέ... Εἶναι ἡ αἰώνια πάλη τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὴν ἀπιστία του... Μὰ τὴν ὥρα πάντα ποὺ λυγίζει κι' εἶναι ἕτοιμος νὰ παραδώσῃ τὸ πνεῦμα του στὶς σειρῆνες τοῦ κακοῦ, νά σου καὶ γλυκοροδίζει μιὰ καινούργια αὐγούλα, ὅλο ὄμορφα χρώματα, λουλούδια καὶ ἐλπίδες...

Πίστευε λοιπόν...Καὶ δὲν θὰ χάσῃς ποτὲ τὸ θάρρος σου...

Ἡ ζωὴ εἶναι πάντα ὄμορφη...κι' ἡ ἐλπίδα γίνεται πιὸ γλυκειὰ μέσα στὶς φουρτοῦνες...

Μὲ ὅλη τὴν καρδιὰ σοῦ εὔχομαι φίλε ἀναγνώστη, νὰ ἀποκτήσῃς τόση πίστη, ὥστε νἄχῃς τὴ δύναμη νὰ μετακινήσῃς ἀκόμα καὶ βουνά...

ΣΠ. ΠΗΛΟΣ

Ὁ στοχασμὸς καὶ ὁ πόνος

Ὑπὸ κ. **Κ. ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗ**, δοκ. Ὑπ/μου

Χαϊδεύει τὸ δροσιστικὸ μαϊστράλι τὸ αὐλακωμένο πρόσωπο τοῦ γέρου πατέρα ποὺ κάθεται σιωπηλὸς στὴν ἀκροθαλασσιὰ στὸ βράχο. Ὁλόλευκα τὰ μαλλιά του μαρτυροῦν τὸ μακρὺ δρόμο ποὺ πέρασε καὶ τὸ πονεμένο του βλέμμα τὸ παράπονο του ἀπὸ τὴ ζωή.

Ὁ ἥλιος γέρνει πρὸς τὴ δύση καὶ καθὼς οἱ τελευταῖες του ἀκτῖνες ἀνταν-κλοῦν πάνω στὴ γαλανὴ καὶ ἤρεμη θάλασσα, στοὺς λόφους τριγύρω παντοῦ, ἡ πλάση ὁλόκληρη λὲς καὶ γοργοστάζει μενεξεδένιο αἷμα. Τὸ ἥσυχο κύμα σπάει ἀνάλαφρα καὶ ἁπαλὰ καὶ σπαταλᾷ τ' ἀμέτρητα φιλιά του στὴν ὁμορφη ἀμμουδιά. Ἡλιοβασίλεμμα!! Ἡ χιλιοτραγουδισμένη ὥρα τῶν στοχασμῶν καὶ τῶν ἀναπολήσεων. Ἡ ὁμορφότερη στιγμὴ τῆς ἡμέρας, ὄντας ξεψυχάει στὸ κατῶφλι τῆς μυστηριακῆς καὶ ἄγνωστης νύχτας.

Χρόνια τώρα ὁ δύστυχος γέρος, τὶς ἡμέρες αὐτὲς τοῦ Μάη, ἔρχεται πάντοτε τὸ δειλινό, καὶ κάθεται στὸν ψηλότερο βράχο τῆς παραλίας, στὴν ἄκρη τοῦ χωριοῦ του, ἄφωνος, ἀκίνητος, μελαγχολικός, μὲ τὴ ματιὰ καρφωμένη στὸ βάθος τοῦ ὁρίζοντα, λὲς καὶ παρακολουθεῖ ὧρες ὁλόκληρες τὴν πορεία τοῦ ἥλιου πρὸς τὴ δύση του. Οἱ ἀραιοὶ διαβάτες φαίνεται πὼς δὲν τὸν προσέχουν πιὰ γνωρίζοντες τὸ μεγάλο μυστικό του. Οἱ γλάροι, γνώριμοί του καὶ αὐτοί, διαγράφοντας μικρούς καὶ μεγάλους κύκλους πάνω ἀπὸ τὴ θάλασσα, ἔρχονται καὶ πάλι ξαναφεύγουν· τὸν συνοδεύουν ἄρά γε στοὺς μακρυνοὺς του στοχασμούς; Κάπου-κάπου παρακολουθεῖ τὸ ἀθόρυβο φτερούγισμά τους. Τοῦ φέρνουν μήπως ἀναμνήσεις ἀπὸ τὸ σκληρὸ παρελθόν; τὸν ξυπνοῦν ἀπὸ τὴν ἀδιαφορία γιὰ τὰ τωρινὰ ἢ τὸν τρομάζουν γιὰ τὰ μελλούμενα; Ποιὸς ξέρει!!! Στὴ ζωή του πέρασε ἀσφαλῶς τρικυμίες, μπόρες καὶ καταιγίδες. Ἡ ἀγριεμένη ψυχή του βρίσκει τώρα παρηγοριὰ πλάϊ στὴ γαληνεμένη θάλασσα, μέσα στὴν πασίχαρη, στὴν καλὴ καὶ ὄμορφη φύση. Φτερουγίζει ἡ σκέψη του στὶς μακρυνὲς ἡμέρες τοῦ πολέμου, τῆς κατοχῆς καὶ τῆς ἀπελευθερώσεως. Εἶχε τότε τὸ παιδί του νέο καὶ ὥριμο παλλικάρι, γεμᾶτο ὄνειρα καὶ ἐλπίδες, καμάρωνε δίπλα του καὶ ἕνοιωθε τὸν ἑαυτό του, ὡς τὸν εὐτυχέστερο πατέρα τοῦ κόσμου.

Στὶς ἄπειρες φροντίδες γιὰ τὸν πολυαγαπημένο του γυιό, ξεχώριζαν οἱ ἀδιάκοπες συμβουλές, βγαλμένες ἀπὸ τὴν πεῖρα τῆς σκληρῆς πραγματικότητας. Ἀπέφυγε νὰ τοῦ δείξῃ τὴν ἄσχημη πλευρὰ τῆς ζωῆς στὰ νεανικά του χρόνια, περιμένοντας ὡριμότερες καὶ καλύτερες ἴσως στιγμές. Ἤθελε νὰ τοῦ πλημμυρίσῃ τὴν ψυχὴ μὲ καλωσύνη, ἄπειρη καλωσύνη καὶ ἀγάπη, μὲ ἀξιοπρέπεια, σεβασμό, τιμιότητα, ἀγνότητα, νὰ τοῦ καταπνίξῃ ὅσο μπορεῖ τὸ ἄγριο ὑποσυνείδητο καὶ νὰ τοῦ θεριέψῃ τὴν πίστη πρὸς τὶς ἀξίες καὶ τὶς ὁμορφιὲς τῆς ζωῆς. Ἕναν ψυχικὸ κόσμο ὅμορφο! ἠθικό! ἀγγελικό!

Ἀγωνίστηκε στὴ ζωή του σκληρά, ἐκοπίασε ἀφάνταστα καὶ γιαυτὸν τὸν ἐπιούσιο ἀκόμη, ἐγνώρισε τὴν περιφρόνηση τῶν συνανθρώπων, τὴν πίκρα γιὰ τὴν ἀδιαφορία καὶ τὴν ἀδικία τῶν πολλῶν, ἤθελε ὅμως τὸ παιδί του νὰ ζήσῃ διαφορετικὰ καὶ νὰ ξεκινήσῃ γιὰ τὸν ἀγῶνα μὲ ἐφόδια στερεὰ καὶ αἰσιοδοξία γιὰ τὸ μέλλον. Τοῦ ἔκρυψε μὲ ἐπιμέλεια τὴ δική του πικρία γιὰ τὸν κόσμο, ὄντας βέβαιος ὅτι στὴν ἄδολη

ψυχή του θέση ἔχει ἡ ἀγάπη καὶ ὄχι τὸ μῖσος· ἡ ἐλπίδα, τὸ θάρρος, ὁ δημιουργικὸς σκοπὸς καὶ ὄχι ἡ ἄρνησις.

Ἔχασε τὴν ἀγαπημένη του γυναίκα στὶς μαῦρες ἡμέρες τῆς κατοχῆς, τὸν πιστὸ καὶ ἀληθινὸ σύντροφό του στὶς ἄσχημες καὶ τὶς χαρούμενες στιγμές. Ἔκλαψε πικρά, πόνεσε πολύ! ἔνοιωσε τὴν παγερὴ νύχτα νὰ τὸν περιτριγυρίζῃ, τὴν καρδιά του νὰ σπαράζῃ καὶ εἶδε πρὸς στιγμὴν τὴ ζωὴ κενὴ καὶ χωρὶς περιεχόμενο.

Εἶχε ὅμως τὸ παιδί του, γιὰ χατῆρι του ἔπνιξε τὸ μεγάλο πόνο, σκούπισε τὰ δάκρυα καὶ τοῦ χάρισε ὅλη του τὴν ψυχή. Βρῆκε κοντά του τὴν παρηγοριὰ καὶ ξανάφτιαξε σιγὰ-σιγὰ τὴν κατεστραμμένη ζωή του.

Ὁ χρόνος κυλοῦσε, ἡ παλιὰ πληγὴ ἔκλινε καὶ ἄρχισε νὰ ροδοχαράζῃ μιὰ καινούργια μέρα καὶ ἕνα μέλλον ἐλπιδοφόρο. Γι' αὐτόν;... ὄχι! Βέβαια γιὰ τὸ παιδί του, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνος αὐτὸ ποθοῦσε, ἡ χαρὰ ἐκείνου ἦταν γιαὐτὸν εὐτυχία, ἡ εὐτυχία ἐκείνου τὸ πᾶν γιαυτόν.

Οἱ Γερμανοὶ ἔφυγαν, ἡ ρημαγμένη πατρίδα ἀρχίζει τὴν περισυλλογὴ τῶν ἐρειπίων. Πάνω ἀπὸ τὰ ἀποκαΐδια καὶ τὶς στάχτες, τὰ χαλάσματα καὶ τὶς καταστροφὲς ἀκούγεται ἀκόμη τὸ τραγικὸ λάλημα τῆς κουκουβάγιας, ἡ διαπεραστικὴ φωνὴ τοῦ γκιώνη ποὺ καλεῖ τὸ χαμένο ἀδελφό του, ἀλλὰ καὶ ἡ παρήγορη φωνὴ τοῦ κούκου, μήνυμα γιὰ τὸν ἐρχομὸ τῆς ἄνοιξης.

Ὦ! ὁ δύστυχος πατέρας πόσο θυμᾶται ἐκείνους τοὺς καιρούς. Ἕνας βαθὺς ἀναστεναγμὸς ταράζει κάπου κάπου τὸ ἀπολιθωμένο κορμὶ καὶ τὴ χαμένη του σκέψη. Ὅλη του ἡ ζωὴ ἀπὸ τὰ πρῶτα παιδικὰ χρόνια περνᾷ μπροστά του σὰν σὲ ἀργὸ γύρισμα κινηματογραφικῆς ταινίας, ποὺ σταματᾷ κάπου ἐδῶ.

Δειλινὸ ἦταν καὶ τότε τοῦ Μάη ὅμορφο. Ὑπερήφανος γιὰ τὸ δημιουργημά του, ἦρθε καὶ κάθησε σὲ τοῦτο τὸ βράχο περιμένοντας τὸ παιδί του, νὰ μιλήσουν γιὰ τὸ μεγάλο του ταξεῖδι. Τὴν ἄλλη μέρα ἔφευγε γιὰ τὴν Ἀθήνα προκειμένου νὰ καταταγῇ στὴν Ἀστυνομία τῶν Πόλεων. Ἦρθε ὁ καιρὸς νὰ ὑπηρετήσῃ τὴν πατρίδα καὶ μαζὺ νὰ δημιουργήσῃ τὴ ζωή του πιστεύοντας στὸν προορισμὸ καὶ τοὺς σκοποὺς τοῦ ἀστυνομικοῦ.

Ἐνοιωθε καὶ πάλι ὁ γέρος τὴ μοναξιὰ νὰ τὸν πλησιάζῃ καὶ τὸν πόνο τοῦ χωρισμοῦ νὰ τοῦ ἀνοίγῃ τὶς παληὲς του πληγές. Ἔδωσε τὶς τελευταῖες συμβουλές, ἐνῶ ἕνα δάκρυ χαρᾶς καὶ λύπης τοῦ ἔβρεχε τὸ πρόσωπο.

«Ἀγαπημένε μου πατέρα, εἶπε ὁ νέος, νὰ εἶσαι βέβαιος ὅτι ἡ ἀγάπη μου θὰ » σὲ συντροφεύει παντοῦ. Ὁ καϋμὸς τῆς ζωῆς μου εἶναι νὰ δημιουργηθῶ καὶ νὰ » ἐξελιχθῶ στὴν κοινωνία, γιὰ νὰ νοιώθῃς κι' ἐσὺ τὴν ὑπερηφάνεια ποὺ σοῦ ταιριάζῃ· » γιὰ νὰ χαρῇς καὶ εὐτυχήσῃς στὰ ὑπόλοιπα χρόνια τῆς ζωῆς σου. Νὰ καμαρώνῃς » πλάϊ μου σὰν ἄξιος καὶ πραγματικὸς δημιουργός· νὰ δικαιωθοῦν οἱ κόποι σου καὶ » νὰ ξεχασθοῦν οἱ πίκρες ποὺ δοκίμασες. Ἡ πατρίδα ποὺ καλοῦμαι τώρα νὰ ὑπη- » ρετήσω θὰ σταθῇ ἀσφαλῶς, ὁ καλός μου, μετὰ ἀπὸ σένα, παραστάτης. Κάνε λίγο » ὑπομονὴ καὶ τὰ ὄνειρά μας θὰ γίνουν πραγματικότητες».

Τοῦ εὐχήθηκε ἐκεῖνος καλὴ σταδιοδρομία, τοῦ συνέστησε σύνεση καὶ προσοχὴ στὰ πρῶτα του βήματα, μετριοφροσύνη, γενναιοφροσύνη, ἀγαθότητα, πραότητα καὶ ψυχραιμία στὶς πράξεις του. Ἐνοιωθε μὲ τὶς λίγες γνώσεις καὶ τὴ μεγάλη του πεῖρα ὅτι τὸ ἐπάγγελμα ποὺ διάλεξε τὸ παιδί του ἦταν ἀπὸ τὰ πιὸ δύσκολα, τὰ πιὸ σκληρά, ποὺ βάλλεται εὔκολα, ἀλλὰ διατηρεῖ ἀκέραια τὴν ἀξία του. Εἶναι ἐπάγγελμα προσωπικότητος, λειτούργημα ποὺ ἀπαιτεῖ κατ' ἀρχὴν χαρακτῆρες, καὶ δὲν ἤθελε τὸ ὅμορφό του βλαστάρι νὰ χαθῇ μέσα στὴν τύρβη καὶ τὴ ρηχότητα τῆς ζωῆς. Μὲ αὐτὲς περίπου τὶς σκέψεις ἔφυγαν ἀπὸ τὴν ἀκρογιαλιά, ἐνῶ ἡ σιγαλιὰ τῆς νύχτας βασίλευε τριγύρω. Εἰκόνα ὅμορφη, ἐξέχαστη καὶ γιὰ τοὺς δύο. Ἕνα δάκρυ, μιὰ εὐχὴ τοῦ πατέρα, ἡ εὐγνωμοσύνη καὶ ἡ πλούσια ψυχὴ τοῦ νέου.

Τὸ τραγοῦδι τῆς ζωῆς εἶναι ὅμως μαζὺ καὶ μοιρολόϊ. Οἱ ἄνθρωποι ἔρχονται

καὶ παρέρχονται, πέφτουν καὶ μαραίνονται σὰν φθινοπώρου φύλλα. Ἐκεῖνος σκοτώθηκε πολεμῶντας τοὺς ἐχθροὺς τῆς πατρίδας καὶ ὁ πατέρας ἔμεινε μοναχός του σὰν τὴν καλαμιὰ στὸν κάμπο. Μὲ τὸ θλιβερὸ μήνυμα, ὁ κόσμος ἔσβησε γιαυτὸν μονομιᾶς. Ἀρρώστηκε βαρειὰ καὶ παρ' ὀλίγο νὰ πεθάνῃ. Στὸ παραμίλημά του ἡμέρες ὁλόκληρες ἀνέφερε τὴ γυναίκα του καὶ τὸ παιδί του. Ἦταν ἆρά γε μαζύ της καὶ τοὺς χαιρότανε ἢ τοὺς ἀναζητοῦσε καὶ δὲν τοὺς εὕρισκε;

Ὅταν ἔγινε καλά, ὁ πόνος τοῦ εἶχε αὐλακώσει τὸ πρόσωπο. Οἱ βαθειὲς ρυτίδες, τὰ ὁλόλευκα μαλλιά, τὸ βλέμμα ποὺ πάντα ταξίδευε μὲ τὴ σκέψη μαζὺ σὲ ἄλλους κόσμους φανέρωναν τὸ μεγάλο του παράπονο γιατὶ ἔμεινε τελευταῖος στὴ ζωή.

Πῆγε στὸ βράχο καὶ στὴν πέτρα ποὺ κάθησε μὲ τὸ παιδί του τὴν τελευταία μέρα τοῦ χωρισμοῦ, χάραξε ἕνα μεγάλο σταυρὸ καὶ ἄφησε λίγα λουλούδια. Ἦταν ὁ τάφος τοῦ πολυαγαπημένου παιδιοῦ. Ἐκεῖ πάνω ἔχυσε δάκρυα πολλά. Ἔκλαψε ὅσο δὲν μπορεῖ νὰ φανταστῇ ἄνθρωπος. Μοιρολογοῦσε τοὺς δικούς του ποὺ χάθηκαν ἔτσι ἄξαφνα καὶ πρόωρα καὶ τὰ δάκρυά του ἔσκαβαν τὴν πέτρα καὶ πότιζαν τὸ λίγο χῶμα. Οἱ τόσοι του καϋμοὶ καὶ τὰ ὄνειρα τῆς ζωῆς του ἔσβησαν ἀπροσδόκητα καὶ αὐτὸς ἀπόμεινε περιμένοντας τὸ θάνατο ποὺ μόνον γιαυτόν, τί παράξενα ἀλήθεια, ἀργοῦσε νὰ ἔλθῃ.

Κάθε ποὺ τὶς ἡμέρες αὐτὲς τοῦ Μάη ἀνέβαινε στὸ βράχο, ζοῦσε τὶς πιὸ ὄμορφες στιγμές. Τὸ ἀγαπημένο του παιδὶ ἦταν πλάϊ, εἶχε γυρίσει ἀπὸ τὴν πρωτεύουσα, Ἀξιωματικὸς τῆς Ἀστυνομίας ὅπως τὸ ὀνειρευότανε, καὶ τοῦ διηγῆτο τὴ ζωή του, τὶς ἐπιτυχίες καὶ τοὺς πόθους του. Τοῦ χάϊδευε στοργικὰ τὸ χέρι καὶ ἔβλεπε μπροστά του ὁλοζώντανη τὴν εἰκόνα ποὺ ὁ γυιός του περήφανος τὸν ἔδειχνε παντοῦ σὲ ὅλους, ἔλεγε μὲ καμάρι σὲ συναδέλφους, προϊσταμένους καὶ φίλους ἐκεῖ στὴν Ἀθήνα «αὐτὸς εἶναι ὁ πατέρας μου».

Ὁ πόνος γιὰ μιὰ χαμένη εὐτυχία ἔχει καὶ αὐτὸς τὴν ἡδονή του. Τὰ δάκρυα ποὺ θὰ σοῦ βρέξουν τὸ μάγουλο θὰ ξαλαφρώσουν τὴ ψυχή σου, θὰ σὲ ἀνακουφίσουν χωρὶς νὰ τὸ θές, πρὶν ὅμως κλάψῃς θὰ νοιώσῃς τὴν ἀνάταση τῆς ψυχῆς σου σ' ὅλο τὸ μεγαλεῖο της, τὸ κατέβασμά της, τὸ τόσο γοργὸ καὶ ἀναπολῶντας στοχαστικὰ τὸ χθὲς θὰ φωτίσῃ τὴν πονεμένη σου ἔκφραση ἡ ἀνταύγεια τῶν χαρούμενων καιρῶν ποὺ ἔζησες.

Μόνο κατὰ τὶς στιγμὲς αὐτὲς ξεχνοῦσε ὁ δύστυχος τὴ μεγάλη του συμφορά, ζοῦσε στὸ φανταστικό του κόσμο, ποὺ θὰ μποροῦσε ὅμως νὰ εἶναι πραγματικότητα καὶ ποὺ τόσο κάποτε ἔβλεπε κοντά του. Ὁ χρόνος κυλοῦσε γρήγορα, ἄμβλυνε τὸ μεγάλο του πόνο καὶ τὴν κακία του γιὰ τοὺς ἀνθρώπους. Ἀναλογιζότανε τώρα τὰ ἑκατομμύρια ἐκείνων ποὺ πέθαναν γιὰ τὴ λευτεριὰ καὶ τὰ θύματα τοῦ μεγάλου πολέμου καὶ ἀνακουφιζότανε πιστεύοντας πὼς καὶ τὸ παιδί του ἀγωνίστηκε καὶ προσέφερε τὸ αἷμά του γιὰ τὴν πρόοδο καὶ τὸ καλὸ τῆς πατρίδας καὶ τῆς ἀνθρωπότητας. Μέσα στὶς κακίες καὶ τὰ μίση τῶν ἀνθρώπων ὀρθώνονται ξεχωριστὰ οἱ τιμημένοι νεκροί, οἱ ἀγωνισταὶ καὶ ἀνώνυμοι ἥρωες ποὺ σκοτώθηκαν γιὰ τὰ μεγάλα ἰδανικά. Ὁ φωτοστέφανος τῆς ἀθανασίας θὰ φωτίζῃ ἀνέσπερα τὴν πονεμένη ψυχὴ τῶν προσφιλῶν τους, ποὺ ἔμειναν πίσω στὴ ζωή.

Ἔτσι περνοῦσε ὁ καιρός, ὅταν μιὰ ἥσυχη βραδιὰ ἔσβυσε ἀθόρυβα καὶ ὁ ὑπομονητικὸς γέροντας. Τὸ πρόσωπό του εἶχε τή γλυκειὰ ἐκείνη μορφὴ τοῦ πόνου καὶ τὰ χείλη του ἕνα ἐλαφρὸ χαμόγελο. Εἰρωνία γιὰ τὴν τραγικότητα τῆς ζωῆς, ἢ εὐχαρίστηση γιὰ τὴν ἀπολύτρωσή του; Δὲν ἔχει σημασία! Ἔφυγε! μὰ ἡ μορφή του θὰ μείνῃ ἀξέχαστη σὲ ὅσους γνωρίζουν τὴν ἱστορία αὐτή.

Στὸ ὄμορφο ἀκρογιάλι οἱ γλάροι πετοῦν πάνω ἀπὸ τὸ φτωχικὸ μνῆμα, χωρὶς νὰ βλέπουν πλέον τὸν ἀσπρομάλλη γέρο καὶ τὸ γαλανὸ κῦμα σπάει νανουριστικὰ στοὺς βράχους, ποὺ ἄκουσαν τὰ τόσα κρυφομιλήματα τῶν δύο ἀνθρώπων.

Ὑπὸ QIL. CESBRON, κατὰ μετάφρασιν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν»

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Καὶ τὸ πρῶτο χαρτὶ ποὺπεσε στὰ χέρια της ἦταν αὐτό :

ΓΑΛΛΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

—Ἐλευθερία—Ἰσότης—Ἀδελφότης—

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΒΟΗΘΕΙΑΣ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

Ὑποδιεύθυνσις Βοηθείας Παιδιοῦ
Σηκουάνα

Ὁ
Διευθυντὴς τοῦ Πρακτορείου Μ...

Ὑπηρεσία βοηθείας παίδων
Πρακτορεῖον Μ...

Πρὸς
Τὸν κ. Διευθυντὴν τοῦ Νοσοκομείου
Ἀσύλου Βενσὰν ντὲ Πώλ.

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσω διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ κηδεμονευομένου Ἀλλὲν Ρομπέρ, τοῦ ὁποίου ἐπισυνάπτω τὸ βιογραφικὸν σημείωμα.

Ὁ μικρὸς Ἀλλὲν Ρομπὲρ ἦτο τοποθετημένος ἀπὸ ἡλικίας δύο ἐτῶν, εἰς τὸ ζεῦγος Ντεροῦ, τὸ ὁποῖον διαχειρίζεται ἕνα μεγάλο ἀγρόκτημα εἰς τὸ Ροσινιὲ (Δῆμος τῆς Οὐδέρν). Τούτων ὁ μοναδικὸς υἱὸς ἐφονεύθη κατὰ τὰς μάχας τῆς Ἀπελευθερώσεως. Κατόπιν αὐτοῦ ἀπεφάσισαν οὗτοι νὰ ἀναθρέψουν ἕνα ὀρφανόν.

Εἶναι ἡλικίας 54 ἐτῶν ὁ σύζυγος καὶ 51 ἡ σύζυγος. Εἶναι δὲ προσέτι τίμιοι, ἐργατικοί, οἰκονόμοι, ἐκτιμῶνται ἀπὸ ὁλόκληρον τὴν περιοχὴν καὶ ἐφέρθησαν πάντοτε ἀπέναντι τοῦ Ἀλλὲν Ρομπὲρ μὲ κατανόησιν καὶ δικαιοσύνην.

Καὶ ναὶ μὲν δὲν μοὶ ἐξεδήλωσαν ποτὲ προθέσεις υἱοθετήσεως τοῦ μικροῦ, πλὴν ὅμως πρὸς αὐτὴν τὴν κατεύθυνσιν θὰ ἐξελίσσετο τελικὰ ἡ κατάστασις, ἐὰν ὅλως αἰφνιδίως ὁ Ἀλλὲν Ρομπὲρ δὲν μετέβαλλε συμπεριφορὰν ἀπέναντί των.

Ὁ Ἀλλὲν Ρομπὲρ εἶναι φύσις παθητική, ἀλλὰ καὶ μυστική, γελᾷ σπανίως, δὲν ἐξωτερικεύει ποτὲ τὰς σκέψεις του, οὔτε ἀφοσιώνεται. Λόγῳ ἀκριβῶς τοῦ χαρακτῆρος του αὐτοῦ μοῦ ἐστάθη ἀδύνατον νὰ τὸν ἐξετάσω λεπτομερῶς καὶ νὰ εἶμαι εἰς θέσιν νὰ ἐκφέρω δικαίαν κρίσιν περὶ τούτου.

Κατ' ἀνάγκην λοιπὸν θὰ ἀρκεσθῶμεν εἰς τὰς ἐγγράφους κρίσεις τοῦ κυρίου καὶ τῆς κυρίας Ντεροῦ, τοῦ κυρίου Μαρί, τοῦ παιδαγωγοῦ, καὶ εἰς τὰ πιστοποιητικὰ τοῦ Ἰατροῦ Λεντύκ. Ἅπαντα τὰ ἐνδιαφερόμενα ἔγγραφα ἐπισυνάπτω εἰς τὴν παροῦσαν αἴτησίν μου πρὸς μελέτην. Περιληπτικῶς δὲ ἀναφέρω ὅτι ἐκ τῶν ἐγγράφων τούτων προκύπτει ὅτι, ἀπὸ τοῦ Ἀπριλίου τοῦ παρελθόντος ἔτους, ὁ κηδεμονευόμενος Ἀλλὲν Ρομπέρ, ἐνῷ κατ' ἀρχὴν ἐπιδεικνύει καλὴν συμπεριφορὰν πρὸς τοὺς θετούς γονεῖς του, μεταβάλλει αἰφνιδίως καὶ ἄνευ λόγου στάσιν ἀπέναντί των, ἀρνούμενος νὰ τοὺς προσαγορεύσῃ «γονεῖς» καὶ ἀπαξιῶν νὰ τοὺς ἀπευθύνῃ οὐδὲ μίαν λέξιν. «...Θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι μᾶς δικάζει...» σημειώνει ἀπορῶν ὁ κύριος Ντεροῦ... «καὶ ὅτι διάκειται ἐχθρικῶς ἀπέναντί μας...» προσθέτει ἡ σύζυγός του.

Ὁ δὲ κύριος Μαρὶ συμπληρώνει ὅτι ἀποφεύγει νὰ πλύνεται, ἀδιαφορεῖ διὰ τὴν

σχολικήν του φοίτησιν, καταντᾷ πολλάκις φίλερις ἀπέναντι τῶν συμμαθητῶν του, καὶ ἀντιμετωπίζει τὰς ποινὰς ποὺ τοῦ ἐπιβάλλονται μὲ ἀπάθειαν καὶ ἄνευ συγκινήσεως. Ἐκ τῶν ἀναφερομένων ἐγγράφων προκύπτει ἀκόμη ὅτι παραμελεῖ τὰ γεωργικά του καθήκοντα εἰς τὸ ἀγρόκτημα, ἐκτελεῖ μὲ δυσφορίαν τὶς παραγγελίες ποὺ τοῦ ἀναθέτουν, φαίνεται ὡσὰν νὰ ἔχῃ χάσει τὴν ἔννοιαν τοῦ χρόνου, ψεύδεται ὁλοὲν περισσότερον.

Τέλος, οἱ τιμωρίες μὲ τὶς ὁποῖες ἐνίοτε τὸν ἀπειλεῖ ὁ κύριος Ντεροῦ, δὲν φέρνουν ἀποτέλεσμα. Ἀπεναντίας πολλάκις συμπεριφέρεται ὡσὰν νὰ τὶς ἐπιζητῇ, φθάνοντας μέχρις σημείου νὰ χαράζῃ τὸ ἀμάξωμα τῶν ὀχημάτων, ποὺ ἀνήκουν εἰς τοὺς κηδεμόνας του, ἢ νὰ καταστρέφῃ ἑκουσίως πολύτιμα οἰκογενειακὰ κειμήλια.

Τὴν 27ην Αὐγούστου, κατόπιν μιᾶς ἀρκετὰ βιαίας σκηνῆς, τὸ ζεῦγος Ντεροῦ μοὶ παρέδωσε τὸν Ἀλλὲν Ρομπέρ.

Πρὸ αὐτῆς τῆς καταστάσεως, ἐδοκίμασα ἀλληλοδιαδόχως πολλοὺς τρόπους ἀποκαταστάσεώς του. Τὸν ἐτοποθέτησα εἰς πλείστας ὅσας οἰκογενείας, ἀλλὰ ἀπέτυχα εἰς ὅλας μου τὰς τοποθετήσεις—ὅπως προκύπτει ἀπὸ τὸ συνημμένον σημείωμά μου. Παντοῦ ἡ συμπεριφορά του ὑπῆρξεν ἐξοργιστική, καίτοι ἡ προσωπικότης του εἶναι ἐν πολλοῖς ἑλκυστική, ἐκ πρώτης ὄψεως.

Τὸν ἐτοποθέτησα εἰς τοὺς Λαφινέρ, ὅπου μίαν ἡμέραν, ἄνευ λόγου, ἔλυσε καὶ διεσκόρπισε τὰ ζῷα των...εἰς τοὺς Λαμπρουά, ὅπου, χωρὶς καμμίαν ἐξήγησιν ἐξηφανίσθη ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας...εἰς τοὺς Ἡρμπελέν, ὅπου ἀπεγύμνωσε ὅλες τὶς μηλιές του ἀπὸ τὰ μῆλα ποὺ ἦσαν ἀκόμη πράσινα...εἰς τοὺς Ντερέλ, ὅπου ἤρχισε ἀπεργίαν πείνης...

Ἐν τέλει, κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον, ἐπιχειρῶ μίαν τελευταίαν τοποθέτησίν του εἰς τὴν Κοινότητα τοῦ Ἀλμεβίλ. Τὴν ἑπομένην ὅμως τῆς τοποθετήσεώς του ἐγκαταλείπει κρυφίως τὴν κοινότητα, καὶ μεταβαίνει εἰς τὸ ἄκρον τῆς δημοσίας ὁδοῦ, κάμνων νεύματα εἰς τὰ διερχόμενα αὐτοκίνητα διὰ νὰ τὸν παραλάβουν.

Ἀτυχῶς δι' αὐτόν, ὁ πρῶτος αὐτοκινητιστὴς ποὺ σταματᾷ ἤμουν ἐγώ, ὅστις εἶχον ἐξέλθει εἰς περιοδείαν ἐπιθεωρήσεως...

Ἡ συμπεριφορά του αὕτη εἶναι ἰδιαιτέρως ἀνησυχητική, καθ' ὅσον φαίνεται ἀνεξήγητη. Πρὸς δέ, διὰ τῶν ἀναφερομένων πράξεών του, ἐδημιούργησε πέριξ τοῦ ὀνόματός του κακίστην φήμην, εἰς τὴν περιοχήν, ὅπου κανεὶς πλέον κηδεμὼν δὲν θὰ ἐδέχετο νὰ τὸν ἀναλάβῃ.

Παρὰ ταῦτα, ὅτε καὶ πάλιν ἀπηυθύνθην πρὸς τὸ ζεῦγος Ντεροῦ, ἔλαβον τὴν ἀπάντησιν ὅτι συγκατατίθενται νὰ τὸν ἀναλάβουν ἐκ νέου, ὑπὸ ὡρισμένας πάντως προϋποθέσεις. Ὁ Ἀλλὲν Ρομπὲρ ὅμως ἠρνήθη κατηγορηματικῶς νὰ ἐπανέλθῃ πλησίον των. Ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτάς...

—«Ὁρίστε τὸ σπίτι μου !...»εἶπεν ὁ Ἀλλὲν Ρομπὲρ, διακόπτοντας τὴν δίδα Ἀλίκη καὶ ἀφήνοντας τὰ χρωματιστὰ μολύβια ἐπάνω στὸ τραπέζι. «Εἶναι ἕτοιμο...» Ἡ δεσποινὶς Ἀλίκη σηκώνει τὰ μάτια πρὸς τὸν μικρόν, τὸν κυττάζει λίγη ὥρα προσεκτικά, κι' ὕστερα ξανασκύβει στὰ χαρτιά της, λέγοντας :

«Μά, δὲν τελείωσα ἀκόμα τὸ διάβασμα τοῦ φακέλλου σου...Περίμενε λίγο νὰ ρίξω μιὰ ματιὰ σ' αὐτὰ ποὺ λένε καί...»

Ὁ Ἀλλὲν δὲν θέλει ν' ἀκούσῃ τίποτε. Τῆς ρίχνει ἕνα ἐχθρικὸ βλέμμα, καὶ λέει μὲ πεῖσμα:

—«...Μποροῦν νὰ λένε ὅ,τι θέλουν αὐτοί. Δὲν μ' ἐνδιαφέρει. Ἐγὼ ξέρω καλλίτερα ἀπ' αὐτούς...»

—«...'Ασφαλῶς...» ξαναλέει ἥσυχα καὶ μὲ καλωσύνη ἡ δνὶς Ἀλίκη «ἐσὺ ξέρεις. Σύμφωνοι. Ἀλλὰ πρέπει νὰ διαβάσω κι' ἐγὼ τί λένε. Ἔτσι, γιὰ νὰ ξέρω κι' ἐγὼ κάτι γιὰ σένα. Εἶμαι ὑποχρεωμένη. Καταλαβαίνεις ;...»

—«.....»

—«Ἔλα...Μὴ θυμώνῃς. Ἐγὼ σ' ἀγαπῶ. Πάρε ἕνα φύλλο ἀκόμα καὶ σχεδίασε πάλι...»

—«Πάλι ;...» εἶπε μὲ δυσφορία ὁ μικρός... «Μὰ τί ; νὰ ζωγραφίσω αὐτὴ τὴ φορά ;...»

—«...Ἂς ποῦμε μιὰ οἰκογένεια...»

—«...Μιὰ οἰκογένεια ;...Οὔφ ; μιά !...»

Μαζεύει ὕστερα τὰ φρύδια, ἀνασηκώνει τὸ μακρὺ μανίκι ποὺ σκέπαζε τὸ δεξί του χέρι, μισοκλείνει τὰ μάτια, βγάζει λίγο τὴ γλῶσσα, καὶ πέφτει σὲ συλλογή.

—«Μιὰ οἰκογένεια !!! Μιὰ οἰκογένεια!!!...Ἂς δοῦμε λοιπὸν...» καὶ ξανασκύβει πάνω στὰ χρώματα...

Τὴν ἴδια ὥρα ἡ δεσποινὶς 'Αλίκη ξαναρίχνει τὸ βλέμμα της ἐπάνω στὸν ἀνοιχτὸ φάκελλο, συνεχίζοντας τὸ διάβασμα :

«...Ὑπὰ τὰς συνθήκας αὐτὰς δὲν εὑρίσκω ἄλλην λύσιν ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἄμεσον ἀποκατάστασιν τοῦ κηδεμονευομένου 'Αλλὲν Ρομπέρ.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Πρακτορείου Μ...»

Μπροστὰ σ' αὐτὴν τὴν ὑπογραφή, ποὺ τὴν σκέπαζαν τρεῖς σφραγῖδες, στάθηκε λίγα λεπτὰ ἡ δνὶς 'Αλίκη συλλογισμένη.

Αὐτὴν τὴν ὑπογραφὴν τήν γνώριζε πολὺ καλά...

Φέρνει στὸ μυαλό της τὴν ἥσυχη μορφὴ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Πρακτορείου Μ... θυμᾶται ἀκόμα τὴν μικρὴ σιτροέν του καὶ τὴν παληὰ γραφομηχανή του...Καὶ τὰ δυὸ ἡλικίας τουλάχιστον 30 χρόνων...

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Πρακτορείου Μ!!! Μιὰ ὁλόκληρη δηλαδὴ ἱστορία εὐσυνειδησίας καὶ μόχθου...Εἶναι ὑπεύθυνος καὶ φροντίζει γιὰ μισὴ χιλιάδα παιδιά, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὰ ἑπτὰ εἶναι δικά του...

Τὶς Κυριακὲς καὶ τὶς διακοπές του... 'Αλλὰ ποιὲς Κυριακὲς καὶ ποιὲς διακοπές; Δὲν ὑπάρχουν στὴ ζωή του Κυριακὲς καὶ διακοπές...Οἱ ἑβδομάδες του ἔχουν μόνον Δευτέρες,...τὰ χρόνια του μόνον 'Οκτωβρίους...

'Εργάζεται ἀδιάκοπα...Καὶ μπορεῖ κανεὶς νὰ τοῦ τηλεφωνήσῃ στὸ γραφεῖο του ὅποια δήποτε ὥρα μέχρι τὶς 9 τὸ βράδυ...

«Δουλεύετε πολύ...» Εἶναι δυὸ λέξεις ποὺ τὶς ἀκούει ἀδιάκοπα, πότε ἀπὸ τὸν παχύσαρκο γαλατᾶ τῆς γειτονιᾶς του...Πότε ἀπ' τὸν ἑκατομμυριοῦχο κρεοπώλη ἢ τὸν ἄξεστο ταβερνιάρη τῆς περιφερείας του...Κι' ὅλοι στὸ τέλος ἐπαναλαμβάνουν : «...'Αλήθεια...πολὺ κοπιάζετε...Καὶ μάλιστα γιὰ μιὰ ὑπηρεσία ποὺ κανεὶς ποτὲ δὲν πρόκειται νὰ σᾶς ἀναγνωρίσῃ...Μοχθεῖτε γιὰ παιδιὰ κακομαθημένα καὶ ἀχάριστα...»

'Αχάριστα παιδιά...Γιατὶ ὄχι ; Ἔτσι εἶναι...

Νὰ ἕνα ἀπ' αὐτά...ὁ 'Αλλὲν Ρομπέρ, ποὺ, μὲ μισάνοιχτα τὰ χείλη προσπαθεῖ νὰ σχεδιάσῃ χωρὶς καμμιὰ συγκίνηση, μιὰ οἰκογένεια...

'Η δεσποινὶς 'Αλίκη συνεχίζει τὸ διάβασμα τῶν ἐγγράφων...Πρῶτα τὸ βιογραφικὸ σημείωμα τοῦ μικροῦ...Τώρα οἱ καταθέσεις τῶν κηδεμόνων...'Ακολουθεῖ ἡ ἀναφορὰ τοῦ παιδαγωγοῦ...κι' ὕστερα...ὕστερα ἕνα σωρὸ ἄλλα χαρτιά...Πιστοποιητικὰ τοῦ γιατροῦ...ἐξέτασις τῆς κοινωνικῆς βοηθοῦ...συμπληρωματικὲς πληροφορίες ποὺ ἐλήφθησαν τηλεφωνικῶς...βιβλιάριον Ὑγείας...Πρῶτον Δελτίον 'Ομαδικῆς Συμπεριφορᾶς, οὔφ!!!

Μέσα ἀπ' αὐτὰ τὰ χαρτιά, κάθε σχήματος καὶ κάθε χρώματος, ξεπετάγονται, καὶ περιτριγυρίζουν τὸν μικρὸν 'Αλλὲν Ρομπέρ, δέκα μεγάλα σοβαρὰ καὶ σκεπτικὰ ἄτομα, ποὺ τὸν προσέχουν καὶ τὸν παρατηροῦν ἄγρυπνα...

Κι' ὅμως τὸ μεγάλο μυστικὸ τοῦ παιδιοῦ ἐξακολουθεῖ πάντα νᾶναι κρυμμένο στὴν καρδιά του...Ἄδικα ἀγωνίστηκαν,ὅλον αὐτὸ τὸν καιρό, τόσοι καὶ τόσοι ἄνθρωποι...Κανεὶς δὲν μπόρεσε ν' ἀποσπάσῃ τὸ μυστικό του...

Ἔτσι ἡ κατάστασή του ἄρχισε νὰ παρουσιάζεται μὲ μιὰ ἀνησυχητικὴ μορφή... Ὁ μικρὸς 'Αλλὲν Ρομπὲρ ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ ἕνα πολύπλοκο αἴνιγμα,ποὺ τὴ λύσῃ του ψάχνουν νὰ βροῦν τώρα εἰδικοὶ παιδαγωγοί, γιατροὶ καὶ νοσοκόμοι στὸ Ντανφέρ... (Συνεχίζεται)

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΙ ΣΚΟΠΕΥΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

– ΝΙΚΑΙ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΚΟΠΕΥΤΙΚΗΣ ΟΜΑΔΟΣ –

'Απὸ 6-30/6/57 εἰς τὸ 'Εθνικὸν Σκοπευτήριον ἐτελέσθησαν οἱ Πανελλήνιοι σκοπευτικοὶ ἀγῶνες.

'Η 'Αστυνομικὴ Σκοπευτικὴ 'Ομὰς ἀποτελουμένη ἐκ τῶν: 1) 'Υπαστυνόμων κ.κ. Κρύου Βασιλείου καὶ Κουβέλη Κωνσταντίνου, 2) 'Αρχιφυλάκων Μαρκογιαννάκη 'Εμμανουὴλ καὶ 'Αγγελῆ Νικολάου, 3) 'Υπαρχιφύλακος Τριανταφυλλοπούλου Νικολάου καὶ 4) 'Αστυφυλάκων Σεργεντάκη 'Ιωσήφ, Μπέλμπα Κωνσταντίνου, Γκίνη Σπυρίδωνος, Φωτοπούλου Γεωργίου, Κουτέα Δημοσθένους, Κουτσολιάκου Παναγιώτου, Παπαϊωάννου Βασιλείου καὶ Ψύρρα Δημητρίου, μετέσχε ὅλων τῶν ἀγωνισμάτων ἐπιτυχοῦσα τὰς ἑξῆς νίκας.

Α'. Πολεμικὸν τυφέκιον ἀπὸ 300 μέτρων (ὀρθίως).

'Ομαδικόν: Πρώτη, 'Ομὰς 'Αστυνομίας Πόλεων. ('Επιτυχίαι 552. Νέα Πανελλήνιος ἐπίδοσις).

'Ατομικόν: 1ος 'Αστυφ. Κουτέας Δ., 2ος 'Αστυφ. Μπέλμπας Κων., 3ος Φωτόπουλος Γεώργιος.

'Η Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἀπονέμει εἰς τὸν πρωταθλητὴν τῆς καραμπίνας 'Υπαρχιφύλακα Τριανταφυλλόπουλον Νικόλαον μετάλλιον νίκης.

Β'. Πολεμικὸν τυφέκιον ἀπὸ 300 μέτρων (γονυπετῶς).

'Ομαδικόν: Πρώτη, 'Ομὰς 'Αστυνομίας Πόλεων.

'Ατομικόν: 1ος 'Αστυφ. Κουτέας Δημοσθ. (ἐπιτυχίαι 158. Νέα Πανελλήνιος ἐπίδοσις), 2ος Φωτόπουλος Γεώργιος, 3ος 'Υπαρχ. Τριανταφυλλόπουλος Ν.

Γ'. Πολεμικὸν τυφέκιον ἀπὸ 300 μέτρων (πρηνηδόν).

Ὁ μ α δ ι κ ό ν : Πρώτη, Ὁμὰς Ἀστυνομίας Πόλεων. (Ἐπιτυχίαι 808. Νέα Πανελλήνιος ἐπίδοσις).

Ἀ τ ο μ ι κ ό ν : 1ος Ἀστυφ. Κουτέας Δημοσθ. (ἐπιτυχίαι 174), 2ος Ὑπαρχ. Τριανταφυλλόπουλος Νικόλαος, 3ος Ἀστυφ. Φιωτόπουλος Γεώργιος.

Δ'. Πολεμικὸν τυφέκιον ἀπὸ 300 μέτρων (τριῶν στάσεων).

Ὁ μ α δ ι κ ό ν : Πρώτη, Ὁμὰς Ἀστυνομίας Πόλεων (ἐπιτυχίαι 2067. Νέα Πανελλήνιος ἐπίδοσις).

Ἀ τ ο μ ι κ ό ν : 1ος Ἀστυφ. Κουτέας Δημοσθ. (ἐπιτυχίαι 461 Νέα Πανελλήνιος ἐπίδοσις), 2ος Ἀστυφ. Φωτόπουλος Γεώργιος, 3ος Ὑπαστυν. Β' κ. Βουβέλης Κ.

Ε'. Στρατιωτικὸν περίστροφον ἀκριβείας ἀπὸ 25 μέτρων.

Ὁ μ α δ ι κ ό ν : Πρώτη, Ὁμὰς Ἀστυνομίας Πόλεων. (Ἐπιτυχίαι 661. Πανελλήνιος ἐπίδοσις).

ΣΤ'. Πιστόλιον ἢ περίστροφον μονομαχίας ἀπὸ 25 μέτρων.

Ἀ τ ο μ ι κ ό ν : 2ος Ἀστυφ. Σεργεντάκης Ι., 3ος Ὑπαστυν. Β' κ. Κουβέλης Κ.

Ζ'. Καραμπίνα τῶν 22 ἀπὸ 100 μέτρων.

Ἀ τ ο μ ι κ ό ν : 1ος Ὑπαρχιφ. Τριανταφυλλόπουλος Νικόλαος.

Η'. Καραμπίνα τῶν 22 ἀπὸ 50 μέτρων (ὀρθίως).

Ὁ μ α δ ι κ ό ν : Δευτέρα, Ὁμὰς Ἀστυνομίας Πόλεων.

Ἀ τ ο μ ι κ ό ν : 3ος Ἀστυφ. Φωτόπουλος Γεώργιος.

Θ'. Καραμπίνα τῶν 22 ἀπὸ 50 μέτρων (γονυπετῶς).

Ὁ μ α δ ι κ ό ν : Πρώτη, Ὁμὰς Ἀστυνομίας Πόλεων. (Ἐπιτυχίαι 1742. Νέα Πανελλήνιος ἐπίδοσις).

Ἀ τ ο μ ι κ ό ν : 1ος Ἀστυφ. Φωτόπουλος Γεώργιος.

Ι'. Καραμπίνα τῶν 22 ἀπὸ 50 μέτρων (πρηνηδόν).

Ὁ μ α δ ι κ ό ν : Δευτέρα, Ὁμὰς Ἀστυνομίας Πόλεων.

Ἀ τ ο μ ι κ ό ν : 1ος Ὑπαρχιφ. Τριανταφυλλόπουλος Ν., 2ος Ἀστυφ. Κουτέας Δ.

ΙΑ'. Καραμπίνα τῶν 22 ἀπὸ 50 μέτρων (τριῶν στάσεων).

Ὁ μ α δ ι κ ό ν : Πρώτη, Ὁμὰς Ἀστυνομίας Πόλεων.

Ἀ τ ο μ ι κ ό ν : 2ος Ἀστυφ. Κουτέας Δημοσθένης.

ΙΒ'. Πολεμικὸν τυφέκιον ἀπὸ 300 μέτρων (ταχεῖα βολὴ 1').

Ὁ μ α δ ι κ ό ν : Δευτέρα, Ὁμὰς Ἀστυνομίας Πόλεων.

Εἰς τὴν Γενικὴν βαθμολογίαν ἡ Ἀστυνομικὴ Σκοπευτικὴ Ὁμὰς κατετάγ. Π ρ ώ τ η , ἐπιβληθεῖσα τῶν ἀντιπάλων ὁμάδων μὲ ἐπὶ πλέον διαφορὰν βαθμῶν ἀπ τὴν δευτέραν ὁμάδα τοῦ Παναθηναϊκοῦ 200 περίπου, ἀναδειχθεῖσα Πρωταθλήτρι Ἑλλάδος διὰ τὸ ἔτος 1957.

Αἱ Πανελλήνιοι σπουδαῖαι αὗται σκοπευτικαὶ ἐπιτυχίαι τῶν μελῶν τῆς Ἀστυνομικῆς Σκοπευτικῆς Ὁμάδος, προεκάλασεν τὸν θαυμασμὸν καὶ τὰ εὐμενέστατα σχόλια τῶν ἐπισήμων κατὰ τὴν ἀνακοίνωσιν τῶν ἀποτελεσμάτων καὶ ἀπονομὴν τῶν ἐπάθλων. Ὁ Ἀντιναύαρχος κ. Λούνδρας, μέλος τῆς Ὀλυμπιακῆς Ἐπιτροπῆς, ὁμιλῶν ἀπὸ μικροφώνου ἀπησχολήθη, κατὰ τὸ μέγιστον μέρος τῆς ὁμιλίας του, ἐγκωμιάζων τὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων διὰ τὰς περιφανεῖς νίκας τῆς ὁμάδος του, ἀναγνωρίσας αὐτὰς ὡς διεθνοῦς ἐπιπέδου.

Πρὸς τούτοις ὁ κ. Λούνδρας ἐχαρακτήρισε τὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ὡς φιλοπρόοδον καὶ ἐπίκεντρον εἰς τὸ ἐθνικὸν ἄθλημα τῆς σκοποβολῆς, εὐχηθείς, περαιτέρω, ἐκπροσώπησιν τῶν ἐθνικῶν χρωμάτων κατὰ τὴν προσεχῆ Ὀλυμπιάδα δι' ἀμιγοῦς ὁμάδος ἐκ τοῦ Σώματος τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

Γενικῶς ἡ ἐπιτυχία τῆς Ἀστυνομικῆς Σκοπευτικῆς Ὁμάδος ἐξύψωσε τὸ γόητρον τοῦ Σώματος καὶ κατέστησε τοῦτο ἐπὶ πλέον ὑπολογίσιμον καὶ σεβαστόν.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ 'Αστυνόμου Β' ὁ 'Υπαστυνόμος Α' κ. 'Ηλιόπουλος 'Ηλίας.

—Προήχθησαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ 'Υπαστυνόμου Α' οἱ κάτωθι 'Υπαστυνόμοι Β'. Κατ' ἐκλογήν : κ.κ. Λεμονῆς Κωνσταντῖνος, Σκαρμαλιωράκης 'Ανδρέας, Κατσιμπάρος Σωτήριος, Διαμαντάρης 'Εμμανουήλ, Κατσαρὸς Πύρρος, Νικολόπουλος 'Ιωάννης, Βαλαῆς 'Ιωάννης, Τασιόπουλος Σάββας, Γιαλαμᾶς Δημητριος, Βλαχάκης Παναγιώτης, Δεικτᾶς Δημήτριος, 'Αναγνωστάκης 'Αλέξανδρος, 'Αλεξόπουλος Κοσμᾶς, Κολεύρης Σπυρίδων, Φιλιππακόπουλος Διονύσιος, Παπαθανασόπουλος Γεώργιος, Παπαμακάριος 'Ιωάννης, Γκιώνης Χρῆστος, Καλογεράκος Μιχαήλ, Κοσμᾶς 'Αντώνιος καὶ Λαγὸς Στυλιανός. Κατ' ἀρχαιότητα : κ.κ. Παναγιώτου 'Απόστολος, Πατσούρης Στυλιανός, 'Ακρίβος Γεώργιος, Νῖτσος 'Ιωάννης, Παπανικολάου 'Αναστάσιος, Κουτικιᾶς Κωνσταντῖνος, Πετρόπουλος Εὐθύμιος, Μοιρισκλάβος Νικόλαος, Γληνὸς Δημήτριος, Καρυώτης Λέανδρος, Τσαγκαράκης Γεώργιος, Γῶγος 'Ιωάννης, Μῖχος Γεώργιος, Καραμούζης Παναγιώτης καὶ Σωτῆρχος Γεώργιος.

—Προήχθησαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ 'Ανθυπαστυνόμου οἱ κάτωθι 'Αρχιφύλακες: Κατ' ἐκλογὴν κ. Παπαδόπουλος Κωνσταντῖνος, κατ' ἀρχαιότητα κ. Παπούλιας Χαράλαμπος.

—Προήχθησαν ὡσαύτως εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ 'Ανθυπαστυνόμου οἱ κάτωθι 'Αρχιφύλακες, τελοῦντες εἰς κατάστασιν Μονίμου Διαθεσιμότητος κ.κ. Κιρκινέζος 'Ηλίας, Κοντέσης Κωνσταντῖνος, Τζούμας 'Ιωάννης, Ρέντης Γεώργιος, Ψιμόπουλος Χρῆστος, Πολυκράτης 'Ιωάννης, Βερώνης Μιχαήλ, Πολιτόπουλος 'Αναστάσιος, 'Ηλιόπουλος Παναγιώτης, Τσαμαδὸς Γεώργιος, Κοκκώνης 'Εμμανουήλ, Κολικώτης 'Ιωάννης, Ζάγουρας Κωνσταντῖνος, Ντζώρας 'Ιωάννης, Σιούτης 'Ιωάννης, Κωστελέτος 'Αλέξανδρος, Καραΐνδρος 'Αθανάσιος, Μαῦρος 'Αθανάσιος, Κωνσταντόπουλος Παναγιώτης, Νικολόπουλος 'Ηρακλῆς, Παπασχοινόπουλος Κωνσταντῖνος, Κωτσότουλος Κωνσταντῖνος, Τριανταφύλλης Παναγιώτης, Βαλλιαντᾶτος Διονύσιος, Μπουρθάκος 'Ιωάννης, Κερκεμέζος 'Ιωάννης, Κραβαρίτης Στέφανος, Σιφαλάκης Κοσμᾶς, Ρήγας Γρηγόριος, Δήμας Σταμάτιος, Κολαΐτης 'Ιωάννης, Φράγκος Παναγιώτης, Ντινόπουλος Νικόλαος, Ξανθάκης Δημήτριος, Περιγιαλώτης Γεώργιος, Αγγελόπουλος Εὐάγγελος, Φλωρᾶτος Νικόλαος, Κωτσιᾶς Κωνσταντῖνος, 'Αλεξόπουλος Θεοφάνης, Μπαρῖκος 'Ιωάννης, Γιαννάκης Κωνσταντῖνος, Γρηγοριάδης 'Ανδρέας, Κουφογιάννης Εὐάγγελος καὶ Σακκᾶς Παῦλος.

—Παρῃτήθησαν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος οἱ κάτωθι ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι : 'Αρχιφύλακες Δημητρόπουλος Θεόδωρος, 'Υπαρχιφύλαξ 'Ανδρακάκος Γεώργιος καὶ ἀστυφύλακες : Πόγκας Νικόλαος, 'Ασημάκης Παναγιώτης, 'Ανδρεάδης Σάββας Μπρούλης 'Ιωάννης, Κάλφας Στυλιανὸς καὶ Κόκκιζας Γεώργιος.

—Διεγράφη τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος διὰ λόγους ὑγείας ὁ ἀστυφύλαξ Βλαντῆς Κωνσταντῖνος.

***

ΕΙΣΙΤΗΡΙΟΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΣΧΟΛΗΣ ΥΠΑΣΤΥΝΟΜΩΝ

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 5481/25/5/12 ἀπὸ 18-6-57 Διαταγῆς 'Αρχηγείου 'Αστυνομίας Πόλεων προεκηρύχθησαν εἰσιτήριοι ἐξετάσεις τῆς Σχολῆς 'Υπαστυνό-

μων Β' τάξεως, ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ 8ης Σεπτεμβρίου 1957, καθ' ἣν οἱ ὑποψήφιοι θὰ διαγωνισθῶσιν εἰς τὴν Ἔκθεσιν Ἰδεῶν.

Ἡ ὕλη ἐπὶ τῆς ὁποίας θὰ ἐξετασθῶσιν οἱ ὑποψήφιοι ληφθεῖσα ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς ἐκδοθέντων βιβλίων κοινοποιεῖται ἐντὸς τῶν ἡμερῶν πρὸς ὅλας τὰς Ἀστυνομικὰς Ὑπηρεσίας διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 6476 Φ 22/5/12 ἀπὸ 28-6-1957 ἐγκυκλίου τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν. Ἕκαστος ὑποψήφιος θέλει ἐφοδιασθῇ δι' ἑνὸς ἀντιτύπου τῆς ἐγκυκλίου ταύτης.

***

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΑΙ ΕΚΠΟΜΠΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

—Πλούσια εὐχάριστη καὶ διδακτική, ἡ ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ἔχει συγκεντρώσει γύρω της χιλιάδες ἀκροατές, ποὺ τὴν παρακολουθοῦν μὲ ἀγάπη καὶ μὲ φανατισμό.

Σὲ λογοτεχνικὸ στὺλ καὶ μὲ ἐκλεκτὸ μουσικὸ περιεχόμενο, καταφέρνει νὰ γοητεύῃ, μὰ καὶ νὰ διδάσκῃ μαζί, μὲ τὰ μικρὰ μορφωτικὰ ἀποσπάσματα τοῦ ἡμερολογίου τῆς Ἀστυνομίας, ἀλλὰ καὶ μὲ τὶς καθοδηγητικὲς ὑποδείξεις πρὸς τὸ κοινό, πάνω σὲ ζητήματα γενικωτέρου κοινωνικοῦ ἐνδιαφέροντος.

Ἔτσι, προκαλεῖ τὰ πιὸ ἐνθουσιώδη σχόλια τῶν πολιτῶν γιὰ τὸ Ἀστυνομικὸ Σῶμα, τὸ ὁποῖο καθημερινῶς ἀποκτᾷ καινούργιους φίλους.

*

—Στὸ πρόγραμμα τῆς 26/6/57 μετεδόθη περιγραφὴ τῆς σεμνῆς γιορτῆς προικοδοτήσεως 319 κοριτσῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων ἀπὸ τὴν Α.Μ. τὸν Βασιλέα, ποὺ ἔγινε στὴν Ἀστυνομικὴ Σχολὴ στὶς 20 Ἰουνίου 1957. Ἡ ἐκπομπὴ αὐτὴ γνώρισε μεγάλη ἐπιτυχία χάρις στὴν καλὴ ραδιοσκηνοθεσία της καὶ τὴν ποικιλία τῶν εἰκόνων της. Στὸ πρόγραμμα αὐτὸ μετεδόθη καὶ ἡ προσφώνησις πρὸς τὸν Βασιλέα, τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τοῦ Ἀστυν. Σώματος. Τὴν περιγραφικὴ κομφεράνς ἐπλαισίωνε ἡ Φιλαρμονικὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ ἡ μαντολινάτα τοῦ ἐκλεκτοῦ Μαέστρου κ. Τσιλίφη.

*

—Τὸ πρόγραμμα τῆς 3/7/57 ἦταν ἀφιερωμένο στὴν παληὰ Ἀθήνα, μὲ σκίτσα καὶ εἰκόνες ἀπὸ τὴν ζωή της, καὶ μὲ τραγούδια τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ποὺ συνεδέοντο μεταξύ τους μὲ λογοτεχνικὴ πρόζα ἀρίστης ὁμορφιᾶς. Ἡ ἐκπομπὴ αὐτὴ ἄρεσε ξεχωριστὰ καὶ συνεκίνησε χιλιάδες ἀκροατῶν, ποὺ ἔζησαν ἐκλεκτὲς στιγμὲς μὲ τὴν ζωντάνια καὶ τὸν γαλάζιο ρυθμό της. Στὸ πρόγραμμα αὐτὸ μετεδόθη καὶ ἀπόσπασμα τοῦ ἡμερολογίου τῆς Ἀστυνομίας γραμμένο ἀπὸ τὸν Ἀρχ/κα Σπῦρο Πηλό, μὲ τίτλο: «Ὅσα σέρνει ἡ σκούπα».

(Κείμενα, ἐπιμέλεια, ραδιοσκηνοθεσία, μαγνητοφωνήσεις, μοντάζ : Ὑπηρεσίας Ραδιοφωνικῶν Ἐκπομπῶν Ἀστυνομικῆς Σχολῆς. Δίσκοι ἐκ τοῦ κατ/τος Γ. Ὀρφανίδη, εὐγενῶς προσφερομένου. Συμμετέχει πάντα ὁ Γιῶργος Ντούμας. Τὰ προγράμματα παρουσιάζει ὁ Ἀρχιφύλαξ Σπῦρος Πηλός).

***

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κον Παναγιώτην Καλογερόπουλον—Πάτρας. Ἐξάμηνος συνδρομή σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελὶς

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Ὁ κόκκινος Δεκέμβρης, ὑπὸ κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α' (συνέχεια).. 4839

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ

Ὁ παράνομος μηχανισμὸς τοῦ Κ.Κ.Ε—Σύλληψις στελεχῶν τοῦ Κ.Κ.Ε—Ἀνακάλυψις μυστικοῦ τυπογραφείου, ἀναδημοσίευσις ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα «ΒΗΜΑ» τῆς 3-7-1957 4846

Ἡ συμμετοχὴ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ Γ' Συνέδριον τοῦ Ἀσιατικοῦ Λαϊκοῦ Ἀντικομμουνιστικοῦ Συνδέσμου, ἀναδημοσίευσις ἀπὸ τὸ περιοδικὸν «ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΕΙΜΕΝΑ» (τ. 12 Ἀπριλίου 1957)..... 4849

Οὐδετεροφανῆ κομμουνιστικὰ τεχνάσματα—Τὸ ΣΤ' Παγκόσμιο Φεστιβὰλ Νεολαίας στὴ Μόσχα καὶ οἱ σκοποί του, ὑπὸ κ. Χ. Σταμάτη, Ἀρχιφύλακος.... 4853

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ ΠΟΡΕΙΑΣ ΟΧΗΜΑΤΩΝ

Σήματα ὁδηγῶν, ὑπὸ κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου, Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α' 4857

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΑ ΣΚΙΤΣΑ

Ἡ μάννα, τῆς Ἑλένης Μανούσου..... 4860

ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΑ

Ἡ παιδοκτονία—Ὁρισμὸς καὶ καταστολή, ὑπὸ κ. R. VOUIN, κατὰ μετάφρασιν κ. Κ Γιαννούλη, Ὑπαστυνόμου Α' 4861

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ ΔΙΑΤΑΓΑΙ

«Περὶ σειρᾶς ἀναρτήσεως παρασήμων καὶ μεταλλίων»..... 4870

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Εἶμαι ἕνας ἄνθρωπος, ὑπὸ κ. Λιάκου Χριστογιανοπούλου 4871

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Μονάχα ἡ πίστη σου θὰ σὲ σώσῃ..., ὑπὸ κ. Σ. Πηλοῦ, Ἀρχιφύλακος 4873

ΣΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Ὁ στοχασμὸς καὶ ὁ πόνος, ὑπὸ κ. Κ. Κοντογιάννη, δοκίμου Ὑπαστυνόμου 4877

ΔΙΕΘΝΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Χαμένα σκυλιά, χωρὶς περιλαίμιο, ὑπὸ Qil. Cesbron, κατὰ μετάφρασιν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν» (συνέχεια) 4880

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

Πανελλήνιοι σκοπευτικοὶ ἀγῶνες—Νίκαι τῆς Ἀστυνομικῆς Σκοπευτικῆς Ὁμάδος. 4883

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ 4885

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ Κεραμεικοῦ 40 — Ἀθῆναι (τηλ. 52-512)